

inculpatului OBEANU GABRIEL LUCIAN, faptul că a intervenit, în mod direct, pe lângă judecătorul DUMITRAȘCU SOFICA, însă susținerile în acest sens ale învinuitei s-au dovedit fără suport probant în raport cu celelalte acte de urmărire penale efectuate în prezenta cauză. Totodată, aceeași apreciere de netemeinicie în ansamblul probațiunii administrate se impune, având în vedere depozițiile martorilor BRĂGĂU MARIUS și BRĂGĂU DANIELA, precum și declarațiile învinuitului ZGĂBEI GIORGEL, corelate cu celelalte acte aflate la acest dosar, și cu privire la alegațiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA legate de conotația penală a implicării soților BRĂGĂU. Sub acest aspect, avem în vedere că s-a dovedit a fi fundamentată doar împrejurarea că învinuitul ZGĂBEI GIORGEL a aflat de la cei doi martori informațiile constând în faptul că judecătorul DUMITRAȘCU SOFICA se afla în concediu și că revenea la serviciu în luna septembrie 2013, precum și că s-ar fi impus ca OBEANU GABRIEL LUCIAN să întreprindă demersuri la organele fiscale teritoriale pentru achitarea prejudiciului stabilit în dosarul său, însă au rămas nesustținute afirmațiile conform cărora martorii BRĂGĂU MARIUS și BRĂGĂU DANIELA ar fi luat la cunoștință, prin intermediul lui ZGĂBEI GIORGEL, de promisiunea învinuitei DASCĂLU ADRIANA de remitere a unei sume de bani pentru realizarea intervenției asupra judecătorului DUMITRAȘCU SOFICA. În egală măsură, sunt nefondate și aserțiunile în sensul că aceiași martori ar fi confirmat că vor întreprinde un asemenea demers.

Mai reținem că nu s-a fundamentat, din punct de vedere probant, nici faptul că, în cadrul comunicărilor prin e-mail dintre soții BRĂGĂU și învinuitul ZGĂBEI GIORGEL, înscrisurile transmise și referirile acestora la vânzarea casei de la Telega ar fi avut o conotație ocultă, respectiv, de transmitere a mesajului de acceptare a realizării intervenției pe lângă judecătorul DUMITRAȘCU SOFICA, întrucât această din urmă versiune s-a întemeiat exclusiv pe afirmațiile învinuitului, fără să fie însă, susținute de vreo altă probă. În raport cu actele de urmărire efectuate, constatăm și că nu s-a confirmat că învinuitul ZGĂBEI GIORGEL ar fi interacționat, în mod direct, cu același judecător în derularea acțiunilor de intervenție privitoare la dosarul în care era

cercetat OBEANU GABRIEL LUCIAN, aceste aspecte fiind susținute doar de învinuita DASCĂLU ADRIANA, dar pe baza relatărilor, de la acea vreme, ale învinuitului, însă infirmate de către acesta din urmă, prin declarațiile aflate la prezentul dosar.

În consecință, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de BRĂGĂU MARIUS și BRĂGĂU DANIELA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, față de DASCĂLU ADRIANA, pentru comiterea infracțiunii de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și față de ZGĂBEI GIORGEL, pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin 1 din Legea nr. 78/2000, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni, în privința laturii obiective.

2.3. Totodată, va fi adoptată soluția de neîncepere a urmăririi penale față de investigatorul sub acoperire TAMÁS RÉKA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000, precum și față de RĂDUCAN ILEANA ALINA, pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 26 C.p. rap. art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000, deoarece sunt incidente cauzele de nepedepsire prevăzute de art. 26¹ din Legea nr. 78/2000 și, respectiv de art. 6¹ alin. 2 din Legea nr. 78/2000.

2.4. De asemenea, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de DUMITRAȘCU SOFICA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 C.p., rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, întrucât fapta nu există.

2.5. Separat de împrejurările de fapt privitoare la săvârșirea unor infracțiuni de corupție în legătură cu soluționarea favorabilă a dosarului în care era cercetat inculpatul OBEANU GABRIEL LUCIAN, pe parcursul efectuării cercetărilor au survenit date în sensul săvârșirii de către DASCĂLU ADRIANA și ZGĂBEI GIORGEL a infracțiunii de dare de mită. Astfel, în ziua de 24.07.2013, pe fondul întâlnirii de la coaforul „OANA MARICA BEAUTY SALON”, DASCĂLU ADRIANA a intervenit pe lângă judecătorul CÎRSTOIU

VERONICA pentru soluționarea favorabilă a dosarului nr. 15909/94/2012 privind pe inculpatul ANDREI REMUS VASILE, la acea dată cauza având termen pentru judecarea recursului la 06.08.2013 și repartizată spre soluționare la completul din care făcea parte magistratul anterior menționat. Întrucât din actele aflate la prezentul dosar nu a reieșit că învinuita DASCĂLU ADRIANA, în realizarea acțiunii de intervenție, ar fi promis, oferit sau dat bani sau alte foloase în scopul obținerii aceluși beneficiu judiciar, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de aceasta, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 C.p. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, deoarece nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în privința laturii obiective. Pe de altă parte, prin declarațiile date în această cauză, învinuita DASCĂLU ADRIANA a susținut că ZGĂBEI GIORGEL ar fi dat suma de 5.000 euro judecătorului DUMITRAȘCU SOFICA, pentru a-l determina să pronunțe o soluție de punere în libertate a inculpatului SUDITU ANDREI, cu ocazia judecării recursului la măsura arestării preventive. Având în vedere că din cercetările efectuate nu au rezultat elemente probatorii cu privire la comiterea acestei fapte, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de ZGĂBEI GIORGEL sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 C.p., rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, întrucât fapta nu există.

3. În raport cu probatoriul aflat la dosarul cauzei, cu privire la faptele de corupție săvârșite de BĂGIA LUCIAN și DASCĂLU ADRIANA, în legătură cu punerea în libertate a inculpatului STAICU (fost NUȚU) DINEL în dosarul nr. 19797/300/2010/a4, au reieșit următoarele:

Potrivit acuzațiilor penale formulate în prezenta cauză s-a stabilit că, în cursul lunii aprilie 2012, DASCĂLU ADRIANA a pretins suma de 350.000 euro de la STAICU MARIAN, lăsând să se creadă că, prin intermediul avocatului BĂGIA LUCIAN, are influență asupra judecătorilor de la Tribunalul București, Secția a II-a penală, care intrau în compunerea completului investit să soluționeze dosarul nr. 19797/300/2010/a4, având ca obiect recursul declarat de inculpatul STAICU (fost NUȚU) DINEL împotriva încheierii de menținere a

măsurii arestării preventive, în scopul pronunțării unei hotărâri de punere în libertate a inculpatului. La rândul său, BĂGIA LUCIAN a confirmat învinuitului STAICU MARIAN că are posibilitatea de a interveni pe lângă judecători, în circumstanțele susținute de către învinuita DASCĂLU ADRIANA.

Pentru primirea folosului pretins, BĂGIA LUCIAN, atât în mod direct, cât și cu ajutorul învinuitei DASCĂLU ADRIANA, a convenit cu STAICU MARIAN să fie încheiat un contract de asistență juridică fictiv, prin care să se ateste, necorespunzător adevărului, faptul că suma de bani care urma să fie dată pentru coruperea judecătorilor ar reprezenta un onorariu de avocat.

Urmărind această finalitate, STAICU MARIAN, cu ajutorul inculpatei POPESCU CARMEN IOANA, l-a determinat pe reprezentantul legal al S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A. să încheie în fals cu avocatul BĂGIA LUCIAN contractul de asistență juridică nr. 35056 din 04.04.2012, în temeiul căruia a fost dată aceluiași avocat, prin virament bancar, suma de 1.900.052 lei (reprezentând, la acea dată, echivalentul a aproximativ 420.000 euro), care includea, în fapt, suma de 350.000 euro pretinsă pentru coruperea judecătorilor și TVA aferentă.

Din probatoriul administrat până în prezent a rezultat că martorul CODREȘ MARIUS CONSTANTIN, în calitate de reprezentant legal al S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., a comis aceste fapte fără vinovăție.

Ca atare, prin actele rezolutive din 26.08.2013, ora 10:00 și 07.10.2013, ora 16:00, a fost începută urmărirea penală față de DASCĂLU ADRIANA, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență și complicitate la fals în înscrisuri sub semnătură privată, aflată în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 26 C.p. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 și la art. 290 C.p., ambele cu aplic. art. 33 lit. a C.p., față de BĂGIA LUCIAN, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență și fals în înscrisuri sub semnătură privată, aflată în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 290 C.p., ambele cu aplic. art. 33 lit. a C.p., față de STAICU

MARIAN, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de cumpărare a influenței și instigare la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, săvârșită în forma participației improprii și în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și art. 25 C.p. cu referire la art. 31 alin. 2 C.p. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 și la art. 290 C.p., ambele cu aplic. art. 33 lit. a C.p., precum și față de POPESCU CARMEN IOANA, pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței și infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, comisă în forma participației improprii și în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și art. 31 alin. 2 C.p. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 și la art. 290 C.p., ambele cu aplic. art. 33 lit. a C.p.

Din probatoriul administrat a reieșit următoarea **situație de fapt**:

În contextul în care inculpatul STAICU DINEL era încarcerat în Penitenciarul Rahova, în baza unui mandat de arestare preventivă emis în dosarul nr. 19797/300/2010 (privind fraudarea TRANSGAZ) al Judecătoriei Sectorului 2 București, precum și în baza mandatului de executare a pedepsei de 7 ani închisoare, emis în dosarul nr. 14165/4/2006 (privind fraudarea B.I.R.) al Judecătoriei Sectorului 4 București, după data de 22.02.2012, când a fost admisă contestația în anulare cu referire la pedeapsa anterior menționată (în împrejurările descrise la punctul 1 al rechizitoriului), interesul apropiaților inculpatului s-a mutat către obținerea unei soluții de eliberare din starea de arest preventiv. Astfel, ulterior datei de 22.02.2012, DASCĂLU ADRIANA și BĂGIA LUCIAN (care a dobândit calitatea de avocat în data de 01.07.2011) au hotărât să pretindă de la apropiații inculpatului STAICU DINEL suma de 350.000 euro în schimbul obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile. Inițial, inculpatul BĂGIA LUCIAN a susținut, în discuțiile cu învinuita DASCĂLU ADRIANA, că poate interveni pe lângă judecătorii Tribunalului București, în vederea obținerii unei soluții de punere în libertate a inculpatului STAICU DINEL, cu prilejul judecării recursului (privind starea de arest preventiv) în dosarul nr. 19797/300/2010. În sensul acestor demersuri, inculpatul BĂGIA

LUCIAN a afirmat că se va întâlni la hotelul Marriott din București cu un fost coleg de la Academia de Poliție, în persoana martorului COSTACHE CONSTANTIN, la acea dată, soțul președintelui Secției a II-a penale de Tribunalul București, judecătoarea COSTACHE ANTONELA ANEMARY. Inculpatul a lăsat să se înțeleagă că prin intermediul judecătoarei anterior menționat va putea interveni pe lângă judecătoria Tribunalului București, în vederea obținerii hotărârii judecătorești dorite.

Prin intermediul martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a transmis învinuitului STAICU MARIAN propunerea de a obține scoaterea din arest preventiv a inculpatului STAICU DINEL în schimbul sumei de 350.000 euro, susținând că avocatul BĂGIA LUCIAN avea posibilitatea să intervină pe lângă judecătoarea STEGARU MITU, aflat în compunerea completului de la Tribunalul București care, în ziua de 04.04.2012, urma să judece recursul în dosarul nr. 19797/300/2010. Totodată, învinuita a susținut că BĂGIA LUCIAN impunea ca suma de 350.000 euro să îi fie virată prin transfer bancar, în temeiul unui contract fictiv de asistență juridică, sens în care a solicitat să i se comunice numele uneia din societățile comerciale controlate de STAICU DINEL, care eventual era implicată într-un litigiu, pentru a justifica o relație contractuală cu avocatul.

La rândul său, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA le-a comunicat învinuitului STAICU MARIAN și inculpatei POPESCU CARMEN IOANA propunerea avocaților DASCĂLU ADRIANA și BĂGIA LUCIAN. După ce STAICU MARIAN a luat hotărârea să dea curs unor astfel de demersuri, i-a solicitat inculpatei POPESCU CARMEN IOANA să găsească modalitatea prin care putea fi virată suma de 350.000 euro + TVA aferentă în contul avocatului BĂGIA LUCIAN, precum și societatea comercială în numele căreia ar fi putut să încheie un contract de asistență juridică care să justifice o astfel de plată.

Astfel, POPESCU CARMEN IOANA a luat legătura telefonică cu inculpatul BĂGIA LUCIAN căruia i-a comunicat faptul că S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A. era cercetată penal în dosarul nr. 271/P/2010 al Direcției

Naționale Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție și avocatul a întocmit un contract de asistență juridică cu această societate comercială pe care i l-a trimis prin e-mail. La solicitarea inculpatei POPESCU CARMEN IOANA, martorul CODREȘ MARIUS COSMIN, reprezentantul S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., a semnat contractul anterior menționat în pofida faptului că nu exista nici un raport juridic real între Cabinetul de avocat al inculpatului BĂGIA LUCIAN și societatea comercială respectivă. În temeiul acestui contract de asistență juridică, inculpatul BĂGIA LUCIAN a emis și o factură fiscală pentru suma totală de 1.900.052 lei (reprezentând, la acea dată, echivalentul a aproximativ 350.000 euro + TVA aferentă), documente în baza cărora S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A. a efectuat transferul bancar al sumei de bani în contul cabinetului de avocat.

În ziua de 04.04.2012, în incinta Tribunalului București, inculpatul BĂGIA LUCIAN a susținut atât în fața învinutului STAICU MARIAN, cât și față de învinuita DASCĂLU ADRIANA, că ședința de judecată a fost suspendată pentru că judecătorii pe lângă care intervenise doreau să li se facă dovada că suma de 350.000 euro fusese virată în contul avocatului. A susținut că obținerea unei soluții de punere în libertate a inculpatului STAICU DINEL era condiționată de această dovadă a plății până la reluarea ședinței de judecată. În intervalul de timp în care a fost suspendată ședința de judecată, inculpatul BĂGIA LUCIAN și-a verificat situația contului bancar pe laptop-ul pe care îl avea asupra sa.

Până la reluarea ședinței de judecată, la sediul Tribunalului București a sosit și inculpata POPESCU CARMEN IOANA care i-a arătat avocatului BĂGIA LUCIAN ordinul de plată al sumei de bani pretinse de către acesta, explicându-i că în contul bancar nu figura încă operațiunea respectivă deoarece viramentul bancar presupunea un interval de timp pentru a se regăsi efectiv și în contul beneficiarului. Cu toate acestea, recursul declarat de inculpatul STAICU DINEL în dosarul nr. 19797/300/2010/a4 a fost respins în data de 04.04.2012 de Tribunalul București, Secția a II-a penală (completul format din judecătorii

UDROIU MIHAI, CIUPERCĂ LILIANA și STEGARU MITU). Inculpatul BĂGIA LUCIAN a justificat acest eșec prin aceea că nu a putut să facă dovada, în timp util, că a fost virată suma de 350.000 euro în contul său bancar, susținând, însă, că, din moment ce acum deținea suma respectivă de bani, la următorul recurs va putea obține hotărârea judecătorească dorită.

În perioada următoare, în condițiile în care promisiunile avocatului BĂGIA LUCIAN s-au dovedit a fi zadarnice, fiind respinse de Tribunalul București și recursurile ulterioare celui din data de 04.04.2012, învinuitul STAICU MARIAN, inculpații STAICU DINEL, POPESCU CARMEN IOANA, denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA și chiar învinuita DASCĂLU ADRIANA i-au solicitat în mod repetat acestuia să restituie suma de bani primită. Toate aceste demersuri s-au lovit de refuzul categoric al inculpatului BĂGIA LUCIAN care a motivat că nimeni nu îl putea obliga să restituie o sumă de bani primită în baza unui contract legal și chiar a amenințat că, în cazul în care acest tip de insistențe vor continua, ar putea să denunțe fapta de corupție a inculpatului STAICU DINEL, referitoare la împrejurările în care obținuse admiterea contestației în anulare.

Pentru contribuția lor la activitatea infracțională, învinuita DASCĂLU ADRIANA și denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA au primit de la inculpatul BĂGIA LUCIAN câte 110.000 lei (aproximativ 25.000 euro) fiecare, din suma de 1.900.052 lei, primită pentru traficarea influenței.

Faptele de corupție reținute în legătură cu obținerea unei hotărâri judecătorești favorabile în dosarul nr. 19797/300/2010/a4 au rezultat din declarațiile inculpaților STAICU DINEL, POPESCU CARMEN IOANA care se coroborează atât între ele, cât și cu declarațiile învinuiților DASCĂLU ADRIANA, STAICU MARIAN, ale martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, ale martorilor CODREȘ MARIUS COSMIN, COSTACHE CONSTATIN, FELCHER GEORGETA, cu procesele-verbale de confruntare, cu înscrisurile atașate, cu procesele-verbale privind refuzul testării la poligraf a inculpatului BĂGIA LUCIAN, în vederea detectării comportamentului simulat, precum și cu convorbirile

purtate în mediul ambiental, interceptate și înregistrate în cauză, în conformitate cu disp. art. 91¹ și urm. C.p.p.

În data de 04.04.2012, între Cabinetul de avocat BĂGIA LUCIAN și S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., reprezentată de administratorul CODREȘ MARIUS COSMIN, s-a încheiat **contractul de asistență juridică nr. 35056**, în cuprinsul căruia s-a menționat că avocatul BĂGIA LUCIAN s-a obligat să asigure asistența juridică în dosarul nr. 271/P/2010 și să primească, în schimb, un onorariu reprezentând suma de 1.532.300 lei, la care se adăuga TVA aferentă. În temeiul acestui contract, S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A. a remis avocatului BĂGIA LUCIAN, prin virament bancar, suma de 1.900.052 lei.

Împrejurarea remiterii sumei anterior menționate a reieșit și din **declarațiile martorilor CODREȘ MARIUS COSMIN și FELCHER GEORGETA**, aceasta din urmă fiind angajată la S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., în calitate de economist.

Martorul CODREȘ MARIUS COSMIN a declarat (*filele 157-163, volumul 10*) că, deși a semnat acel contract în calitate de reprezentant al S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., decizia de contractare a serviciilor de asistență juridică ale avocatului BĂGIA LUCIAN nu i-a aparținut lui, ci inculpatei POPESCU CARMEN IOANA, care a stabilit toate condițiile încheierii acelui contract, inclusiv cuantumul onorariului. Martorul a relatat că a primit de la inculpată acel contract de asistență juridică și, la solicitarea acesteia, l-a semnat și a virat în contul avocatului BĂGIA LUCIAN suma de bani care reprezenta onorariul convenit acestuia. Totodată, martorul CODREȘ MARIUS COSMIN a precizat că, în perioada în care a deținut calitatea de administrator la S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., nu a mai semnat alte contracte de asistență juridică și nu a mai plătit vreunui avocat asemenea sume de bani. De asemenea, a menționat că nu are cunoștință de rațiunile pe care le-a avut în vedere inculpata POPESCU CARMEN IOANA în momentul în care a decis să încheie acel contract cu avocatul BĂGIA LUCIAN și să îi plătească acestuia suma de aproximativ 1.900.000 lei. Martorul CODREȘ MARIUS COSMIN a

mai arătat că nu are cunoștință dacă, în temeiul respectivului contract de asistență juridică, avocatul BĂGIA LUCIAN a prestat servicii în beneficiul S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A.

Martora FELCHER GEORGETA, economist în cadrul S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., a declarat (*filele 105-110, volumul 10*) că, în ziua de 04.04.2012, administratorul societății, CODREȘ MARIUS COSMIN, i-a înmănat contractul nr. 35056/04.04.2012, încheiat cu avocatul BĂGIA LUCIAN, solicitându-i să întocmească ordinul de plată, dispoziție care a fost adusă la îndeplinire în aceeași zi. Contractul primit era consemnat pe suport hârtie, fiind semnat de ambele părți. În aceeași zi, este posibil ca să fi discutat despre contract și cu inculpata POPESCU CARMEN IOANA. Martora a relatat că nu a cunoscut în ce condiții a fost negociat respectivul document și nici ce servicii au fost prestate în baza contractului. Totodată, a evidențiat faptul că societatea nu a mai încheiat alte contracte de asistență juridică privind sume de bani așa de mari. De altfel, singurul avocat cu care S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A. avea încheiat un contract de consultanță juridică era RĂDUCAN ILEANA ALINA, pentru suma de 1.500 euro/lună.

Prin **declarațiile** date în prezenta cauză, **învinuitul STAIKU MARIAN** a relatat împrejurările săvârșirii de către avocatul BĂGIA LUCIAN și învinuita DASCĂLU ADRIANA a infracțiunilor de trafic de influență și fals în înscrisuri sub semnătură privată, comisă în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență, în acord cu circumstanțele reale reținute prin actul de punere a acestora sub acuzație penală.

Astfel, învinuitul STAIKU MARIAN a precizat că l-a cunoscut pe BĂGIA LUCIAN, aproximativ în cursul anului 2011, când i-a fost prezentat de învinuita DASCĂLU ADRIANA, iar, ulterior, l-a angajat ca apărător pentru fratele său, inculpatul STAIKU DINEL, plătind un onorariu de circa 10.000 euro. În prezentarea cronologică a evenimentelor, STAIKU MARIAN a menționat că, după momentul în care BĂGIA LUCIAN a devenit apărătorul inculpatului STAIKU DINEL, s-a perfectat între el și învinuita DASCĂLU ADRIANA înțelegerea de remitere a sumei de 1.500.000 euro pentru coruperea

judecătorilor de la Curtea de Apel București, în scopul pronunțării unei hotărâri de admitere a contestației în anulare formulate de fratele său, sens în care s-a convenit ca învinuitei să i se dea o primă tranșă de 1.200.000 euro, iar diferența de 300.000 euro, după obținerea respectivei soluții favorabile.

Potrivit depoziției învinuitului STAICU MARIAN, cu câteva zile înainte de data la care era stabilit termenul pentru judecarea recursului declarat de inculpatul STAICU DINEL în dosarul cu TRANSGAZ, împotriva încheierii instanței de fond privind menținerea măsurii arestării preventive, DASCĂLU ADRIANA a afirmat, de față fiind și denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, că avocatul BĂGIA LUCIAN poate să intervină pe lângă magistratul STEGARU MITU, care intra în compunerea instanței de recurs și să îl determine să pronunțe o hotărâre de punere în libertate a inculpatului anterior menționat. Cu acel prilej, STAICU MARIAN și-a exprimat neîncrederea cu privire la realitatea acelei susțineri, invocând că respectivul judecător făcuse parte din completul care îl judecase pe inculpatul STAICU DINEL în dosarul cu Banca Internațională a Religiiilor și îi aplicase o pedeapsă de 12 ani închisoare, precum și în raport cu faptul că același magistrat judecase anterior un alt recurs în cauza referitoare la TRANSGAZ și pronunțase o hotărâre de menținere a inculpatului în stare de arest preventiv. Cu toate acestea, DASCĂLU ADRIANA i-a dat asigurări că avocatul BĂGIA LUCIAN poate să intervină pe lângă judecătorul STEGARU MITU și că este sigură obținerea, în acel mod, a hotărârii de punere în libertate, iar aspectele pe care STAICU MARIAN le evidențiasse pentru a-și dezvălui lipsa de încredere reprezentau, de fapt, argumente în sprijinul susținerii că se putea realiza acea intervenție, deoarece atitudinea anterioară aspră a celui judecător constituia acoperirea necesară pentru eventuala sa corupere. În acest sens, DASCĂLU ADRIANA ar fi afirmat că, în mod contrar suspiciunilor exprimate de STAICU MARIAN, intervenția se putea realiza fără să „bată la ochi”, pentru că nimeni nu ar mai fi crezut că judecătorul STEGARU MITU s-ar lăsa corupt.

Totodată, învinuitul STAICU MARIAN a declarat că, în aceleași împrejurări, DASCĂLU ADRIANA a pretins suma de 500.000 euro pentru

coruperea, prin intermediul avocatului BĂGIA LUCIAN, a judecătorului STEGARU MITU, iar, ulterior, a negociat folosul cerut, stabilindu-se în cele din urmă ca acesta să reprezinte suma de 300.000 euro. De asemenea, STAIKU MARIAN i-a pus în vedere învinuitei DASCĂLU ADRIANA că nu avea, în acel moment, disponibilități financiare care să îi permită remiterea sumei de bani anterior menționate în numerar și că exista doar alternativa să îi dea banii prin virament bancar, din contul uneia dintre societățile comerciale controlate de STAIKU DINEL. Învinuita DASCĂLU ADRIANA a acceptat această versiune de transmitere a folosului pretins și a convenit cu STAIKU MARIAN să clarifice cu inculpata POPESCU CARMEN IOANA modalitatea concretă în care să îi fie transferată suma de 300.000 euro, întrucât învinuita a invocat, în acele împrejurări, că nu ar fi fost indicat să folosească un cont de-al său ori de-al avocatului BĂGIA LUCIAN. La rândul său, STAIKU MARIAN a comunicat aceste aspecte inculpatei POPESCU CARMEN IOANA, care i-a spus că, în principiu, transferul banilor se putea realiza, însă era necesar să primească, în schimb, factură și chitanță de la titularul contului ce urma să fie alimentat cu suma de 300.000 euro.

Învinuitul STAIKU MARIAN a mai relatat că, înainte cu o zi de termenul care era stabilit la Tribunalul București pentru judecarea recursului în dosarul cu TRANSGAZ, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA i-a comunicat telefonic faptul că DASCĂLU ADRIANA a transmis că intervenția pe lângă judecători se putea face, însă numai cu condiția ca suma de 300.000 euro să fie remisă înainte de începerea ședinței de judecată. Față de situația creată, STAIKU MARIAN a solicitat denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA să lămurească urgent cu inculpata POPESCU CARMEN IOANA și cu învinuita DASCĂLU ADRIANA problema legată de remiterea folosului. Ulterior, inculpata l-a informat că a stabilit cu învinuita ca suma de 300.000 euro să fie virată, în dimineața zilei următoare, într-un cont de-al avocatului BĂGIA LUCIAN.

Cu toate acestea, învinuitul STAIKU MARIAN a solicitat inculpatei POPESCU CARMEN IOANA să nu transfere banii până în momentul în care primea acordul său, întrucât dorea să discute din nou cu învinuita DASCĂLU

ADRIANA și cu BĂGIA LUCIAN, pentru a se asigura că acesta din urmă avea posibilitatea să intervină pe lângă judecători, așa cum susținea învinuita. În dimineața zilei în care era stabilit termenul în dosar, STAIKU MARIAN s-a întâlnit la sediul Tribunalului București cu DASCĂLU ADRIANA și cu avocatul BĂGIA LUCIAN, în prezența denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA și, cu acea ocazie, avocatul i-a confirmat că este în relații apropiate cu judecătorul STEGARU MITU, menționând și că a discutat deja cu acesta și a obținut de la el promisiunea că va facilita inculpatului STAIKU DINEL obținerea unei hotărâri de punere în libertate, însă același magistrat a impus condiția ca suma de 300.000 euro să ajungă în contul avocatului înainte de începerea ședinței de judecată.

Învinuitul STAIKU MARIAN a precizat în cuprinsul declarației că afirmațiile avocatului BĂGIA LUCIAN nu l-au convins pe deplin, motiv pentru care, în timp ce a amânat momentul transmiterii către inculpata POPESCU CARMEN IOANA a acordului de virare a sumei de 300.000 euro în contul susnumitului, a invocat față de acesta și față de DASCĂLU ADRIANA că banii ar fi fost transferați. Avocatul BĂGIA LUCIAN a verificat periodic realitatea acestor susțineri, însă a constatat că nu erau reale, întrucât în contul său nu se operase creditarea cu respectiva sumă de bani. La un moment dat, în condițiile în care, după luarea la prima oră a cauzelor la amânare, instanța a suspendat pentru a doua oară ședința de judecată, BĂGIA LUCIAN l-a avertizat pe STAIKU MARIAN că întreruperea ședinței a fost dispusă a urmare a înțelegerii pe care el o avea, în acest sens, cu judecătorul STEGARU MITU, precum și că, în cazul în care nu primea în contul său banii până la revenirea completului în sală, inculpatul STAIKU DINEL rămânea în stare de arest preventiv, deoarece recursul acestuia ar fi fost respins. În aceleași împrejurări, atât DASCĂLU ADRIANA, cât și avocatul BĂGIA LUCIAN au susținut față de STAIKU MARIAN că, în situația în care nu obțineau la acel termen hotărârea favorabilă promisă, vor restitui integral suma de bani care urma să fie virată în contul avocatului, ceea ce însemna că se refereau la înapoierea celor 300.000 euro, dar și a TVA aferentă.

suma de 1.200.000 euro, cu titlu de mită, judecătorilor care pronunțaseră hotărârea de admitere a contestației în anulare formulate de STAICU DINEL. De asemenea, STAICU MARIAN a precizat că a discutat ulterior, în mai multe rânduri, cu DASCĂLU ADRIANA despre restituirea banilor de către BĂGIA LUCIAN, însă acțiunile sale au rămas fără rezultat până în prezent.

Inculpatul STAICU MARIAN și-a menținut declarațiile și în cadrul **confruntării cu inculpatul BĂGIA LUCIAN**, conform procesului-verbal din data de 10.10.2013 (*filele 7-17, volumul 29*), ocazie cu care a pus în evidență și alte împrejurări relevante pentru obiectul cauzei. Astfel, a declarat că l-a cunoscut pe BĂGIA LUCIAN la o dată anterioară celei din 04.04.2012. Totodată, și-a amintit că avocatul BĂGIA LUCIAN, în contextul în care a afirmat că va interveni pe lângă judecătorul STEGARU MITU, a mai precizat că era posibil ca acesta să facă o declarație de abținere însă nu era nicio problemă într-o asemenea situație deoarece magistratul respectiv aranjase să se obțină o soluție favorabilă și cu judecătorul care l-ar fi înlocuit.

Evenimentele care au avut loc la sediul Tribunalului București, în ziua de 04.04.2012, când era stabilit termen pentru judecarea dosarului nr. 19797/300/2010/a4, având ca obiect recursul declarat de inculpatul STAICU DINEL împotriva încheierii de menținere a măsurii arestării preventive, au fost prezentate, în circumstanțe similare cu cele relatate de învinuitul STAICU MARIAN, și de către învinuita DASCĂLU ADRIANA, prin declarațiile date în acest dosar.

Din depozițiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA a rezultat fără echivoc faptul că suma de aproximativ 350.000 euro plus TVA a fost pretinsă de avocatul BĂGIA LUCIAN ca obiect al infracțiunii de trafic de influență și că insistența acestuia de a intra în posesia aceluia folos înainte de judecarea recursului a fost motivată de susnumit prin aceea că, în desfășurarea activității infracționale, se angajase ca, până în momentul luării în dezbateri de către instanță a aceluia dosar, să prezinte unei persoane (a cărei identitate nu a dezvăluit-o) implicate în realizarea intervenției pe lângă judecători dovada că banii au ajuns în contul său.

Sub acest aspect, DASCĂLU ADRIANA a declarat că, înainte cu câteva zile de acel termen de judecată, BĂGIA LUCIAN a afirmat că a fost coleg sau în relații de prietenie cu soțul judecătorului COSTACHE ANTONELA ANEMARY, care, la acea vreme, deținea funcția de președinte al Secției a II-a penale a Tribunalului București. Pe fondul respectivei discuții, BĂGIA LUCIAN a lăsat-o pe învinuita DASCĂLU ADRIANA să înțeleagă că avea posibilitatea să intervină, prin intermediul soțului președintelui de secție anterior menționat, la completul care judeca recursul inculpatului STAIKU DINEL, pentru pronunțarea unei soluții favorabile acestuia. În același context, DASCĂLU ADRIANA l-a atenționat că STAIKU DINEL este o fire dificilă și că va fi de acord să dea suma de 350.000 euro pe care o pretinsese, numai dacă i se va asigura obținerea, la acel termen, a unei hotărâri de punere a sa în libertate. Avocatul BĂGIA LUCIAN i-a replicat că era conștient de aspectele care i-au fost puse în vedere de către învinuita DASCĂLU ADRIANA și că se baza pe relația de prietenie pe care o avea cu soțul președintelui Secției a II-a penale a Tribunalului București. Totodată, a adăugat că se gândea să discute cu acea persoană, pentru a-i facilita inculpatului STAIKU DINEL obținerea soluției dorite. De asemenea, BĂGIA LUCIAN i-a spus învinuitei că o anumită parte (fără să specifice cât anume) din cei 350.000 euro trebuia să o pună deoparte, pentru a o da în vederea realizării intervenției pe lângă judecătorii instanței de recurs. În aceleași împrejurări, BĂGIA LUCIAN s-a consultat cu învinuita DASCĂLU ADRIANA dacă ar fi fost echitabil ca, din suma de bani pe care urma să o primească, să dea acesteia și denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA câte 25.000 euro, iar învinuita și-a exprimat opinia în sensul că ar fi fost o răsplătă mulțumitoare. Învinuita DASCĂLU ADRIANA a menționat că i-a dezvăluit și denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA acele afirmații ale avocatului BĂGIA LUCIAN.

Din declarațiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA a mai rezultat că, în considerarea circumstanțelor prezentate mai sus, BĂGIA LUCIAN a impus, în ziua de 04.04.2012, să primească urgent suma de 350.000 euro plus TVA în contul său, prin virament bancar, înainte ca instanța să judece dosarul

inculpatului STAICU DINEL, astfel că STAICU MARIAN și POPESCU CARMEN IOANA s-au preocupat să îndeplinească acea solicitare. După ce POPESCU CARMEN IOANA a comunicat că a virat respectiva sumă de bani în contul avocatului BĂGIA LUCIAN, acesta a verificat, în mai multe rânduri și a constatat că banii nu figurau încă în contul său. Din acest motiv, BĂGIA LUCIAN a afirmat că nu era în favoarea inculpatului STAICU DINEL împrejurarea că banii nu fuseseră transferați, argumentând prin aceea că, la rândul său, trebuia să facă dovada primirii acelu folos față de o altă persoană. Relativ la acea motivare, învinuita DASCĂLU ADRIANA a precizat că a înțeles, în raport și cu discuția pe care o avusese anterior cu BĂGIA LUCIAN, că acesta se referea la o persoană care era implicată în realizarea intervenției pe lângă judecătorii instanței de recurs. De altfel, DASCĂLU ADRIANA a menționat că, în acele împrejurări, l-a întrebat pe BĂGIA LUCIAN dacă afirmația sa era legată de o asemenea intervenție, însă acesta s-a eschivat să dezvolte subiectul și i-a replicat că nu era indicat să vorbească despre așa ceva. Totodată, DASCĂLU ADRIANA a precizat că l-a întrebat pe BĂGIA LUCIAN și dacă a făcut demersurile de intervenție pe lângă judecători, la acel termen și că și-a exprimat rețineră în a crede că susnumitul ar fi putut finaliza cu succes acțiunile întreprinse în acest scop, de vreme ce din complet făcea parte judecătorul STEGARU MITU, care pronunțase anterior hotărârea de condamnare a inculpatului STAICU DINEL la pedeapsa de 12 ani închisoare, în dosarul cu Banca Internațională a Religiiilor. Avocatul BĂGIA LUCIAN s-a ferit și în acel moment să răspundă și i-a atras doar atenția că nu trebuiau să discute asemenea chestiuni în sediul tribunalului. Învinuita DASCĂLU ADRIANA a declarat că, deși BĂGIA LUCIAN a evitat să îi dea, în acele împrejurări, detaliile solicitate, a înțeles că susnumitul a lăsat să se înțeleagă că ar fi intervenit, inclusiv pe lângă judecătorul STEGARU MITU și că era necesar să confirme faptul că i-a fost virată în cont întreaga sumă de bani unei persoane care avea legătură cu modalitatea în care el realizase intervenția asupra magistraților.

Deosebit de aceste împrejurări de fapt, învinuita DASCĂLU ADRIANA a relatat că, în aceeași zi, avocatului BĂGIA LUCIAN i s-a virat în cont suma de 350.000 euro plus TVA, precum și că, la același termen, a pus concluzii în instanță, în calitate de apărător ales al inculpatului STAICU DINEL. Cu toate acestea, Tribunalul București a dispus respingerea recursului inculpatului STAICU DINEL, astfel că acesta a rămas în stare de arest preventiv. Ulterior, BĂGIA LUCIAN a dat, atât învinuitei DASCĂLU ADRIANA, cât și denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA câte 25.000 euro, în numerar, din suma de bani primită în cont, susținând că a înțeles să le recompenseze cu un comision, pentru că i-au intermediat relația cu STAICU DINEL.

Potrivit declarațiilor învinuitei DASCĂLU ADRIANA, aceasta nu a mai discutat despre suma de bani primită de BĂGIA LUCIAN până în cursul lunii februarie 2012, când STAICU DINEL a fost pus în libertate și s-a întâlnit întâmplător cu acesta la arestul D.G.P.M.B. Cu acea ocazie, STAICU DINEL i-a pus în vedere că, în cazul în care BĂGIA LUCIAN nu îi va restitui cei 350.000 euro, va formula un denunț împotriva acestuia cu privire la împrejurările remiterii acelei sume de bani, adăugând și că, printr-o asemenea sesizare, ar fi putut beneficia de prevederile legale referitoare la reducerea la jumătate a limitelor de pedeapsă care îi sunt aplicabile în dosarele în care este cercetat. De asemenea, DASCĂLU ADRIANA a susținut că STAICU DINEL a amenințat-o că, dacă nu îi va susține denunțul și nu va confirma eventualele sale afirmații împotriva avocatului BĂGIA LUCIAN, va face în așa fel încât să răspundă penal și ea, alături de susnumit. Învinuita DASCĂLU ADRIANA a menționat că, ulterior, a discutat, în mai multe rânduri cu avocatul BĂGIA LUCIAN, uneori și în prezența denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, despre solicitarea inculpatului STAICU DINEL de a i se restitui banii, însă avocatul a invocat că nu îi va înapoia nimic, pentru că a încheiat un contract de asistență juridică, ce nu s-a finalizat din vina clientului. Totodată, BĂGIA LUCIAN a invocat că nici nu mai are banii, deoarece și-a cumpărat o casă.

Din cercetările efectuate a rezultat că, înainte de a deveni consilier juridic și, apoi, avocat în Baroul Sibiu, BĂGIA LUCIAN a fost ofițer de poliție și

coleg în Academia de Poliție cu numitul COSTACHE CONSTANTIN, care a fost soțul judecătorului COSTACHE ANTONELA ANEMARY.

Învinuita DASCĂLU ADRIANA și-a menținut, în ansamblu, poziția procesuală exprimată în cuprinsul depozițiilor date în acest dosar și cu ocazia **confruntării sale cu inculpatul BĂGIA LUCIAN**, conform procesului-verbal din 11.09.2013.

De asemenea, prin **declarația dată la 13.09.2013**, DASCĂLU ADRIANA a furnizat elemente probatorii suplimentare cu privire la împrejurările săvârșirii de către inculpat a faptelor pentru care a fost pus sub învinuire în prezenta cauză. Din respectiva depoziție a reieșit că, pe fondul prevalării de către inculpatul BĂGIA LUCIAN de influența pe care pretindea că o are asupra judecătorilor de la Tribunalul București, inculpatul a susținut că se va întâlni la hotelul MARRIOTT din București cu numitul COSTACHE CONSTANTIN, fost coleg de-al său și despre care știa că este soțul judecătorului COSTACHE ANTONELA ANEMARY ce, la acea vreme, deținea funcția de președinte al Secției a II-a penale a instanței anterior menționate. Totodată, învinuita DASCĂLU ADRIANA a reiterat că, în ziua de 04.04.2012, când s-a judecat la Tribunalul București, Secția a II-a penală recursul declarat de inculpatul STAICU (fost NUȚU) DINEL în dosarul TRANSGAZ, inculpatul BĂGIA LUCIAN a făcut presiuni pentru a i se vira cât mai repede în cont suma de 350.000 euro, afirmând că, la rândul său, trebuia să prezinte unei alte persoane implicate în realizarea intervenției pe lângă judecători că i s-au virat banii în cont. De asemenea, DASCĂLU ADRIANA a declarat că inculpatul BĂGIA LUCIAN a susținut că va pune deoparte suma de 80.000 euro din banii primiți de la inculpatul STAICU (fost NUȚU) DINEL pentru a-i folosi în cadrul acțiunilor de intervenție pe lângă judecători pe care a invocat că le va întreprinde.

Împrejurarea remiterii sumei de 350.000 euro avocatului BĂGIA LUCIAN, ca obiect al infracțiunii de trafic de influență comise de către acesta și de învinuita DASCĂLU ADRIANA, precum și încheierea fictivă, în acest scop,

a unui contract de asistență juridică, a rezultat și din **declarațiile martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA**.

Aceasta a relatat că, în condițiile în care, în ziua de 22.02.2012, a fost pronunțată hotărârea de admitere a contestației în anulare formulate de inculpatul STAICU DINEL, în schimbul remiterii sumei de 1.200.000 euro pentru coruperea judecătorilor de la Curtea de Apel București, s-a înregistrat pe rolul Tribunalului București, la un interval de aproximativ o lună de la data anterior menționată, recursul declarat de același inculpat împotriva încheierii de menținere a măsurii arestării preventive luate față de el în dosarul TRANSGAZ. Cu câteva zile înainte de judecarea acelei cauze, DASCĂLU ADRIANA i-a solicitat denunțoarei să îi transmită inculpatului STAICU DINEL că din completul instanței de recurs făcea parte judecătorul STEGARU MITU, pe lângă care putea să intervină, în schimbul sumei de 350.000 euro. În acel context, DASCĂLU ADRIANA a afirmat că este bună prietenă cu STEGARU MITU de pe vremea când acesta funcționa la Judecătoria Buftea și i-a dat asigurări denunțoarei că își putea trafica influența asupra acestuia, pentru a-i facilita inculpatului STAICU DINEL obținerea unei hotărâri de punere în libertate, cu ocazia judecării recursului. Ulterior, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a comunicat respectivele afirmații inculpatului STAICU DINEL, care a fost de acord cu realizarea intervenției pe care învinuita DASCĂLU ADRIANA susținea că o poate face pe lângă judecători și i-a solicitat denunțoarei să ia legătura cu STAICU MARIAN și cu POPESCU CARMEN IOANA, pentru a le transmite să dea suma de 350.000 euro pretinsă. Drept urmare, în seara aceleiași zile, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA s-a întâlnit cu inculpata POPESCU CARMEN IOANA și i-a adus la cunoștință, atât susținerile învinuitei DASCĂLU ADRIANA, cât și decizia luată de STAICU DINEL în sensul de a da curs acțiunilor de intervenție pe lângă judecători. Inculpata POPESCU CARMEN IOANA a invocat că, în acel moment, nu putea procura o sumă mai mare de 200.000 euro, însă i-a menționat denunțoarei că va clarifica acea problemă cu STAICU MARIAN. Ulterior, RĂDUCAN ILEANA ALINA a informat-o și pe învinuita DASCĂLU

ADRIANA că POPESCU CARMEN IOANA avea disponibili doar 200.000 euro, context în care învinuita a afirmat că trebuia să i se dea întreaga sumă de bani pretinsă, întrucât, în caz contrar, inculpatul STAICU DINEL nu va fi pus în libertate la acel termen. În dimineața în care se judeca recursul, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA s-a întâlnit la sediul Tribunalului București cu DASCĂLU ADRIANA, STAICU MARIAN și cu NUȚU LENUȚA, soția inculpatului STAICU DINEL. În acele împrejurări, DASCĂLU ADRIANA a precizat că ar fi fost indicat ca avocatul VASII MARIA, care era apărătorul inculpatului STAICU DINEL, să fie înlocuit cu BĂGIA LUCIAN. Întrucât denunțătoarea i-a făcut cunoscut că avocatul VASII MARIA nu se putea prezenta la acel termen și că formulase cerere de amânare, învinuita DASCĂLU ADRIANA a menționat că varianta obținerii unei amânări era convenabilă, deoarece avea timp să facă intervențiile necesare și pe lângă magistrații CIUPERCĂ LILIANA și UDROIU MIHAI, care intrau în complet, împreună cu judecătorul STEGARU MITU. La scurt timp, a venit la sediul Tribunalului București avocatul BĂGIA LUCIAN și, în acel context, DASCĂLU ADRIANA le-a dezvăluit că, de fapt, acesta avea posibilitatea să intervină pe lângă judecătorul STEGARU MITU. Totodată, le-a făcut cunoscut că avocatul BĂGIA LUCIAN și judecătorul STEGARU MITU au convenit ca suma de 350.000 euro să fie virată în contul avocatului și acesta să îi transmită respectivului magistrat că a intrat în posesia banilor, astfel încât, numai dacă se comunica un asemenea mesaj, inculpatul STAICU DINEL ar fi fost pus în libertate. Denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a încercat să negocieze diminuarea folosului pretins la suma de 200.000 euro, însă DASCĂLU ADRIANA a refuzat orice tratative, invocând că judecătorul STEGARU MITU nu ar fi acceptat o sumă mai mică de 350.000 euro. Denunțătoarea a mai precizat că, în aceleași împrejurări, BĂGIA LUCIAN a discutat separat cu învinuitul STAICU MARIAN și că acesta a verificat periodic, cu ajutorul telefonului mobil sau al unui laptop pe care îl avea asupra sa, dacă i se virase în cont suma de 350.000 euro. În cele din urmă, a venit la sediul tribunalului și inculpata

POPESCU CARMEN IOANA, care a discutat cu DASCĂLU ADRIANA, BĂGIA LUCIAN și cu STAICU DINEL.

Potrivit declarațiilor martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, la acel termen instanța a respins recursul inculpatului STAICU DINEL, iar învinuita DASCĂLU ADRIANA a justificat eșecul intervenției pe lângă judecători prin aceea că banii ar fi ajuns cu prea mare întârziere în contul avocatului BĂGIA LUCIAN, astfel că acesta nu a mai avut timpul necesar să confirme judecătorului STEGARU MITU primirea banilor. Totodată, DASCĂLU ADRIANA a susținut că intervenția va avea rezultatul promis cu prilejul judecării următorului recurs, însă, ulterior, deși s-au judecat alte 2-3 recursuri la Tribunalul București în același dosar, inculpatul STAICU DINEL a rămas în stare de arest preventiv. Din acest motiv, inculpatul a cerut denunțoarei să ia legătura cu STAICU MARIAN și POPESCU CARMEN IOANA, pentru ca, împreună și cu învinuita DASCĂLU ADRIANA, să solicite avocatului BĂGIA LUCIAN să restituie suma de 350.000 euro și TVA aferentă care îi fusese virată în cont și, eventual, să își păstreze doar 10.000 – 20.000 euro cât reprezenta contravaloarea serviciilor pe care le prestase ca avocat. În momentul în care a aflat despre această decizie luată de inculpatul STAICU DINEL, învinuita DASCĂLU ADRIANA a invocat că discutase între timp cu BĂGIA LUCIAN și că acesta nu mai recunoștea faptul că suma de bani îi fusese dată pentru cuperea judecătorilor și că susținea că avea încheiat un contract legal, care îi permitea să refuze restituirea banilor. Întrucât DASCĂLU ADRIANA și-a exprimat neputința de a continua demersurile de recuperare a banilor, denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, împreună cu STAICU MARIAN și inculpata POPESCU CARMEN IOANA, au purtat o discuție cu BĂGIA LUCIAN, la biroul acestuia. În respectivele împrejurări, BĂGIA LUCIAN a contestat că ar fi primit banii pentru realizarea intervenției pe lângă judecătorul STEGARU MITU și a susținut că a intrat în posesia lor în temeiul unui contract de asistență juridică, astfel că problema restituirii banilor trebuia discutată cu DASCĂLU ADRIANA și nu cu el.

Privitor la circumstanțele în care s-au desfășurat de către DASCĂLU ADRIANA și BĂGIA LUCIAN acțiunile de traficare a influenței, din declarațiile denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA a mai reieșit că suma de 350.000 euro a fost remisă în temeiul prevalării susnumiților de pretinsa lor influență asupra judecătorului STEGARU MITU, iar contractul de asistență juridică încheiat cu S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A. a constituit doar o modalitate de disimulare a scopului real pentru care a fost dat acel folos. De altfel, denunțătoarea a menționat că nu are cunoștință ca BĂGIA LUCIAN să fi prestat servicii de asistență juridică pentru societatea comercială anterior menționată în dosarul nr. 271/P/2010 al Direcției Naționale Anticorupție și că știe că a depus doar o cerere prin care a solicitat să fie încunoștințat despre efectuarea actelor de urmărire penală în acea cauză.

Mai reținem că potrivit declarațiilor martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, inculpatul STAICU DINEL, deși a cunoscut întreaga derulare a evenimentelor privitoare la susținerile în sensul traficării influenței asupra judecătorilor de la Tribunalul București și a luat decizia de remitere a folosului pretins în acest scop, și-a exprimat, ulterior, bănuiala că DASCĂLU ADRIANA și BĂGIA LUCIAN ar fi urmărit, de fapt, să obțină, în acel mod, diferența de 300.000 euro din suma de 1.500.000 euro pe care o promisese anterior pentru coruperea magistraților de la Curtea de Apel București, în scopul pronunțării hotărârii de admitere a contestației sale în anulare. De asemenea, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a confirmat că STAICU DINEL i-a pus în vedere avocatului BĂGIA LUCIAN, atât în mod direct, cât și prin intermediul ei și a învinuitei DASCĂLU ADRIANA, că, în cazul în care nu i se vor restitui banii, va formula denunț împotriva susnumitului. La rândul său, BĂGIA LUCIAN a afirmat că, în situația în care inculpatul STAICU DINEL nu înceta cu amenințările pe care i le adresa pentru recuperarea banilor, intenționa să sesizeze la Direcția Națională Anticorupție fapta de corupție privitoare la împrejurările în care fusese obținută de către inculpat hotărârea de admitere a contestației sale în anulare.

Prin **declarațiile** date în acest dosar, **inculpata POPESCU CARMEN IOANA** a confirmat, în consens cu depozițiile martorei denunțatoare **RĂDUCAN ILEANA ALINA** și cele ale învinuitului **STAICU MARIAN**, precum și cu declarațiile învinuitei **DASCĂLU ADRIANA**, că suma de 350.000 euro și TVA aferentă a fost virată în contul avocatului **BĂGIA LUCIAN** ca obiect al infracțiunii de trafic de influență, iar încheierea contractului de asistență juridică între acesta din urmă și **S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A.** a constituit doar un mijloc prin care s-a încercat ascunderea scopului real în care a fost remis acel folos.

Inculpata **POPESCU CARMEN IOANA** a relatat că, în ziua în care se judeca la Tribunalul București recursul inculpatului **STAICU DINEL** împotriva încheierii de menținere a măsurii arestării preventive dispuse față de el în dosarul **TRANSGAZ** (fiind o zi de marți, cu puțin timp înainte de sărbătoarea de Paști a anului 2012), a fost contactată telefonic, succesiv, de către **STAICU MARIAN** și de **RĂDUCAN ILEANA ALINA**, care se aflau în sediul tribunalului și i-au comunicat că au stabilit cu învinuita **DASCĂLU ADRIANA** să fie virată urgent suma de 200.000 euro în contul avocatului **BĂGIA LUCIAN**. După aproximativ o oră, a fost apelată, din nou, de amândoi și, de această dată, i-au menționat că trebuia să vireze suma de 350.000 euro, la care se adăuga TVA aferentă, ceea ce însemna că i se solicita să transfere circa 500.000 euro, care, la acea vreme, reprezentau echivalentul a aproximativ 2.000.000 lei. Deși, în acele împrejurări, nu i s-a precizat motivul pentru care i se cerea să dea acea sumă de bani, denunțatoarea **RĂDUCAN ILEANA ALINA** îi spusese, înainte cu câteva zile, că **DASCĂLU ADRIANA** avea o variantă de a obține punerea în libertate a inculpatului **STAICU DINEL**, prin exercitarea de intervenții pe lângă judecători. Denunțatoarea i-a făcut cunoscut că nu era sigur că **DASCĂLU ADRIANA** va reuși să facă acele intervenții și că a întreprins demersuri în acest sens, urmând să primească un răspuns concret în ziua precedentă celei în care se judeca la Tribunalul București recursul la menținerea arestării preventive în dosarul **TRANSGAZ** sau chiar în data la care era stabilit termen pentru soluționarea acelei cauze.

În raport cu conținutul discuției prezentate anterior, inculpata POPESCU CARMEN IOANA a declarat că, în momentul în care STAICU MARIAN și RĂDUCAN ILEANA ALINA i-au solicitat să vireze urgent suma de aproximativ 500.000 euro în contul avocatului BĂGIA LUCIAN și au atenționat-o că acesta refuza să pună concluzii în instanță, în apărarea inculpatului STAICU DINEL, până când avea confirmarea că i s-au transferat banii, a intuit că acel virament bancar era pentru realizarea de către DASCĂLU ADRIANA a intervenției pe lângă judecători. Totodată, POPESCU CARMEN IOANA a precizat că, în dimineața zilei în care s-a judecat acel recurs, a luat telefonic legătura cu BĂGIA LUCIAN și a primit de la acesta, prin e-mail, un contract de asistență juridică încheiat între el, în calitate de avocat și S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., după care a făcut demersuri pentru ca suma de aproximativ 500.000 euro să fie virată din contul respectivei societăți comerciale în contul susnumitului. Întrucât acesta invocă faptul că banca nu îi confirma transferul bancar, POPESCU CARMEN IOANA s-a deplasat imediat în București, la sediul Tribunalului București și i-a prezentat avocatului BĂGIA LUCIAN ordinul de plată, în original.

În cuprinsul declarațiilor date, inculpata POPESCU CARMEN IOANA a arătat că, după ce BĂGIA LUCIAN a plecat de la instanță, a întrebat-o pe învinuita DASCĂLU ADRIANA, în prezența denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA și a învinuitului STAICU MARIAN, de ce i s-a cerut să remită o sumă atât de mare de bani, în condițiile în care știa din afirmațiile anterioare ale denunțătoarei că banii erau destinați pentru realizarea intervenției pe lângă judecătorii de la Tribunalul București. Cu acea ocazie, DASCĂLU ADRIANA i-ar fi răspuns că, în cazul în care nu i se va da diferența de 300.000 euro care îi fusese promisă până la concurența sumei de 1.500.000 euro, destinată coruperii judecătorilor de la Curtea de Apel București, pentru admiterea contestației în anulare formulate de STAICU DINEL, se va folosi de banii care fuseseră virăți, în acea zi, în contul avocatului BĂGIA LUCIAN pentru a-și onora obligațiile asumate față de magistrații pe lângă care intervenise. În aceleași împrejurări, DASCĂLU ADRIANA a explicat că a

solicitat să fie transferată suma de 350.000 euro plus TVA și nu 300.000 euro cât reprezenta datoria la care se referea, deoarece 50.000 euro urmau să îi revină avocatului BĂGIA LUCIAN, pentru ca acesta să asigure asistența juridică inculpatului STAICU DINEL în dosarul TRANSGAZ. Sub acest aspect, inculpata POPESCU CARMEN IOANA a învederat că nu are cunoștință cum s-a ajuns la versiunea ca BĂGIA LUCIAN să primească 50.000 euro și să devină apărătorul inculpatului STAICU DINEL, cu atât mai mult cu cât nu auzise anterior că s-ar pune o asemenea problemă.

De asemenea, POPESCU CARMEN IOANA a declarat că, după acea întâlnire de la tribunal, RĂDUCAN ILEANA ALINA i-a spus că banii transferați în contul avocatului BĂGIA LUCIAN reprezentau, de fapt, un folos pretins de DASCĂLU ADRIANA pentru realizarea intervenției pe lângă judecători, în scopul pronunțării unei hotărâri de punere în libertate a inculpatului STAICU DINEL în dosarul TRANSGAZ, făcând referire și la relațiile apropiate pe care susnumita le-ar fi avut cu judecătorul STEGARU. Cu toate acestea, la respectivul termen de judecată, Tribunalul București a respins recursul inculpatului STAICU DINEL, iar RĂDUCAN ILEANA ALINA i-a comunicat că DASCĂLU ADRIANA afirmase că va finaliza cu succes demersurile de intervenție în momentul în care se va judeca un nou recurs în același dosar. După o perioadă de timp, RĂDUCAN ILEANA ALINA i-a făcut cunoscut că STAICU DINEL a solicitat ca DASCĂLU ADRIANA să restituie aproape în totalitate suma de bani care fusese virată în contul avocatului BĂGIA LUCIAN, mai puțin partea pe care acesta aprecia că i s-ar cuveni pentru serviciile prestate ca apărător în favoarea sa.

Totodată, POPESCU CARMEN IOANA a relatat că a fost, împreună cu RĂDUCAN ILEANA ALINA și învinuitul STAICU MARIAN, la o întâlnire cu BĂGIA LUCIAN, care a afirmat că nu va restitui nici un ban, deoarece primise cei aproximativ 500.000 euro ca onorariu, în temeiul unui contract de asistență juridică și le-a solicitat ca, pe viitor, să discute această chestiune cu DASCĂLU ADRIANA. O poziție similară a fost exprimată de BĂGIA LUCIAN și pe fondul unei alte întâlniri pe care inculpata POPESCU CARMEN

IOANA a avut-o cu el, în prezența denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA. În raport cu modalitatea în care s-au derulat evenimentele, POPESCU CARMEN IOANA a menționat în cuprinsul declarației că, în opinia sa, DASCĂLU ADRIANA a urmărit ca, prin virarea acelei sume de bani în contul avocatului BĂGIA LUCIAN, să obțină, în fapt, diferența de 300.000 euro din cei 1.500.000 euro care i-au fost promiși pentru coruperea judecătorilor de la Curtea de Apel București, în vederea pronunțării hotărârii de admitere a contestației în anulare formulate de STAIKU DINEL.

La rândul său, **inculpatul STAIKU DINEL** a confirmat în cuprinsul **declarațiilor** date în prezenta cauză faptul că suma de 350.000 euro care a fost virată avocatului BĂGIA LUCIAN a făcut obiectul unei infracțiuni de trafic de influență comisă de învinuita DASCĂLU ADRIANA, însă a susținut versiunea că între aceasta și respectivul avocat ar fi existat o conivență infracțională prin care au urmărit încasarea diferenței de 300.000 euro din cei 1.500.000 euro promiși pentru coruperea judecătorilor de la Curtea de Apel București, în scopul pronunțării hotărârii de admitere a contestației sale în anulare.

Inițial, inculpatul STAIKU DINEL a invocat că a luat cunoștință, abia în data de 12.08.2013, de împrejurările săvârșirii faptei anterior menționate, din relatările fratelui său, învinuitul STAIKU MARIAN, care i-a comunicat aceste aspecte din penitenciar, prin intermediul fostei sale soții, STAIKU IULIANA.

Prin declarația dată ulterior, inculpatul STAIKU DINEL, în contrast cu prima depoziție, a recunoscut și acțiunile de corupere a judecătorilor de la Curtea de Apel București, în schimbul promisiunii sumei de 1.500.000 euro, din care au fost dați 1.200.000 euro învinuitei DASCĂLU ADRIANA. Totodată, inculpatul și-a nuanțat poziția procesuală și în raport cu circumstanțele remiterii sumei de 350.000 euro avocatului BĂGIA LUCIAN, astfel că a relatat că, urmare a insistențelor repetate ale învinuitei DASCĂLU ADRIANA de a i se da diferența de 300.000 euro pentru coruperea judecătorilor de la Curtea de Apel București, a discutat cu POPESCU CARMEN IOANA despre eventuala încheiere a unui contract fictiv de asistență juridică, în temeiul căruia să i se remită învinuitei respectiva sumă de bani. Inculpatul STAIKU DINEL a motivat

că, în acea perioadă, societățile sale comerciale treceau printr-o situație financiară dificilă și nu exista posibilitatea procurării, în numerar, a sumei de 300.000 euro, situație în care a preferat să ia decizia de a remite învinuitei DASCĂLU ADRIANA acea sumă de bani, prin virament bancar, chiar dacă, în acea modalitate, ar fi dat în plus 50.000 euro care reprezentau TVA aferentă. Ulterior, DASCĂLU ADRIANA a stabilit să fie încheiat cu avocatul BĂGIA LUCIAN un contract fictiv de asistență juridică, prin care s-a atestat, contrar adevărului, împrejurarea că susnumitul ar fi acordat asistență juridică în schimbul unui onorariu de 350.000 euro, la care se adăuga TVA în sumă de 50.000 euro. În temeiul aceluși contract, a fost virată în contul avocatului BĂGIA LUCIAN suma de 350.000 euro.

Potrivit declarației inculpatului STAICU DINEL, învinuita DASCĂLU ADRIANA a invocat, după o perioadă de timp, că inculpatul avea, în continuare, față de ea datoria de 300.000 euro și i-a propus să accepte ca BĂGIA LUCIAN să îi asigure asistența juridică în dosarul TRANSGAZ. Inculpatul STAICU DINEL a precizat că susținerile învinuitei l-au enervat și că i-a replicat acesteia că nu era interesat de serviciile pe care BĂGIA LUCIAN le putea presta ca avocat și, mai mult, i-a solicitat să îi transmită acestuia să îi restituie 300.000 euro din banii virati în contul său, astfel încât ar fi trebuit să își păstreze doar 50.000 euro, în considerarea prestației realizate ca apărător al său. Totodată, STAICU DINEL a menționat că a discutat aceste aspecte, la locul de deținere, și în mod direct cu BĂGIA LUCIAN, însă acesta a motivat că nu îi va restitui nici un ban, întrucât ar fi muncit pentru întreaga sumă de bani pe care o primise în cont, adăugând și că nu avea cunoștință despre existența vreunei înțelegeri între inculpat și DASCĂLU ADRIANA privitoare la acei bani. De asemenea, STAICU DINEL a declarat că avocatul BĂGIA LUCIAN nu i-a restituit, până în prezent, vreo parte din cei 350.000 euro și a tăgăduit că susnumitul ar fi afirmat vreodată că poate interveni pe lângă judecători, pentru a-i determina să pronunțe hotărâri care să îi fie favorabile, contestând și că DASCĂLU ADRIANA sau RĂDUCAN ILEANA ALINA ori altă persoană ar fi susținut că același avocat ar avea o asemenea posibilitate. Inculpatul STAICU DINEL a

menționat că, dimpotrivă, DASCĂLU ADRIANA a invocat, în mai multe rânduri, că poate interveni pe lângă judecătorii de la Tribunalul București, pentru a obține o hotărâre de punere a sa în libertate, însă el nu a dat curs acelor propuneri.

Într-o altă depoziție din data de 05.09.2013 (*filele 130-132, volumul 2*), inculpatul STAIKU DINEL, fiindu-i prezentat contractul de asistență juridică nr. 0023187 din data de 04.04.2012, încheiat cu avocatul BĂGIA LUCIAN, a declarat că nu îi este cunoscut acest act deși semnătura îi aparține. A precizat că nu a discutat niciodată cu avocatul BĂGIA LUCIAN despre onorariul prevăzut în contractul anterior menționat, respectiv, suma de 5.000 euro plus TVA aferentă. Nici din discuțiile cu avocații și apropiații săi nu a luat cunoștință despre acest contract, după cum niciodată nu s-a pus problema achitării onorariului aferent. Și-a amintit că, în ziua de 04.04.2012, cu prilejul judecării recursului la menținerea stării de arest preventiv în dosarul nr. 19797/300/2010/a4, a semnat o împuternicire avocațială și mai multe documente pe care avocatul BĂGIA LUCIAN i le-a dat înmănat, în timp ce se afla în boxa acuzaților. Printre aceste ultime documente semnate era vorba despre motivele de recurs și este posibil să fi fost și contractul nr. 0023187, însă inculpatul nu a observat că a semnat și acest contract. A avut convingerea că avocatul BĂGIA LUCIAN a prestat servicii avocațiale în dosarul nr. 19797/300/2010/a4 în temeiul contractului încheiat în aceeași zi prin care era prevăzut onorariul de 350.000 euro plus TVA aferentă. De altfel, în toate discuțiile ulterioare pe care le-a avut cu avocatul BĂGIA LUCIAN, niciodată nu i s-a invocat un alt onorariu sau un alt contract în afara celui care privea suma de 350.000 euro plus TVA aferentă.

Totodată, a precizat faptul că, în împrejurările în care i-a cunoscut pe învinuita DASCĂLU ADRIANA și pe inculpatul BĂGIA LUCIAN, a înțeles că învinuita era cea care era șefă în această relație profesională din mai multe motive. În primul rând, discuțiile s-au purtat la biroul avocatului DASCĂLU ADRIANA, unde avocatul BĂGIA LUCIAN îndeplinea cerințele învinuitei DASCĂLU ADRIANA, avea cheie de la biroul acesteia și chiar la un moment

dat a adus o tavă cu pahare și i-a servit. În al doilea rând, și-a amintit că BĂGIA LUCIAN a întocmit un memoriu privind motivele contestației în anulare conform cerințelor avocatului DASCĂLU ADRIANA. STAICU DINEL a asimilat relațiile dintre DASCĂLU ADRIANA și BĂGIA LUCIAN cu ierarhia profesională existentă între persoana sa și POPESCU CARMEN IOANA.

În cauză a fost audiat și **judecătorul STEGARU MITU** (*filele 130-132, volumul 11*), rezultând faptul că nu i-a cunoscut niciodată pe inculpatul BĂGIA LUCIAN sau pe învinuita DASCĂLU ADRIANA, iar soluția pronunțată în dosarul nr. 19797/300/2010/a4 nu a făcut obiectul niciunei alte discuții în afara procedurii de deliberare.

Din **declarația martorului COSTACHE CONSTANTIN** (*filele 133-135, volumul 11*) a reieșit faptul că l-a cunoscut pe inculpatul BĂGIA LUCIAN din anul 1990, când amândoi au fost admiși la Academia de Poliție Alexandru Ioan Cuza, pe care au absolvit-o în anul 1994. Ulterior, s-au întâlnit de câteva ori, în mod întâmplător, de regulă pe holurile instanțelor din București, ultima dată în cursul anului 2009 sau 2010. Martorul a precizat că societatea comercială la care este angajat, în calitate de consilier juridic, are birourile în sediul hotelului Marriott din București, dar nu s-a întâlnit cu BĂGIA LUCIAN, în cursul anului 2012 și nici în altă dată la hotelul Marriott din București. În perioada 1998 – 2011, a fost căsătorit cu judecătoarea COSTACHE ANTONELA ANEMARY, președintele Secției a II-a penale a Tribunalului București. Nu a existat nicio situație în care BĂGIA LUCIAN să îi fi solicitat sau să îi sugereze în vreun fel că ar fi interesat să facă vreun fel de intervenție pe lângă judecătorii de la Tribunalul București – Secția a II-a penală sau de la altă instanță. Martorul a declarat că nu îi cunoaște pe inculpatul STAICU DINEL, pe învinuita DASCĂLU ADRIANA și nici pe judecătorul STEGARU MITU de la Tribunalul București – Secția a II-a penală.

Martorul CRISTEA GEORGE a declarat că, în jurul datei de 24.04.2013, inculpatul STAICU DINEL i-a solicitat să îi comunice învinuitei DASCĂLU ADRIANA ca aceasta să îi pună în vedere avocatului BĂGIA LUCIAN să restituie suma de 350.000 euro pe care o primise anterior de la

inculpat. Acesta nu a precizat cu ce titlu a dat respectiva sumă de bani, dar i-a cerut martorului să îi transmită învinuitei DASCĂLU ADRIANA faptul că trebuia să îl avertizeze pe BĂGIA LUCIAN că, în cazul în care acesta nu restituia banii, STAICU DINEL urma să formuleze un denunț, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de corupție, în legătură cu remiterea sumei de 350.000 euro. Pe fondul unei alte întâlniri, inculpatul STAICU DINEL i-a dezvăluit martorului CRISTEA GEORGE că a dat suma de bani anterior menționată avocatului BĂGIA LUCIAN, pentru ca acesta să obțină punerea sa în libertate, în dosarul în care era cercetat în stare de arest preventiv, în legătură cu devalizarea societății TRANSGAZ. În aceleași împrejurări, STAICU DINEL a precizat că suma de 350.000 euro a fost dată avocatului BĂGIA LUCIAN, prin intermediul învinuitei DASCĂLU ADRIANA, pentru a-i facilita menținerea la Tribunalul București, cu ocazia judecării recursului, a hotărârii prin care instanța de fond îi admisesese cererea de liberare condiționată pe cauțiune. Totodată, inculpatul STAICU DINEL a menționat martorului că, pentru remiterea sumei de 350.000 euro avocatului BĂGIA LUCIAN, a fost încheiat un contract fictiv de asistență juridică între acesta din urmă și o societate comercială controlată de inculpat. Ulterior, martorul CRISTEA GEORGE a discutat despre aceeași problemă și cu denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, care l-a sfătuit să nu se implice în chestiunea legată de suma de 350.000 euro care a fost dată avocatului BĂGIA LUCIAN, sens în care l-a avertizat că riscă să ajungă la „pușcărie”. Din modul în care denunțătoarea a prezentat acele aspecte, martorul și-a dat seama că suma de 350.000 euro a fost remisă avocatului BĂGIA LUCIAN ca obiect al unei infracțiuni de corupție, respectiv, pentru ca acesta să intervină pe lângă judecătorii de la Tribunalul București, în vederea punerii în libertate a inculpatului STAICU DINEL.

Potrivit declarațiilor martorului CRISTEA GEORGE, în perioada următoare a asistat la o întâlnire care a avut loc între inculpatul STAICU DINEL și învinuita DASCĂLU ADRIANA, ocazie cu care aceștia au discutat și despre suma de 350.000 euro ajunsă în posesia avocatului BĂGIA LUCIAN. În acel context, STAICU DINEL i-a pus în vedere învinuitei DASCĂLU ADRIANA să

îi transmite avocatului BĂGIA LUCIAN că, din suma de bani anterior menționată, este dispus să îi lase acestuia numai 50.000 euro, urmând ca 50.000 euro să îi dea denunțatoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, iar 250.000 euro să ajungă în posesia sa. De altfel, inculpatul STAICU DINEL i-a solicitat și martorului CRISTEA GEORGE să îi comunice aceste aspecte denunțatoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, care se afla, la acea vreme, în stare de arest preventiv. Martorul s-a conformat și i-a relatat denunțatoarei afirmațiile inculpatului STAICU DINEL privitoare la modalitatea în care se gândea să împartă suma de 300.000 euro pe care dorea să o recupereze de la avocatul BĂGIA LUCIAN. În acele împrejurări, denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA i-a relatat martorului că suma de 350.000 euro a fost remisă avocatului BĂGIA LUCIAN, pentru ca acesta să o dea mai departe, cu titlu de mită, judecătorilor de la Tribunalul București, în scopul pronunțării unei hotărâri de punere în libertate a inculpatului STAICU DINEL. Totodată, denunțatoarea i-a spus că BĂGIA LUCIAN nu a obținut hotărârea favorabilă promisă, motiv pentru care STAICU MARIAN și POPESCU CARMEN IOANA i-au solicitat să restituie banii. Cu toate acestea, BĂGIA LUCIAN a refuzat și a afirmat că, în cazul în care se vor mai face presiuni asupra sa pentru a restitui cei 350.000 euro, va dezvălui organelor judiciare faptul că STAICU DINEL a dat suma de 1.200.000 euro, cu titlu de mită, judecătorilor de la Curtea de Apel București, pentru admiterea contestației sale în anulare. În aceeași zi în care a purtat acea discuție cu denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, martorul CRISTEA GEORGE s-a întâlnit și cu inculpatul STAICU DINEL, căruia i-a relatat conținutul conversației pe care o purtase cu susnumita. La rândul său, inculpatul STAICU DINEL i-a precizat că discutase anterior cu învinuita DASCĂLU ADRIANA despre intenția sa de a face un denunț împotriva avocatului BĂGIA LUCIAN cu privire la împrejurările remiterii către acesta a sumei de 350.000 euro, însă învinuita l-a sfătuit să nu procedeze în acest mod.

Împrejurările săvârșirii de către inculpatul BĂGIA LUCIAN a infracțiunilor de trafic de influență și fals în înscrisuri sub semnătură privată, comisă în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență, astfel cum

aceste fapte sunt evidențiate de probațiunea testimonială prezentată anterior, rezultă și din înregistrările convorbirilor purtate în mediul ambiantal, administrate ca mijloace de probă, conform art. 91¹ C.p.p.

Pe parcursul întâlnirii care a avut loc în data de 21.05.2013 la biroul învinuitei DASCĂLU ADRIANA, discuția purtată în mediul ambiantal fiind înregistrată audio, conform art. 91¹ și urm. din C.p.p., RĂDUCAN ILEANA ALINA i-a adus la cunoștință faptul că STAICU DINEL a afirmat că a formulat un autodenunț în legătură cu suma de 350.000 euro primită de avocatul BĂGIA LUCIAN, sugerând că acesta ar trebui avertizat. Învinuita a dezaprobat propunerea denunțătoarei, susținând că BĂGIA LUCIAN trebuia să se aștepte la astfel de consecințe, din momentul în care s-a hotărât să păstreze suma de bani anterior menționată: *„Păi, da’, mă, ce avertizare? Ce, el nu știe ce a făcut, nu știe ce se întâmplă? Nu știe ce...? Adică el poate să se gândească că poate să rămână, măi, ALINA, totuși cu trei sute de mii de euro?”*.

Întrucât denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA și-a manifestat intenția de a se întâlni cu avocatul BĂGIA LUCIAN, pentru a lămurii problema sumei de 350.000 euro, a cărei restituire era cerută cu insistență de către STAICU DINEL, învinuita DASCĂLU ADRIANA a trasat parametrii în care ar fi trebuit să decurgă discuțiile: *„«Deci, gândește-te ce ai făcut pentru el, oprește-ți ce vrei să-ți oprești și stabilește, dom’le să... cum faceți înaintea!»*”, referindu-se la faptul că acesta ar fi trebuit să își oprească o sumă de bani care să reprezinte contravaloarea serviciilor avocațiale prestate, iar diferența până la 350.000 euro să o restituie inculpatului STAICU DINEL. Mai mult, a apreciat că banii puteau fi înapoiați și în rate, într-un interval rezonabil: *„«Acum tu să nu te întinzi pe trei ani cu el. Poți să-i dai și mai mult. Adică, când ai, îți pică o chestie, i-ai pus. Pentru că, LUCIAN, ți-ai făcut ceva cu ei! Am înțeles de la ADRIANA că tu ți-ai achitat casa. E casa în care stai, LUCIAN!»*”.

Totodată, DASCĂLU ADRIANA a avertizat-o pe denunțătoare cu privire la atitudinea pe care ar fi putut să o adopte avocatul BĂGIA LUCIAN, cu prilejul întâlnirii care urma să aibă loc, respectiv o lipsă de răspuns la orice problemă invocată: *„Ce să-i fac, ce să-i facem noi? Ce putere am eu, pentru că*

nu mă aude! N-auzi că eu tot ce vorbesc cu el, el tace!”. RĂDUCAN ILEANA ALINA a fost sfătuită să nu se descurajeze și să încerce să-l convingă pe avocatul BĂGIA LUCIAN că nu putea păstra întreaga sumă de 350.000 euro, ca preț al serviciilor avocațiale prestate: *„Dar tu o să-i spui: «LUCIAN, ce-ai făcut?»... «Da’ cine îți dă fie pentru niște termene de judecată și o apărare?»”*.

În data de 28.05.2013, cu prilejul unei noi discuții care a avut loc între RĂDUCAN ILEANA ALINA și DASCĂLU ADRIAN, învinuita a reluat subiectul: *„Și nu-l lăsa până când nu-ți dă un răspuns! Pentru că el cu mine tace! Tace și pentru că mie nu-mi poate să-mi zică niște lucruri dar eu n-am de ce să le mai antamez pentru că nu le recunoaște! Se uită în ochii mei și-mi zice: «Nu, n-am zis așa ceva niciodată!»”*.

DASCĂLU ADRIANA și-a manifestat indignarea cu privire la faptul că BĂGIA LUCIAN ar fi negat, în totală neconcordanță cu realitatea, scopul cu care a primit suma de 350.000 euro. Astfel, învinuita a relatat că avocatul a pus problema restituirii unei părți din cei 350.000 euro ca și cum ar fi fost vorba despre un procent care i s-ar cuveni, potrivit unui obicei al avocaților, în schimbul serviciului de a-l recomanda unui client: *„Și dacă ar fi să-ți mai dau niște bani înapoi, să vă mai dau niște bani...» așa zice: «s-ar duce procentul, ADRIANA, la...» că a zis? Optșpe sau douăș’opt la sută! Zic: «Măi, LUCIAN, când vreodată pe lumea asta, când vreodată pe lumea asta și în cazul ăsta, noi am discutat de procente? Deci eu ți-am dat fie clientul ca să-mi dai mie un procent, că ți-am dat client? Cum a fost înțelegerea? Nu ți-am zis că aia, aia... n-a fost vorba că asta, asta și eu asta?»», «Eu, n-am zis eu așa ceva!»”*.

Din procesul-verbal de redare a **convorbirii purtate în mediul ambiantal din data de 30.05.2013**, între denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA și învinuita DASCĂLU ADRIANA, a reieșit că aceasta din urmă îi pusese în vedere inculpatului BĂGIA LUCIAN că ar putea exista consecințe neplăcute ale hotărârii sale de a păstra suma de 350.000 euro: *„Pentru că eu, miloaga mea la el a fost mereu: «LUCIAN, gândește-te că nu mai avem nevoie de probleme! Am vrut să te ajut. Dacă acesta-i un nemernic și a renunțat... nici... nu s-a*

întâmpat ce trebuia să se întâmple, asta este! Oprește-ți cât vrei tu, da' hai, încearcă să... și dă înapoi din ei, că nu mai pot...»”.

Când RĂDUCAN ILEANA ALINA și-a exprimat nedumerirea în raport cu faptul că învinuita nu i-a reamintit avocatului BĂGIA LUCIAN că primise banii în schimbul intervențiilor pe lângă judecători: „*Deci, mă, eu ți-am dat banii ăștia cu un scop! Bun, n-ai făcut! Dă..., oprește, dracu', ce oprești, restu' dă-i înapoi, mă, ești cu capu'?*»”, DASCĂLU ADRIANA a oferit lămuriri: „*Mă, tu nu-nțelegi cum a pus problema? «Am zis eu ceva? Ți-am promis eu vreodată ceva? Eu nu am zis niciodată lucrul ăsta!»*”.

În ziua de 05.06.2013, la cabinetul de avocat al inculpatului BĂGIA LUCIAN a avut loc o întâlnire între acesta și denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, pe parcursul întrevederii sosind și DASCĂLU ADRIANA, convorbirile fiind înregistrate audio, conform art. 91¹ și următoarele C.p.p.

În contextul întâlnirii din 05.06.2013, BĂGIA LUCIAN a rememorat împrejurările în care a discutat, inițial, cu RĂDUCAN ILEANA ALINA, STAIKU MARIAN și POPESCU CARMEN IOANA și, apoi, cu STAIKU DINEL, la Penitenciarul Rahova, problema restituirii sumei de 350.000 euro: „*Înainte de avea acea discuție în care ai participat tu, ă... fratele lui și CARMEN. Noi am avut o di... Una sau două discuții noi*”, „*Deci, o dată am avut atunci discuții pe această temă. Atunci nu erau așa de...*”, „*Am avut discuție foarte detaliată atunci. Am avut apoi o discuție sau două cu domnu' DINEL la pușcătorie. Atuncea când m-a și amenințat cu frati-su, cu ceafa groasă, cu săbii, că el nu e așa deștept. Am mai avut o discuție cu CARMEN. Tot despre chestiunea asta cu: «LUCIAN, eu te admir, ești un băiat deștept, să... să-ți calculezi cât este până la...»*”.

BĂGIA LUCIAN a semnalat pericolul de a discuta despre suma de 350.000 euro: „*Discuțiile... eu sunt de acord cu tine, numai că știi ce se întâmplă, mai, mai dăm în altele*”, cu atât mai mult cu cât a sugerat că avea cunoștință despre faptul că persoanele cu care trebuia să negocieze fuseseră implicate și în alte fapte de corupție: „*Eu și așa am aflat mult prea multe lucruri decât mi-aș fi dorit vreodată să știu. Și așa am aflat mult prea multe*”.

lucruri. Oricum eu nu sunt curios să aflu mult mai multe lucruri. Chiar nu sunt. Știu destule, le-am și documentat după aia un pic, să mă asigur că e sau nu e, înțelegi?”. Totodată, inculpatul a evidențiat inutilitatea de a relua un subiect de conversație care fusese epuizat în raport cu RĂDUCAN ILEANA ALINA, STAICU MARIAN și POPESCU CARMEN IOANA, singura persoană cu care ar mai fi dorit să discute fiind STAICU DINEL, sugerând că locul de deținere nu fusese de natură a asigura confidențialitatea convorbirilor: *„Cu care cu regim cu titlu de excepție aș mai fi reluat ceea ce am vorbit cu el în pușcărie și ceea ce am mai discutat o dată. Pentru că, hai, să zic că cu el am discutat mai puțin, că nu erau nici condițiile”, „Adică, cu ceilalți am discutat foarte pe larg, cu el condiția a fost foarte grea”*.

La rândul său, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a rememorat împrejurările de fapt, conform celor descrise și în cuprinsul depoziției sale din 23.08.2013, potrivit căroră DASCĂLU ADRIANA a fost cea care a susținut că poate obține o soluție de punere în libertate prin influența exercitată asupra completului de judecată, context în care inculpatul BĂGIA LUCIAN a confirmat susținerile acesteia și a exercitat presiuni în vederea primirii banilor până la începerea ședinței de judecată: *„până la urmă eu știu clar ce mi-ai spus tu și în ce condiții mi i-ai cerut. Asta știu și o știu și eu, și o știe și MUGUREL, o știe și LENU, o știe și CARMEN. Și cum făceai pe holurile tribunalului... Asta nu poate nimeni să nege. Și eu știu ce i s-a transmis lu' DINEL. Nici nu te știam noi pe tine, n-ai fost tu băgat, a spus că ea rezolvă și ea face, da'...”*, replica imediată a inculpatului fiind *„O.K.”*. În condițiile în care denunțătoarea a continuat: *„Că asta e ce trebuie dat lu' STEGARU, bun. Știi cum făcea? «Nu, nu, nu, că până el nu vede, că nu știu ce, că a tras țeapă DINEL, că a făcut, că...» Deci, țin minte, cred că și noaptea din somn, peste cincizeci de ani, dacă mă trezești! Ai înțeles? Ca după aceea tu să-ți iei mâna: «Nu știu, dom'ne, descurcați-vă cu LUCIAN!»*. *Păi, noi nu avem treabă cu LUCIAN, tanti!”*, inculpatul BĂGIA LUCIAN nu a negat derularea evenimentelor așa cum le-a prezentat interlocutoarea sa, ci doar a deviat subiectul conversației, descriind modul în care cheltuisese suma virată în cont: *„Până la LUCIAN, ce vreau să*

spun este această chestiune: haide, să facem următoarea recapitulare...". În continuare, a explicat că din suma virată în contul său, în cuantum de 434.000 euro, au rămas doar 224.750 euro, după ce a scăzut cheltuielile aferente: TVA în cuantum de 84.000 euro, impozitul pe profit în valoare de 56.000 euro, obligațiile către CASS, de 19.250 euro, precum și sumele de câte 25.000 euro date avocaților RĂDUCAN ILEANA ALINA și DASCĂLU ADRIANA.

În fața denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, avocatul BĂGIA LUCIAN a justificat în termeni contradictorii temeiul în baza căruia primise suma de 350.000 euro. Astfel, pe de o parte, a susținut că banii reprezintă onorariul convenit pentru serviciile sale avocațiale asumate prin contractul nr. 35056 încheiat la 04.04.2013, în dosarul penal nr. 271/P/2011. Pe de altă parte, atunci când i s-a cerut să își evalueze munca, s-a referit exclusiv la niște servicii anterioare admiterii contestației în anulare a pedepsei de 7 ani închisoare aplicate inculpatului STAICU DINEL (22.02.2012): *„Din această sumă, repet, luând în calcul nu ceea ce am muncit cum se susține... A, și acuma, hai să facem o paranteză la ceea ce am muncit. Acum o dăm iar un pic în urmă, pentru că sunt tot așa elemente pe care le-am aflat atunci când a venit MUGUREL, când nu știu ce bani s-au dat și așa mai departe. Eu când am avut discuția cu domnu' STAICU, am convenit zece mii de euro. Așa mi-a spus și ADRIANA «LUCIANE, am vorbit deja în principiu cu tine, dacă crezi că zece mii sunt OK, te duci și discuți cu dânsu' și închei contractu' în iulie două mii...»". Nemulțumirile exprimate de avocat, în raport cu cuantumul onorariului stabilit în împrejurări care nu au avut nicio legătură cu contractul nr. 35056/04.04.2013 au continuat: „Acum vin eu și te întreb pe tine: fie și se pare normal ca acela să ia un porcoi de bani iar în hotărâre să apară pasaje întregi, pentru că inclusiv contestația lui conține pasaje sau ideile mele, mă rog, puse într-o altă formă. Asta apropo de ce spunem noi, să-și evalueze BĂGIA munca. Păi, dacă tu îmi spui mie, că pe mine mă plătești cu zece mii de euro, în condițiile în care tu n-ai plătit cum trebuia și după aia îi plătești tu altuia o nu știu ce sumă și tu vii tu mie să-ți fac eu fie evaluarea muncii și așa mai departe. Nu mi se pare tocmai corect”.*

În condițiile în care RĂDUCAN ILEANA ALINA a argumentat că referirile comparatorii la onorariile plătite de STAICU DINEL altor avocați nu sunt întemeiate, deoarece acei avocați au restituit banii primiți, inculpatul BĂGIA LUCIAN și-a menținut poziția: „*Și? Și așa să fie.*”

După ce învinuita DASCĂLU ADRIANA a sosit la biroul avocatului BĂGIA LUCIAN, acesta a reluat cele discutate până în acel moment cu RĂDUCAN ILEANA ALINA, explicând modul în care cheltuisese suma de 434.000 euro, neînțelegerile pe care le avusese cu STAICU MARIAN, RĂDUCAN ILEANA ALINA și POPESCU CARMEN IOANA, precum și faptul că nu reușise să aibă o conversație deschisă cu STAICU DINEL, din cauza condițiilor impuse de locul de deținere.

BĂGIA LUCIAN a reiterat ideea că era inutil să mai discute despre restituirea sumei de 350.000 euro: „... *eu zic că aceste chestiuni nu mai sunt de discutat, aicea între noi. Pentru că, în primu' rând, eu oricum nu cred că vom ajunge la un numitor comun pentru că fiecare își va susține versiunea și nu suntem, suntem într-o situație, mă rog, eu o să zic penibilă*”, „...*iar poziția mea nu se va schimba din punctu' ăsta de vedere, sau percepția mea nu se va schimba aflând în plus alte detalii. Și așa m-am păcălit*”, „*Adu-ți aminte că eu am spus în permanență, că dacă nu se plătește suma, eu nu intru în dosar. A fost foarte clar când am zis lucrul ăsta...*”.

Ulterior, în contradicție cu punctul de vedere exprimat anterior, inculpatul și-a manifestat disponibilitatea de a negocia: „*Raportându-ne la această sumă eu m-am gândit la o singură chestiune și o fac din ce perspectivă? Perspectiva de soluționare este amiabilă, aș vrea să se înțeleagă că din punctu' meu de vedere nu privește ami... Ă, o soluționare amiabilă doar ca să nu se declanșeze un proces penal.*”

În contextul negocierilor, BĂGIA LUCIAN a evidențiat faptul că nu avea nicio garanție a faptului că STAICU DINEL nu va sesiza totuși autoritățile judiciare cu infracțiunea de corupție legată de primirea sumei de 350.000 euro: „*Oricum n-am nicio garanție, pe de altă parte că dacă restitui un leu sau toată suma nu se face plângere penală. Această garanție nu există. Și nici nu poate*

fi luată pentru că și dacă el, dau un exemplu. Ar da, cum e în civil... ă... La notar declar în mod irevocabil că nu mai am nicio pretenție și că nu mai fac nicio acțiune civilă, în penal nu funcționează asta, chestia. În primul rând, că poate să se ducă oricând să dea, că e penal, în al doilea rând dă o anonimă semnată sau pune pe altul... se dă și... ”.

În final, oferta avocatului s-a concretizat în restituirea, în rate, a sumei de 50.000 euro: *„Eu sunt dispus să restitui doar suma de cincizeci de mii euro, după cum urmează: zece mii, adică jumătate din douăzeci de mii cât mai am, zece mii până la sfârșit’ anului, douăzeci de mii până la sfârșitul anului viitor, douăzeci de mii până în două mii cînșpe. Și acum revenim la ce înseamnă evaluarea muncii mele. Repet, nu o pun așa, dar practic ar rămâne cu șapte’ș patru de mii șapte sute cincizeci, munca mea”.*

Deși RĂDUCAN ILEANA ALINA a precizat, din nou, că suma de 350.000 euro a fost plătită pentru coruperea judecătorilor și nu pentru servicii avocațiale (*„Însă, el a plecat de la altă idee, d-aia mi-a și zis să o iau pe ADRIANA și să rezolve, să se rezolve problema asta. Pentru că el a zis: «Domn’ e, dacă mie nu mi-l băga pe gât ADRIANA, eu niciodată nu, nu-l luam, nu-l angajam, adică, eu nu-i dădeam banii aceștia. Eu i-am dat cu un alt scop. Nu i-am dat ca să între să-mi facă mie în dosar ăsta»”),* avocatul BĂGIA LUCIAN nu a contestat această realitate, ci doar a încercat să demonstreze punctele slabe ale unei eventuale sesizări a organelor judiciare. Astfel, a demonstrat că demersul pe care STAICU DINEL afirma că îl va întreprinde era puțin probabil să își atingă scopul scontat: *„Măi, de el, practic, dacă va declanșa o chestiune de genu’ ăsta îi va târî pe toți cei apropiați lui!”, „Ș-acuma am stat să mă gândesc, măi, cine-i sunt apropiați! Fratele lui! OK! Care, cu care, probabil ...[neinteligibil]... da’ ce-o să faceți toți, denunț colectiv sau nu știu ce? Ca să fiți apărați de răspundere”, „Dacă cu ceilalți se rezolvă, că fac un denunț, dau un exemplu, colectiv sau cum o fi? Păi, cu tine or face și...Faci și tu un denunț colectiv cu ei și iese un mare denunț colectiv, care bate... Pute din avion la oricine! «Uite, domn’ e, au venit cinci inși să facă un denunț colectiv, ca să-l închidă pe X sau pe Y, nu mai zic, zic în general.»”.*

În cele din urmă, avocatul BĂGIA LUCIAN a bravat, susținând că este dispus să-și asume riscul oricăror proceduri judiciare, inclusiv aceea de a fi arestat preventiv: *„Dacă vrea să ne judecăm în civil, ne judecăm, dacă vrea să ne judecăm în penal, ne judecăm! Eu, din punctul acesta de vedere, i-am spus ALINEI data trecută... Eu am următoarea chestiune... Cel mai rău lucru care mi se poate întâmpla mie, este să mă rețină, să mă aresteze. Eu n-o să mor acolo! Eu am stat patru ani de zile în Academia de Poliție, unde e o pușcărie mai rea decât ce e aici! Eu nu pun prob... Îți spun sigur lucru' ăsta! Tu poate nu știi, că n-ai stat acolo!”*. Inculpatul a sugerat că, la rândul lui, în cazul în care ar ajunge să fie anchetat, ar putea dezvălui aspecte compromițătoare: *„Deci, asta mi se poate întâmpla mie cel mai rău! Vorba ALINEI! Nu știm ce se va deschide cu chestia asta... ce capitol se va deschide în viața tuturor. Eu nu-mi doresc... eu nu sunt genul care să spun: «Mă duc acolo și fac denunțuri!» Nu! Chiar îți spun sincer! Nu sunt genul! Dar, acolo, dacă voi fi, îmi voi analiza opțiunile, perspectivele... Fiecare știe ce poate! Deci, asta se... mi se poate întâmpla!”*.

DASCĂLU ADRIANA și RĂDUCAN ILEANA ALINA i-au solicitat avocatului BĂGIA LUCIAN ca, în eventualitatea unei întâlniri cu STAICU DINEL, să nu îi relateze acestuia din urmă despre faptul că susnumitele ar fi primit fiecare câte o sumă de 25.000 euro. Au stabilit că STAICU DINEL trebuia să afle despre primirea unei sume de 50.000 euro de către DASCĂLU ADRIANA: *„Această sumă eu mi-o asum! Și aș vrea să nu o bag pe ALINA”*, justificată de o înțelegere *„Ideea este doar că... deci, eu ți l-am recomandat... din onorariu tu mi-am dat acești bani, urmând ca eu să te ajut... în dosare...”*.

Ulterior, în cursul aceleiași zile – 05.06.2013, RĂDUCAN ILEANA ALINA și DASCĂLU ADRIANA au mai avut o întrevedere, în cadrul căreia au comentat modul în care se derulase întâlnirea cu avocatul BĂGIA LUCIAN. În contextul în care denunțătoarea și-a exprimat părerea că STAICU DINEL nu va fi mulțumit de pretențiile avocatului BĂGIA LUCIAN (*„O să iasă cu scânteii, fi-o spun din start!”*), învinuita DASCĂLU ADRIANA a fost de acord și i-a

propus să prezinte o situație de ansamblu în care STAICU DINEL să analizeze pierderea sumei de 350.000 euro. Astfel, DASCĂLU ADRIANA a indus ideea unei „compensări” între banii primiți de BĂGIA LUCIAN – 350.000 euro, din care urma să se scadă suma de 50.000 euro, pe care avocatul era dispus să o restituie, și „datoria” pe care învinuita o avea de încasat de la STAICU DINEL, din suma de 1.500.000 euro promisă de către cel ultim menționat, pentru coruperea judecătorilor, în vederea obținerii soluției de admitere a contestației în anulare: „...*însă, eu zic așa să-i spui «Domnule, am fost cu ea și după ce am ieșit de la LUCIAN... și ea mi-a zis în felul următor: Deci, s-o ia ea atare! Mie trebuia să-mi dea o sumă!»*”, „*«Mi-a tras țeapă!»*”, „*«Asta e! Legea compensației!» Mă gândesc! Nu vreau să i-o spui așa!*”.

Caracterul fictiv al contractului de asistență juridică nr. 35056/04.04.2013 a fost pus în evidență și în contextul în care DASCĂLU ADRIANA a adus în discuție eventualitatea prestării unor servicii avocațiale de către BĂGIA LUCIAN în alte procese civile sau penale ale inculpatului STAICU DINEL, decât cel în temeiul căruia fusese plătită suma de 350.000 euro: „*«Ți-ai bătut joc, îi mai dai și nesomn și asta, pentru că o să-ți recuperezi!» Și ți-am spus: singura chestie pe care eu n-am vorbit-o până acuma și să-i spui că am discutat-o noi două, să vorbim cu tâmpitu' acesta de LUCIAN, să găsească o formulă ca banii ăștia să-i transfere către ...[neinteligibil]... și către aia de atunci, știi, către cererea la CEDO sau ceva, adică, să ne legăm cumva ca să poată să...*”, „*Deci, se renunță, se reziliază acela și se transferă banii aici!*”, „*Trebuie găsită o formulă în... legală și corectă din punct de vedere contabil*”, „*Și atunci scăpăm dracului de o... Și e o chestie constructivă*”. În mod evident și în concordanță cu probatoriul administrat în cauză, în dosarul de urmărire penală nr. 271/P/2011, serviciile avocatului BĂGIA LUCIAN erau inutile, plata unui onorariu de 350.000 euro neavând nicio legătură cu dosarul anterior menționat.

În final, învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a atras atenția denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA că trebuie evitate astfel de neînțelegeri, pentru a nu crea posibilitatea organelor judiciare de a obține probe ale activității lor

infracționale: *„Eu tac ca să acopăr oala și tu... dai cu ea în foc! Ca să se audă, să se discute, să se vorbească, să se...”*, *„ALINA, tu îți dai seama cât de... prostesc, cât de prostesc ar fi totul, în condițiile în care, la momentul acesta și până acuma... că am fost ...[neinteligibil]... și să picăm pe gura noastră, cu toții? Ar fi cea mai mare tâmpenie! Proștii proștilor!”*, *„Proștii proștilor, de nu ne-ar da cu «Huo!» toți!”*.

Cu prilejul întâlnirii din data de 07.08.2013, dintre DASCĂLU ADRIANA și STAIUCU DINEL, înregistrată audio-video, conform art. 91¹ și următoarele C.p.p., a fost confirmată derularea evenimentelor, în sensul celor prezentate anterior.

Astfel, inculpatul STAIUCU DINEL a acceptat că ideea unei „compensări” între banii primiți de BĂGIA LUCIAN – 350.000 euro și „datoria” pe care o mai avea de plătit, din suma de 1.500.000 euro promisă pentru coruperea judecătorilor, în vederea obținerii soluției de admitere a contestației în anulare: *„... Părerea mea, că ă... ce-a fost cu BĂGIA... Deci, oricum, e o chestie pe care vreau să o uit, da?”*, *„... în viață, în lumea afacerilor, ă... e ca la giranți. Și dacă tu girezi pe cineva, plătești, da?”*, *„Și cred că tu ai avut calitatea de girant acum. Tu ai condus ostilitățile, tu ai...”*.

Deși DASCĂLU ADRIANA a încercat să pună în evidență calitățile profesionale ale avocatului BĂGIA LUCIAN *„Eu nu am condus nimic, eu doar am avut încredere în el”*, *„Că nu poți să spui că bun profesionist nu este. Sau n-ai avut timp să-l cunoști!”*, a fost contrazisă de STAIUCU DINEL: *„Dacă, dacă era bun profesionist, prima dată când mi-a cerut zece mii de euro, sau cinci, cât dracu’ mi-a cerut, ă... avea aceeași valoare ca avocat? Deci, deci nu văd cum i-a crescut cota, nu? Într-un an de zile!”*, *„Cu un an de zile înainte deci, i-am plătit contract, ă... mult mai complex, cu activități mult mai laborioase, cu zece mii de euro, da? Și, și după aia i-a crescut cota...”*.

Când DASCĂLU ADRIANA a insistat: *„Că LUCIAN ți-a luat niște bani și când ai renunțat la el n-a mai vrut să ți-i dea înapoi, asta e altceva!”*, argumentele prezentate de inculpatul STAIUCU DINEL au pus în lumină

semnificația reală a plății sumei de 350.000 euro: „*Tu știi pentru ce erau banii și n-are rost să mai discutăm, da? Nu mă provoca!*”.

*

* *

În ceea ce privește apărarea inculpatului BĂGIA LUCIAN, reținem că acesta a susținut că, în esență, contractul de asistență juridică nr. 35056 din 04.04.2012 a fost încheiat legal și, ca atare, suma de 1.900.052 lei care a fost virată în contul său ar reprezenta onorariul pe care a fost îndreptățit să îl încaseze din acea relație contractuală. De asemenea, a tăgăduit că, în împrejurările încheierii respectivului contract, a afirmat sau a lăsat să se înțeleagă că are influență asupra judecătorilor de la Tribunalul București, pentru a-i determina să pronunțe, la termenul din 04.04.2012, o soluție favorabilă inculpatului STAICU DINEL în dosarul nr. 19797/300/2010/a4, având ca obiect recursul declarat de același inculpat împotriva încheierii de menținere a măsurii arestării preventive.

Apărarea formulată în acești termeni de către inculpatul BĂGIA LUCIAN este vădit nefondată, în raport cu probatoriul aflat la dosar, astfel cum a fost prezentat în cele care preced.

Contrar susținerilor inculpatului BĂGIA LUCIAN, din probatoriul administrat au rezultat că, în temeiul unei conivențe infracționale prestabilite între susnumit și învinuita DASCĂLU ADRIANA, aceasta a pretins suma de 350.000 euro de la STAICU MARIAN, lăsând să se creadă că are influență asupra judecătorilor de la Tribunalul București – Secția a II-a penală, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre de punere în libertate a inculpatului STAICU DINEL în dosarul nr. 19797/300/2012/a4. Pe parcursul desfășurării activității infracționale, inculpatul BĂGIA LUCIAN a confirmat cumpărătorului de influență STAICU MARIAN că afirmațiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA ar fi fost reale și, mai mult, a susținut personal faptul că avea posibilitatea să intervină pe lângă judecători, context în care a și impus să-i fie remis, în numai câteva ore, folosul pretins. Pentru disimularea scopului real de remitere a sumei de bani pretinse, inculpatul BĂGIA LUCIAN a încheiat fictiv un contract de

asistență juridică cu S.C. IND STAR MANAGEMENT S.A., atestând, contrar adevărului, că suma de 1.900.052 lei (care, la acea dată, reprezenta echivalentul a aproximativ 420.000 euro) ar fi constituit onorariul de avocat, în timp ce, în realitate, respectiva sumă de bani includea suma de 350.000 euro pretinsă pentru coruperea judecătorului și TVA aferentă.

Pe de altă parte, din perspectiva apărării formulate, inculpatul BĂGIA LUCIAN nu a reușit să prezinte, într-o manieră verosimilă, rațiunile pentru care cocontractantul ar fi achiesat să îi remită această sumă impresionantă de bani, în condițiile în care, în urmă cu numai câteva luni, încheiase cu el un contract de asistență juridică pentru onorariul de „numai” 10.000 euro, iar, în perioada scursă nu a mai interacționat cu respectivul client, pentru a avea posibilitatea să îi releve acestuia că ar fi survenit o creștere substanțială a calităților sale profesionale, de natură să impună o asemenea majorare a pretențiilor sale financiare (cum, de altfel, a afirmat și STAICU DINEL în contextul convorbirii purtate în mediul ambiental cu DASCĂLU ADRIANA, în data de 07.08.2013). Nu este lipsită de semnificație, în economia unei asemenea analize, nici împrejurarea că BĂGIA LUCIAN a recunoscut în cuprinsul declarației date în calitate de inculpat faptul că, în întreaga sa carieră de consilier juridic și, apoi, de avocat, nu a încasat vreodată o sumă de bani de natura celei primite ca obiect al infracțiunii de trafic de influență sau cel puțin care să fie comparabilă cu valoarea aceluși folos. Această declarație se coroborează cu documentele depuse de inculpat la dosarul cauzei, conform proceselor-verbale din datele de 27.08.2013 și 02.09.2013 (*filele 1-306, 315-399, volumul 17*).

De asemenea, la dosarul cauzei au fost atașate, în fotocopie, actele existente în dosarul nr. 19797/300/2010, privitoare la serviciile avocațiale prestate de BĂGIA LUCIAN în beneficiul inculpatului STAICU DINEL (*filele 187-326, volumul 15*).

Deși excede conținutului constitutiv al infracțiunii de trafic de influență, reținute ca învinuire în sarcina inculpatului BĂGIA LUCIAN, mobilul comiterii acestei fapte poate fi util pentru stabilirea gravității activității sale infracționale și, prin urmare, poate contribui la realizarea unei juste individualizări judiciare a

pedepsei. Astfel, din dialogurile ambientale, așa cum au fost prezentate în cele care preced, a reieșit că în perioada în care a pretins suma de 350.000 euro – aprilie 2012 – inculpatul BĂGIA LUCIAN (care a dobândit calitatea de avocat în data de 01.07.2011) a fost profund nemulțumit de cuantumul onorariului primit pentru prestația sa (10.000 euro), în calitate de avocat, în comparație cu alți avocați angajați de STAICU DINEL, respectiv cu profesorii universitari NEAGU ION și MATEUȚ GHEORGHIȚĂ, considerând că munca sa nu a fost cu nimic mai prejos decât a acestora. În contextul în care avea și datorii de ordinul sutelor de mii de euro, BĂGIA LUCIAN a conceput și a pus în practică, împreună cu învinuita DASCĂLU ADRIANA, un plan pentru a obține suma de bani care i-ar fi rezolvat dificultățile financiare, cunoscând că inculpatul STAICU DINEL și apropiații acestuia aveau posibilități financiare și își manifestaseră în trecut disponibilitatea de „a cumpăra” o hotărâre judecătorească favorabilă (contestația în anulare). În realizarea rezoluției infracționale, inculpatul a confirmat cumpărătorului de influență STAICU MARIAN că afirmațiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA ar fi fost reale și, mai mult, a susținut personal faptul că avea posibilitatea să intervină pe lângă judecători, context în care a și impus să-i fie remis folosul pretins. În ceea ce privește datoriile inculpatului BĂGIA LUCIAN, au fost atașate la dosar documentele relevante privind obligațiile fiscale (*filele 44-45, volumul 27*), datoria de 175.000 euro către persoanele fizice TAMARIS-TĂLOI MARIA și TAMARIS-TĂLOI GRIGORE LUCIAN (*filele 195-296, volumul 14*), precum și cele legate de construcția locuinței sale pentru care plătitese un avans important pe care l-ar fi pierdut dacă nu plătea diferența de preț (*filele 135-136, volumul 27*), care se coroborează cu declarațiile martorilor TAMARIS-TĂLOI MARIA și TAMARIS-TĂLOI GRIGORE LUCIAN (*filele 293-301, volumul 9*), precum și ale învinuitei DASCĂLU ADRIANA (*filele 88-93, volumul 3*).

Prin rezoluția emisă în prezentul dosar la 25.09.2013 (*filele 140-157, volumul 13*) s-a dispus, în temeiul art. 112, art. 113 și art. 115 C.p.p., efectuarea de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București (D.G.P.M.B.) – Serviciul Criminalistic a unei **constatări tehnico-științifice constând în**

testarea la poligraf a inculpatului BĂGIA LUCIAN. Pentru a dispune în acest sens, s-a avut în vedere consimțământul exprimat de inculpat pentru a fi testat la poligraf, conform procesului verbal încheiat la 11.09.2013 (*fila 255, volumul 2*). În data de 25.09.2013 s-a procedat la conducerea inculpatului BĂGIA LUCIAN, aflat în stare de arest preventiv, la sediul unității de poliție anterior menționate, fiind prezentat ofițerului de poliție, cms. șef KISS CSABA, expert autorizat care a fost desemnat să efectueze activitatea judiciară. Cu toate acestea, inculpatul a refuzat să se supună măsurii dispuse, invocând că dorește să efectueze testul la poligraf, însă „*în condițiile legii*” (*fila 260, volumul 2*).

Față de incidentul survenit, inculpatul BĂGIA LUCIAN a fost citat ulterior la sediul Direcției Naționale Anticorupție pentru clarificarea împrejurărilor care au determinat refuzul de a se supune testării la poligraf, argumentele prezentate fiind consemnate în cuprinsul procesului verbal încheiat la 26.09.2013, în prezența apărătorului său ales (*fila 256, volumul 2*).

Inculpatul BĂGIA LUCIAN a susținut că expertul desemnat a făcut afirmații care, în opinia inculpatului, au reprezentat o încălcare a prezumției sale de nevinovăție. Totodată, a invocat că nu a fost asistat de apărătorul său ales în cadrul procedurii de testare la poligraf, aspect care a constituit o încălcare a dreptului la apărare. De asemenea, inculpatul a învederat că, întrucât nu i s-a pus la dispoziție, pentru lecturare, actul procesual prin care s-a dispus testarea sa la poligraf, consideră că „*au fost încălcate și prevederile art. 112 și urm., precum și art. 118 și urm. din C.p.p.*”.

În raport cu observațiile prezentate anterior, inculpatul BĂGIA LUCIAN a precizat că este de acord să se supună testării la poligraf, „*însă cu respectarea următoarelor condiții legale: să fiu asistat de apărătorul ales pe întreaga durată de efectuare a testării mele la poligraf; să fiu asistat de un expert parte; să mi se dea posibilitatea să formulez observații cu privire la obiectul expertizei sau constatării tehnico-științifice, constând în testarea mea la poligraf; să fiu testat de un alt expert, care să fie nepărtinitor*”.

Prin ordonanța emisă în cauză la 27.09.2013 (filele 275-270, volumul 2), care i-a fost adusă la cunoștință inculpatului BĂGIA LUCIAN conform procesului-verbal din 30.09.2013 (fila 271, volumul 2), s-au dispus următoarele:

- respingerea, ca neîntemeiat, a capătului de cerere formulat la 26.09.2013 de inculpatul BĂGIA LUCIAN privitor la recuzarea ofițerului de poliție, cms. șef KISS CSABA, desemnat ca expert pentru efectuarea testării la poligraf a inculpatului, conform rezoluției emise la 25.09.2013 în dosarul nr. 111/P/2013;

- admiterea solicitării inculpatului BĂGIA LUCIAN de a fi asistat de apărătorul ales în cadrul procedurii de testare la poligraf numai la instructajul efectuat de expert subiectului testat la poligraf, însă nu și pe parcursul derulării activității judiciare de testare propriu-zisă;

- respingerea, ca neîntemeiate, a celorlalte solicitări formulate la 26.09.2013 de către inculpatul BĂGIA LUCIAN.

Pentru a dispune în sensul celor enunțate mai sus s-au avut în vedere următoarele considerente:

• Cu privire la cererea inculpatului de a fi testat de un alt expert, care să fie nepărtinitor

Având în vedere aspectele invocate de inculpatul BĂGIA LUCIAN în susținerea acestui capăt de cerere s-a apreciat că acesta are natura juridică a unei cereri de recuzare care privește pe ofițerul de poliție, cms. șef KISS CSABA, din cadrul D.G.P.M.B. – Serviciul Criminalistic, desemnat ca expert autorizat pentru efectuarea testării la poligraf dispuse prin rezoluția din 25.09.2013. Ca atare, cererea de recuzare a fost analizată prin prisma dispozițiilor art. 53 rap. la art. 54 alin. 1, art. 49 și art. 48 C.p.p.

Sub acest aspect, inculpatul BĂGIA LUCIAN a invocat faptul că expertul desemnat i s-ar fi adresat cu următoarele fraze: „spuneți domnule BĂGIA, înțeleg că ați fost polițist, cum vă simțiți când ați schimbat direcția și ați încălcat legea?” și „persoanele cu cătușe sunt prezumate că au încălcat legea”.

S-a reținut, în primul rând, că, potrivit procesului-verbal încheiat la 26.09.2013, inculpatul BĂGIA LUCIAN a precizat că este în imposibilitate de a

indica sau de a depune la dosar probe care să susțină afirmațiile sale privitoare la împrejurarea că ofițerul de poliție recuzat i-ar fi adresat frazele expuse anterior.

Or, în lipsa oricăror elemente probatorii care să fundamenteze susținerile inculpatului BĂGIA LUCIAN, s-a constatat că cererea acestuia de recuzare a ofițerului de poliție, cms. șef KISS CSABA, desemnat ca expert pentru efectuarea testării la poligraf, este vădit nefondată.

Pe de altă parte, în urma examinării tuturor datelor aflate la dosarul cauzei, s-a constatat că nu există indicii temeinice privind incidența față de ofițerul de poliție anterior menționat a vreuneia dintre cauzele de incompatibilitate prevăzute de art. 48 alin. 1 lit. b-i și alin. 2 C.p.p.

În consecință, s-a dispus respingerea ca neîntemeiat a capătului de cerere formulat de inculpatul BĂGIA LUCIAN privitor la recuzarea ofițerului de poliție, cms. șef KISS CSABA, desemnat ca expert pentru efectuarea testării la poligraf a inculpatului, conform rezoluției emise la 25.09.2013 în prezenta cauză.

• Cu privire la solicitarea inculpatului de a i se da posibilitatea să formuleze observații referitoare la obiectul expertizei sau constatării tehnico-științifice constând în testarea sa la poligraf, precum și de a fi asistat de un expert parte și de apărătorul ales

În susținerea acestor solicitări, inculpatul BĂGIA LUCIAN, care este de profesie avocat în Baroul Sibiu, a precizat că înțelege să invoce, în drept, dispozițiile art. 120 alin. 2 C.p.p., privitoare la procedura de efectuare a expertizei.

Prin rezoluția din 25.09.2013 s-a dispus, în temeiul art. 112, art. 113 și art. 115 C.p.p., efectuarea unei constatări tehnico-științifice constând în testarea la poligraf a inculpatului BĂGIA LUCIAN.

Ca atare, în cauza s-a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice și nu a unei expertize, astfel că referirile inculpatului la prevederile art. 120 alin. 2 C.p.p. sunt eronate, nefiind aplicabile.

Spre deosebire de expertize care pot fi dispuse, conform art. 116 C.p.p., pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări ale cauzei, în vederea aflării

adevărului, constatarea tehnico-științifică se efectuează în condițiile art. 112 alin. 1 și 2 C.p.p. atunci când există pericolul schimbării unei situații de fapt care reclamă lămuriri urgente și pentru care sunt necesare cunoștințele unui specialist sau tehnician.

Or, în literatura de specialitate, s-a concluzionat că depistarea comportamentului simulat, cu ajutorul poligrafului, poate înregistra erori prin trecerea timpului concomitent cu un proces de raționare excesivă și de pledare până la autoconvingere a nevinovăției, mai ales în contextul unor acuzații penale grave care incumbă subiectului testat temerea predominantă de a fi condamnat, fiind necesară administrarea testului într-o perioadă de timp cât mai mică.

Acest tip de eroare este rezonabil în condițiile în care poligraful înregistrează, sub formă grafică, trei indicatori de bază (tensiunea arterială și pulsul; dereglările respiratorii – 2 trasee; rezistența electrodermică) ai modificărilor fiziologice tipice stărilor de stres psihologic.

Or, așa cum s-a consacrat în literatura de specialitate, pledarea până la autoconvingere (în susținerea nevinovăției) duce în timp la o raționalizare „la rece” a faptelor și la o descărcare afectivă care provoacă diminuarea sentimentului vinovăției.

Față de unicul obiectiv al constatării tehnico-științifice privind testarea la poligraf – detectarea comportamentului simulat – și în raport cu necesitatea de nu crea posibilitatea subiectului testat de a se „obișnui” cu întrebările și, mai ales, cu răspunsurile pe care ar dori să le dea pentru lămurirea unor împrejurări de fapt, procedura aferentă este una necontradictorie. Din aceleași rațiuni, este neadecvată punerea la dispoziția inculpatului a întrebărilor formulate, înainte de începerea procedurii propriu-zise de testare la poligraf.

De asemenea, pentru a se asigura acuratețea testării la poligraf, examinarea trebuie să aibă loc într-un climat liniștit, izolat de zgomote din afară sau de prezența altor persoane care pot induce tulburări sau distrageri ale atenției care să determine denaturarea unor reacții fiziologice.

Pe de altă parte, normele de procedură penală nu prevăd administrarea raportului de constatare tehnico-științifică privind comportamentul simulat ca

mijloc de probă (astfel cum probele și mijloacele de probă sunt reglementate limitativ în Titlul III al Codului de procedură penală), concluziile formulate de specialist având exclusiv valoarea unor indicii orientative pentru organele judiciare.

În consecință, testarea la poligraf nu se încadrează în rigorile unei proceduri contradictorii, cum este cazul expertizelor (posibilitatea de a cunoaște și a formula obiecțiuni cu privire obiectivele și concluziile expertizei, prezența unui expert parte sau a apărătorului ales), fiind exclusă chiar participarea organului de urmărire penală.

Potrivit normelor metodologice elaborate de către Institutul Național de Criminalistică, prezența apărătorului ales este permisă doar la instructajul efectuat de expert subiectului testat la poligraf, însă nu și pe parcursul derulării activității judiciare de testare propriu-zisă (când persoana supusă testării se va afla numai împreună cu examinatorul).

Din perspectiva considerentelor expuse, solicitările inculpatului BĂGIA LUCIAN, în contextul cunoștințelor sale de specialitate (absolvent al Academiei de Poliție, ofițer de poliție și, în prezent, avocat), de a fi testat la poligraf în condiții consacrate de specialiști ca fiind generatoare de erori (prezența mai multor persoane, cunoașterea dinainte a întrebărilor care îi vor fi adresate sau propunerea unor întrebări pe care și le-ar dori el însuși, respectarea unei proceduri contradictorii pe o perioadă de timp necesară pronunțării asupra cererilor formulate) pot fi privite doar ca indicii de eludare a posibilităților de detecție comportamentului simulat și, ca atare, au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin prisma aspectelor prezentate în cele care preced, a fost admisă solicitarea inculpatului BĂGIA LUCIAN de a fi asistat de apărătorul ales în cadrul procedurii de testare la poligraf numai la instructajul efectuat de expert subiectului testat la poligraf, însă nu și pe parcursul derulării activității judiciare de testare propriu-zisă.

În data de 07.10.2013, inculpatul BĂGIA LUCIAN, în prezența apărătorului său ales, a refuzat pentru a doua oară testul poligraf, documentele

întocmite cu această ocazie la D.G.P.M.B. – Serviciul criminalistic fiind atașate dosarului cauzei (*filele 268-270, volumul 2*).

*

*

*

3.1. Întrucât RĂDUCAN ILEANA ALINA a sesizat, prin denunțul formulat în cauză, infracțiunea de trafic de influență, în legătură cu recursul formulat de inculpatul STAIKU DINEL în dosarul nr. 19797/300/2010/a4 (fără ca, la acea dată, organele de urmărire penală să fie încunoscute, în alt mod, de comiterea acestei infracțiuni), precum și că, ulterior, pe parcursul cercetărilor efectuate în acest dosar, a cooperat cu organele judiciare, în vederea stabilirii adevărului și obținerii de probe, se constată că în sarcina susnumitei nu se poate reține complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței, deoarece există cauza de nepedepsire prev. de art. 6¹ alin. 2 din Legea nr. 78/2000.

În consecință, se va dispune **neînceperea urmăririi penale**, față de RĂDUCAN ILEANA ALINA, pentru *complicitate* la infracțiunea de *cumpărare a influenței*, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

3.2. În lipsa unor probe care să susțină faptul că STAIKU DINEL a cunoscut demersurile învinutului STAIKU MARIAN, în vederea obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile în dosarul nr. 19797/300/2010/a4, anterior consumării activității infracționale, constatăm că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de *cumpărare a influenței*, pe latură obiectivă, motiv pentru care se va dispune față de acesta **neînceperea urmăririi penale**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

3.3. De asemenea, față de CODREȘ MARIUS COSMIN se va dispune neînceperea urmăririi penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *fals în înscrisuri sub semnătură privată*, în legătură directă cu infracțiunea de *trafic de influență*, prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 și la art. 290 C.p., nefiind întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, în privința laturii subiective.

4. Cu privire la săvârșirea de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a infracțiunii de trafic de influență în legătură cu soluționarea favorabilă la Curtea de Apel București – Secția I penală a recursului declarat de inculpatul STAICU DINEL în dosarul nr. 14165/4/2006

Prin ordonanța din 26.08.2013, ora 10:00, s-a dispus extinderea cercetării penale efectuate în prezenta cauză și începerea urmăririi penale față de, între alții, învinuita DASCĂLU ADRIANA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Pentru formularea acestei acuzații penale, s-a reținut că, în perioada februarie – martie 2011, învinuita DASCĂLU ADRIANA a pretins suma de 500.000 euro de la inculpatul STAICU DINEL, lăsând să se creadă că are influență asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București – Secția I penală care intrau în compunerea completului investit să soluționeze recursul în dosarul nr. 14165/4/2006, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatului.

Așa cum a rezultat din circumstanțele prezentate la punctul 1 al acestui rechizitoriu, dosarul în care STAICU DINEL a fost cercetat, împreună cu alte persoane, pentru fapte penale care au vizat fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor a fost, inițial, înregistrat la Judecătoria Sectorului 4 București, sub nr. 14165/4/2006 (*volumul 14, filele 1-73*). După judecarea fondului și apelului (în urma căruia inculpatului STAICU DINEL i-a fost aplicată pedeapsa de 12 ani închisoare), cauza a ajuns la Curtea de Apel București – Secția I penală, pentru soluționarea recursului.

Prin decizia penală nr. 741/R din 04.04.2011, instanța de recurs compusă din judecătorii BĂJAN VASILE, GĂINĂ CARMEN VERONICA și STAN NICULAE a dispus, printre altele, admiterea recursului declarat de inculpatul STAICU DINEL și stabilirea pentru acesta a unei pedepse de 7 ani închisoare (*volumul 14, filele 84-173*).

Din probatoriul administrat a rezultat că, înainte ca instanța de recurs să pronunțe hotărârea în dosarul evidențiat mai sus, învinuita DASCĂLU ADRIANA a susținut față de inculpatul STAICU DINEL că poate interveni pe

lângă judecătorii din complet, în schimbul remiterii unui folos. În acest sens, învinuita a invocat că ar fi întreprins acțiuni de intervenție asupra judecătorului BĂJAN VASILE, prin intermediul soției sale, BĂJAN ADRIANA ELENA, judecător la aceeași instanță, Secția a II-a penală. Folosul pretins inițial a fost de 500.000 euro, însă ulterior, s-a stabilit să reprezinte suma de 350.000 euro.

Pe fondul mai multor întâlniri ce au avut loc, în acea perioadă, între inculpatul STAICU DINEL și învinuita DASCĂLU ADRIANA, aceasta a încercat să îl convingă de faptul că intervenția pe care susținea că o realizase pe lângă magistrați era eficientă din punct de vedere al siguranței în obținerea beneficiului judiciar promis, sens în care a motivat și că amânările succesive de pronunțare ar fi fost consecința actelor sale materiale de intervenție. Cu toate acestea, inculpatul a refuzat să dea curs pretinderii sumei de 350.000 euro.

Săvârșirea de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a infracțiunii de trafic de influență în legătură cu dosarul nr. 14165/4/2006 a rezultat din declarațiile martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA (volumul 9, filele 1-230), care se coroborează cu înscrisurile conținând mențiuni olografe executate de învinuită în datele de 02.07.2013 și 03.07.2013 (volumul 6, filele 194 și 247), cu convorbirile purtate în mediul ambiant administrate ca mijloace de probă, conform art. 91¹ C.p.p. (proces verbale de redare - volumul 6, filele 132-191 și 211-244), cu declarațiile martorului VOLINTIRU CORNEL TEODOR (volumul 10, filele 111-116) și cele ale inculpatului STAICU DINEL (volumul 2, filele 122-148), precum și cu depozitiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA (volumul 3, filele 10-93).

Din declarațiile date de martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA (volumul 9, filele 181-187, 188-192, 4-70 și 73-84) a rezultat că, în cadrul discuției purtate în ziua de 02.07.2013 cu învinuita DASCĂLU ADRIANA, aceasta a dezvăluit situația unora dintre acțiunile de corupție judiciară deja întreprinse sau care se aflau, în accepțiunea sa, în faza de proiect. Astfel, DASCĂLU ADRIANA s-a referit la „datoria” de 300.000 euro pe care inculpatul STAICU DINEL o avea față de ea, în condițiile în care îi promisese suma de 1.500.000 euro, dar i-a remis numai 1.200.000 euro, pentru coruperea

judecătorilor de la Curtea de Apel București, în vederea pronunțării soluției de admitere a contestației în anulare formulată în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor. A mai susținut că, în același scop al coruperii judecătorilor, omul de afaceri BECALI GEORGE ar fi fost dispus să dea suma de 5.000.000 euro, însă nu reușise să rezolve problema identificării persoanei care să aibă posibilitatea de a rezolva intervenția, sens în care a accentuat că doar ea ar fi avut o asemenea aptitudine. Totodată, învinuita a menționat că ar fi putut folosi o parte din „datoria” de 300.000 euro pentru a corupe judecătorii de la instanța supremă, în vederea obținerii unei hotărâri de punere în libertate a inculpatului STAICU MARIAN, dar și a unei soluții favorabile în dosarul nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, care urma să fie judecat pe fond de către Curtea de Apel București.

În contextul exprimării acestor preocupări, învinuita DASCĂLU ADRIANA a motivat că refuzul inculpaților STAICU DINEL și POPESCU CARMEN IOANA de a-i remite acea diferență de 300.000 euro a pus-o în situația riscantă de a-i fi închise „ușile” de către judecătorii pe lângă care intervenea.

Potrivit depozițiilor denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, învinuita DASCĂLU ADRIANA a afirmat, pe fondul analizării circumstanțelor anterior menționate, că inculpatul STAICU DINEL ar fi putut să evite condamnarea sa în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor la pedeapsa de 7 ani închisoare, dacă ar fi acceptat să dea, așa cum „aranjase” ea, suma de 350.000 euro judecătorului BĂJAN VASILE. În același moment, învinuita DASCĂLU ADRIANA a scris pe o coală de hârtie textul „350” și, apoi, l-a subliniat cu două linii, același suport fiind utilizat și anterior de către învinuită pentru a consemna anumite mențiuni (din considerente legate de luarea unor măsuri de protecție care presupuneau combinarea exprimării verbale cu șoapte și, adeseori, cu scrierea cuvintelor pe care le aprecia ca fiind de natură vulnerabilă). De asemenea, învinuita a invocat faptul că refuzul inculpatului STAICU DINEL de a remite acea sumă de bani pentru mituirea respectivului magistrat a produs efecte negative în cascadă, respectiv, arestarea sa preventivă

și formularea acuzațiilor penale de corupție față de STAICU MARIAN și RĂDUCAN ILEANA ALINA în dosarul nr. 388/P/2012.

Respectivul **înscris** a fost rupt ulterior de către învinuita DASCĂLU ADRIANA, însă fragmentele de hârtie au fost puse de către denunțatoare la dispoziția procurorilor, astfel că documentul a fost **reconstituit** (*volumul 6, fila 194*).

Pe de altă parte, prin declarația dată la 23.08.2013, martora denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA a precizat că a aflat și de la inculpatul STAICU DINEL faptul că, anterior judecării recursului în dosarul nr. 14164/4/2006, învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a pretins suma de 500.000 euro pentru a interveni pe lângă completul instanței de recurs, în scopul facilitării obținerii unei soluții favorabile. Potrivit depoziției, după ce a avut loc extrădarea inculpatului STAICU DINEL din Ungaria și încarcerarea sa în România, inculpatul s-a confesat că regreta decizia de a nu-i fi dat învinuitei DASCĂLU ADRIANA respectiva sumă de bani în acele împrejurări. Cu aceeași ocazie, inculpatul STAICU DINEL i-a mai destăinuit că îi solicitase martorului VOLINTIRU CORNEL TEODOR să țină legătura, în numele său, cu învinuita DASCĂLU ADRIANA pentru realizarea acțiunilor de intervenție pe care aceasta susținea că le poate face. Martora denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA a mai declarat că, la o dată anterioară celei în care a formulat denunțul în prezenta cauză, învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a relatat în legătură cu folosul pretins inculpatului STAICU DINEL pentru soluționarea favorabilă a recursului că s-a purtat o negociere, prin intermediul martorului anterior menționat, astfel că suma de 500.000 euro pretinsă inițial a fost diminuată la 350.000 euro. În aceleași împrejurări, învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a mai spus că intervenția pe lângă judecători nu s-a finalizat, dar nu din cauza sa, ci întrucât STAICU DINEL a refuzat să dea banii și a fugit din țară.

Aspectele relatate de către denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA sunt susținute din punct de vedere probant de **înregistrarea convorbirii purtate în mediul ambiantal la 02.07.2013** (proces verbal de redare - *volumul 6, filele 64-131*), însă numele judecătorului BĂJAN VASILE nu apare consemnat pe

înscrisul aflat la dosar și nici menționat în procesul verbal de redare a discuției, întrucât învinuita a pronunțat în șoaptă acea identitate.

Cu toate acestea, întâlnirea din ziua următoare, 03.07.2013, dintre denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA și învinuita DASCĂLU ADRIANA a elucidat pe deplin împrejurările de fapt care fac obiectul infracțiunii pe care o analizăm la acest punct al rechizitoriului.

În legătură cu întrevederea din 03.07.2013, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a declarat că învinuita DASCĂLU ADRIANA a readus în discuție subiectul privitor la demersurile întreprinse de aceasta în scopul facilitării soluționării favorabile pentru inculpatul STAICU DINEL a recursului declarat în dosarul privitor la fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor. Sub acest aspect, DASCĂLU ADRIANA a scris pe o coală de hârtie „500”, după care a tăiat cu pixul această mențiune, precizând astfel denunțătoarei că suma care a fost pretinsă inițial, cu titlu de mită, a fost de 500.000 euro. Învinuita a mai dezvăluit denunțătoarei și faptul că ea ar fi negociat acel folos cu judecătorul BĂJAN VASILE, prin intermediul soției sale, care are aceeași calitate, însă la Secția a II-a penală a Curții de Apel București. Pentru a-i aduce aceste aspecte la cunoștință denunțătoarei, învinuita DASCĂLU ADRIANA a consemnat olograf anumite mențiuni pe care le-a completat prin exprimarea verbală. Utilizând același mod de comunicare cu denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, învinuita DASCĂLU ADRIANA a afirmat că, în situația în care inculpatul STAICU DINEL ar fi fost de acord să dea suma de 350.000 euro pentru coruperea judecătorului BĂJAN VASILE și nu ar fi optat să fugă din țară, nu s-ar mai fi ajuns la formarea dosarului nr. 388/P/2012 în care denunțătoarea și STAICU MARIAN, zis „MUGUREL” au fost arestați preventiv. Totodată, RĂDUCAN ILEANA ALINA a relatat că, în aceleași împrejurări, învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a explicat (folosindu-se, alternativ, de vorbire și scrierea pe aceeași coală de hârtie) că se impunea ca STAICU DINEL să se țină de cuvânt și să remită diferența de 300.000 euro (din cei 1.500.000 euro promiși pentru facilitarea obținerii prin corupție judiciară a hotărârii de admitere a contestației în anulare) pentru exercitarea unor noi acte

de corupere a judecătorilor CÎRSTOIU VERONICA, MUSTAȚĂ STAN și URSULESCU ELENA, în vederea „dirijării” dosarului nr. 388/P/2012 la un complet potrivit.

Declarațiile date de denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA cu privire la circumstanțele reale prezentate anterior sunt confirmate prin scrisul consemnat, în acele împrejurări, de către DASCĂLU ADRIANA (documentul în cauză a fost pus de către denunțatoare la dispoziția procurorilor - volumul 6, fila 247), precum și prin înregistrarea convorbirii purtate în mediul ambiantal de susnumite la 03.07.2013 (proces verbal de redare - volumul 6, filele 211-234).

În cuprinsul înscrisului la care ne referim, învinuita DASCĂLU ADRIANA a consemnat olograf pe parcursul conversației ambientale purtate la 03.07.2013 cu denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA următoarele mențiuni privitoare la fapta de corupție comisă prin prevalarea de pretinsa influență asupra judecătorului BĂJAN VASILE: „500 (n.n. acest grafism cifric prezintă linii suprascrise de tăiere cu instrumentul scriptural folosit a scrierii primare și reprezintă suma de 500.000 euro pretinsă inițial ca obiect al infracțiunii de trafic de influență) 350 (n.n. reprezintă suma de 350.000 euro despre care învinuita a susținut că a fost stabilită în urma negocierii) *BĂJAN se vorbise cu nevastă-sa care e la a II-a* (n.n. referire la BĂJAN VASILE, judecător la Curtea de Apel București – Secția I penală și, respectiv, la soția sa, BĂJAN ADRIANA ELENA, judecător la aceeași instanță, Secția a II-a penală). *Fără pușcărie TU și MUGUREL”*.

Din corelarea declarațiilor denunțatoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA cu înscrisul anterior menționat și cu convorbirea purtată în mediul ambiantal la 03.07.2013 (înregistrată, conform art. 91¹ C.p.p. și redată prin procesul verbal - volumul 6, filele 211-234) între denunțatoare și învinuita DASCĂLU ADRIANA a reieșit că, înainte de a consemna cele două grupuri de cifre evidențiate mai sus, aceasta a afirmat „*dacă el* (n.n. STAICU DINEL) *mă asculta, pentru că, dacă el m-asculta de prima dată, el nu era nici el în pușcărie, nici voi ...[...]. [îi arată pe înscris denunțatoarei]... mă ...”*. Ulterior,

învinuita DASCĂLU ADRIANA a precizat „*i-aștepta ...[...]. Păi, da ... cu două mâini!*”, referindu-se astfel la mențiunile scrise pe hârtie în legătură cu judecătorii BĂJAN.

Totodată, DASCĂLU ADRIANA a menționat faptul că a fost dificil să îi dovedească inculpatului STAICU DINEL caracterul sigur al acțiunilor de corupere, însă a menționat că acesta a avut suficiente date pentru a se convinge, în raport cu discuțiile pe care ea le-ar fi purtat la acea vreme cu martorul VOLINTIRU CORNEL TEODOR, precum și față de împrejurarea că, la intervenția sa, instanța de recurs a amânat în trei rânduri pronunțarea pentru a-i oferi inculpatului timp să remită suma de bani convenită. În acest sens, învinuita DASCĂLU ADRIANA a specificat: „*nu pot să-i fac dovada! Deci, dacă mă crede, bine! Dacă nu, nu! ...[...]. Dar e VOLINTIRU care trăiește și mă știe cât de disperată eram! S-a amânat de trei ori și eu i-am spus: <<Mai amână o dată>>*”. De asemenea, învinuita a continuat să reamintească, prin indicarea unor repere factuale de detaliu, cum au avut loc evenimentele: „*deci, când mi-a spus (n.n. referire la martorul VOLINTIRU CORNEL TEODOR) ...[...]. că nu e el, că nu se ... [neinteligibil - vorbește în șoaptă]... e plecat (n.n. evocarea plecării inculpatului STAICU DINEL în Ungaria, în încercarea de a se sustrage de la executarea pedepsei pe care se aștepta să o primească în respectivul dosar)... și i-am zis - ...[neinteligibil - vorbește în șoaptă]...da' până miercurea viitoare, până luna viitoare ...[neinteligibil]... deci, eu i-am spus lui luni, luni că mai amânăm ... Ceea ce s-a întâmplat. I-am transmis, că sunt... s-a întâmplat ceva, că...[neinteligibil - vorbește în șoaptă]...se bagă, că nu știu ce, că nu știu cum...*”. Referitor la aceleași demersuri, învinuita DASCĂLU ADRIANA a explicat că martorul VOLINTIRU CORNEL TEODOR i-ar fi replicat „*fizic nu pot să vorbesc cu el (n.n. cu inculpatul STAICU DINEL), că ...[neinteligibil - vorbește în șoaptă]... Așa mi-a zis el atunci*”, situație care a fost de neînțeles pentru învinuită, întrucât singurul lucru pe care ar fi trebuit să îl facă inculpatul STAICU DINEL pentru succesul acțiunilor de corupere pe care ea le-ar fi întreprins era să remită suma de bani convenită, cu atât mai mult cu cât știa că avea disponibile resurse financiare „*... am înnebunit! Am înnebunit!*”

Când eu știam că el, el mi-i arătase cu două săptămâni înainte, trei, că vrea să le dea lu' ZAMFIRESCU și lu' ăștia de la PREDOIU, un milion de euro ...[...]... Eu ce să-i mai fac? Eu nu-i mai fac nici un fel de dovadă! Nu-i fac nimic ... Pentru că, să știi, dacă nu ai, ă..., conjunctura de asta ... Când avem încredere totală ...[...]... Nu faci nimic cu nimeni! Poți să te duci, să discuți, să vorbești că ...”.

Din conținutul pasajului de dialog citat anterior, a reieșit că, deși convorbirea cu denunțătoarea a avut loc după mai bine de doi ani de la data de 04.04.2011, când instanța de recurs a pronunțat decizia penală nr. 741/R în dosarul nr. 14165/4/2006, învinuita DASCĂLU ADRIANA a specificat ziua de luni ca fiind cea în care s-au dispus amânările de pronunțare, aspect care este real, întrucât, atât data de 04.04.2011, cât și 28.03.2011 (când a operat o altă amânare de pronunțare în acea cauză) au fost în zilele de luni.

Din declarația **martorului VOLINTIRU CORNEL TEODOR** (*volumul 9, filele 111-116*) a rezultat că, la începutul anului 2011, în timp ce dosarul în care inculpatul STAICU DINEL era cercetat pentru fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor se afla în recurs pe rolul Curții de Apel București, a dat curs solicitării inculpatului de a o contacta pe învinuita DASCĂLU ADRIANA, pentru prestarea unor servicii avocațiale. Martorul a relatat că s-a întâlnit în mai multe rânduri cu învinuita DASCĂLU ADRIANA pentru a-i înmâna diferite înscrisuri privitoare la acel dosar. Deși s-a referit la abordarea învinuitei DASCĂLU ADRIANA pentru asigurarea unor servicii avocațiale în beneficiul inculpatului STAICU DINEL, martorul VOLINTIRU CORNEL TEODOR a menționat că nu a discutat vreodată cu învinuita DASCĂLU ADRIANA despre eventuala sa angajare ca apărător al inculpatului, dar a aflat de la acesta că a încheiat cu învinuita un contract de asistență juridică. Conform depoziției martorului, învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a făcut cunoscut, pe fondul unei discuții purtate în sediul Curții de Apel București, că „*nu putea pleda, ca apărător, în respectivul dosar, întrucât avea o problemă*”, însă nu a specificat alte detalii. Ulterior, martorul a aflat de la inculpatul STAICU DINEL că învinuita DASCĂLU ADRIANA nu avea posibilitatea să pună concluzii în

învinuitei DASCĂLU ADRIANA de a păstra confidențialitatea aspectelor discutate.

Din declarațiile date în prezenta cauză (volumul 3, filele 74-87), **învinuita DASCĂLU ADRIANA** a recunoscut, însă nuanțat, împrejurările săvârșirii acestei fapte. Astfel, învinuita a relatat că, în perioada în care dosarul privind cercetarea inculpatului STAICU DINEL pentru fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor, se afla pe rolul Curții de Apel București – Secția I penală, pentru judecarea recursului, inculpatul a întrebat-o dacă are posibilitatea să intervină pe lângă judecătorii din completul de recurs. După ce învinuita a răspuns că va încerca să demareze acțiunile de intervenție solicitate, STAICU DINEL a menționat că, în acest scop, era dispus să dea cel mult 350.000 euro.

Conform depozițiilor învinuitei DASCĂLU ADRIANA, aceasta a purtat ulterior la biroul său de avocatură o altă discuție cu inculpatul STAICU DINEL privitoare la același subiect, în condițiile în care inculpatul a venit la întâlnire însoțit de martorul VOLINTIRU CORNEL TEODOR, care nu a asistat la conversație. În acele împrejurări, STAICU DINEL i-a solicitat învinuitei să continue demersurile de intervenție pe lângă judecători și i-a reiterat că oferea, în schimb, suma de 350.000 euro. Învinuita DASCĂLU ADRIANA a declarat că inculpatul STAICU DINEL a făcut aceste precizări, cu toate că, pe fondul dialogului, a afirmat că îl angajase între timp, ca apărător, pe avocatul NEAGU și că primise asigurări de la acesta în sensul că nu trebuia să își facă probleme cu dosarul, deoarece unul dintre magistrații completului instanței de recurs, respectiv, judecătorul BĂJAN va pronunța o soluție favorabilă, în considerarea faptului că urma să susțină în acea perioadă lucrarea de doctorat cu avocatul anterior menționat. Totodată, DASCĂLU ADRIANA a relatat că, în același context, STAICU DINEL i-a pus în vedere că se impunea, din considerente legate de necesitatea luării unor măsuri de protecție, să nu se mai întâlnească în mod direct, ci să țină legătură prin intermediul martorului VOLINTIRU CORNEL TEODOR.

Învinuita DASCĂLU ADRIANA a precizat în cuprinsul declarației „*nu am reușit să fac vreun fel de demers pe lângă judecătorii de recurs*”. În aceeași

registru privitor la anumite acțiuni de intervenție pe care, totuși, le-a inițiat, învinuita DASCĂLU ADRIANA a menționat că, în perioada în care instanța de recurs a amânat în mai multe rânduri pronunțarea în acel dosar, a purtat o discuție cu judecătorul CÎRSTOIU VERONICA, care a afirmat că „*va încerca să vadă dacă poate face ceva pentru a pune o vorbă bună la completul de recurs*”. De asemenea, învinuita DASCĂLU ADRIANA a mai arătat că, ulterior, nu a mai abordat cu inculpata CÎRSTOIU VERONICA subiectul privitor la respectiva cauză, întrucât nu a mai reușit să ia legătura cu STAICU DINEL, despre care, în același interval de timp, a aflat de la martorul VOLINTIRU CORNEL TEODOR că ar fi plecat în S.U.A.

Prin aceleași declarații, DASCĂLU ADRIANA a recunoscut și împrejurarea că, în perioada mai – iulie 2013, a purtat o discuție cu denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA în legătură cu promisiunea făcută de ea inculpatului STAICU DINEL cu privire la realizarea intervenției pe lângă judecătorii instanței de recurs și a precizat că, pe fondul acelei conversații, a consemnat pe o bucată de hârtie anumite aspecte ce au făcut obiectul dialogului.

*

*

*

Prin urmare, din probațiunea administrată cu privire la împrejurările comiterii acestei fapte a rezultat fără echivoc săvârșirea de către DASCĂLU ADRIANA a infracțiunii de trafic de influență, constând în pretinderea sumei de 500.000 euro, diminuată, ulterior, la 350.000 euro, prin prevalarea de influența pe care pretindea că o are asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București – Secția I penală care au soluționat în recurs dosarul nr. 14165/4/2006.

De asemenea, a reieșit că inculpatul STAICU DINEL a respins pretinderea avansată de către învinuită, astfel că se va dispune neînceperea urmăririi penale față de acesta, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în privința laturii obiective a acesteia.

Circumstanțele reale în care s-au desfășurat actele materiale exercitate de către învinuita DASCĂLU ADRIANA, precum și refuzul inculpatului STAICU DINEL de a da curs pretinselor acțiuni ale acesteia de corupere judiciare, trebuie analizate prin prisma neîncrederii manifestate de inculpat, în acel moment de început al relațiilor sale cu învinuita, față de certitudinea asigurării beneficiului judiciar promis în schimbul folosului pretins. Acest impas a fost însă depășit ulterior, așa cum rezultă cu evidență din împrejurările săvârșirii celorlalte fapte de corupție care fac obiectul instrucției penale desfășurate în acest dosar.

4.1. Revenind la infracțiunea examinată la acest punct al rechizitoriului, reținem că cercetările efectuate nu au confirmat susținerile învinuitei DASCĂLU ADRIANA cu privire la implicarea martorului VOLINTIRU CORNEL TEODOR, prin comiterea unor acte de ajutorare a inculpatului STAICU DINEL. Ca atare, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de VOLINTIRU CORNEL TEODOR, pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000, întrucât fapta nu există.

4.2. Totodată, din actele de urmărire penală aflate la prezenta cauză nu a reieșit că învinuita DASCĂLU ADRIANA ar fi interacționat în vreun mod, în desfășurarea activității infracționale, cu judecătorii BĂJAN VASILE și BĂJAN ADRIANA ELENA, dovedindu-se ca fiind nefondate susținerile sale în sensul că ar fi negociat cu aceștia cuantumul unei sume de bani pretinse pentru pronunțarea unei soluții favorabile în dosarul nr. 14165/4/2006 și că, în asemenea condiții, ar fi formulat față de inculpatul STAICU DINEL solicitarea de remitere a sumei de 350.000 euro. În consecință, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de BĂJAN VASILE, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr.78/2000 și față de BĂJAN ADRIANA ELENA, pentru complicitate la aceeași infracțiune, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 C.p. și la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

5. Cu privire la săvârșirea de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a infracțiunii de trafic de influență, precum și de către inculpatul STAICU DINEL și învinuitul STAICU MARIAN a infracțiunii de cumpărare a influenței, în forma autoratului și, respectiv, a complicității, în legătură cu facilitarea obținerii de la Curtea de Apel București a unei soluții de admitere a contestației în anulare formulate de inculpat împotriva pedepsei definitive aplicate în dosarul nr. 14165/4/2006

Relativ la această faptă de corupție, prin ordonanța din 26.08.2013, ora 10:00, a fost începută urmărirea penală față de DASCĂLU ADRIANA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și față de STAICU MARIAN, pentru infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

În fapt, s-a reținut că, în perioada mai – septembrie 2011, DASCĂLU ADRIANA a pretins și primit suma de 500.000 euro de la STAICU MARIAN, lăsând să se creadă că are influență asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre favorabilă condamnatului STAICU DINEL, constând în admiterea unei contestații în anulare și înlăturarea pedepsei definitive de 7 ani închisoare aplicate acestuia din urmă în dosarul nr. 14165/4/2006. Ulterior, întrucât nu a fost obținut beneficiul judiciar promis, DASCĂLU ADRIANA a restituit învinuitului STAICU MARIAN întreaga sumă de 500.000 euro.

Ca urmare a actelor de urmărire penală cu care probatoriul a fost completat după formularea învinuirilor anterior menționate, s-a dispus, prin ordonanța din 01.11.2013, ora 08:30, extinderea cercetării penale efectuate în prezenta cauză și începerea urmăririi penale față de STAICU DINEL, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000. Prin același act procesual a fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținute ca acuzație penală în sarcina învinuitului STAICU MARIAN, din săvârșirea infracțiunii de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000, în complicitate la aceeași infracțiune, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Pentru a dispune în acest mod, s-a reținut, în fapt, că, în perioada mai – septembrie 2011, inculpatul STAICU DINEL, aflat la acea dată în stare de arest preventiv la Penitenciarul Rahova, a promis învinuitei DASCĂLU ADRIANA să îi remită suma de 500.000 euro, care a fost pretinsă de învinuită, lăsând să se creadă că are influență asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre favorabilă condamnatului STAICU DINEL, constând în admiterea unei contestații în anulare și înlăturarea pedepsei definitive de 7 ani închisoare aplicate acestuia din urmă în dosarul nr. 14165/4/2006.

De asemenea, în ceea ce îl privește pe învinuitul STAICU MARIAN, s-a avut în vedere că, după ce a luat cunoștință de faptul că inculpatul STAICU DINEL a promis darea sumei de 500.000 euro învinuitei DASCĂLU ADRIANA, care a lăsat să se creadă că are influență asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre favorabilă condamnatului STAICU DINEL, constând în admiterea unei contestații în anulare și înlăturarea pedepsei definitive de 7 ani închisoare aplicate acestuia din urmă în dosarul nr. 14165/4/2006, l-a ajutat pe inculpat să remită folosul pretins, astfel că a dat învinuitei suma de bani anterior menționată. Ulterior, la solicitarea aceluiași inculpat, întrucât nu a fost obținut beneficiul promis prin prevalarea de influență, a făcut demersuri pentru restituirea de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a sumei de 500.000 euro.

Din probatoriul administrat a rezultat că inculpatul STAICU DINEL a cunoscut-o pe învinuita DASCĂLU ADRIANA în perioada în care dosarul nr. 14165/4/2006 privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor se afla în faza judecării recursului la Curtea de Apel București - Secția I penală, după ce Tribunalul București, ca instanță de apel, aplicase inculpatului pedeapsa de 12 ani închisoare. Înainte ca instanța de recurs să rămână în pronunțare, învinuita DASCĂLU ADRIANA a susținut față de inculpatul STAICU DINEL că poate interveni pe lângă judecătorii din complet, în schimbul remiterii unui folos, care, inițial, a fost particularizat ca reprezentând 500.000 euro, iar, ulterior, diminuat la suma de 350.000 euro. Deși DASCĂLU ADRIANA a invocat, la acea vreme,

că ar fi întreprins acțiuni de intervenție asupra unuia dintre judecătorii din completul de recurs, prin intermediul soției sale, magistrat la aceeași instanță, inculpatul STAIKU DINEL a refuzat să dea suma de bani pretinsă și, pentru a se sustrage de la executarea pedepsei pe care se aștepta să o primească, a fugit în Ungaria. După ce inculpatul STAIKU DINEL a fost condamnat definitiv în respectiva cauză de către Curtea de Apel București la pedeapsa de 7 ani închisoare și ca urmare a extrădării sale în România, inculpatul a reluat relațiile cu învinuita DASCĂLU ADRIANA.

Pe fondul discuțiilor purtate, în perioada august – septembrie 2011, cu inculpatul STAIKU DINEL, aflat la acea dată în stare de arest la Penitenciarul Rahova, învinuita DASCĂLU ADRIANA a pretins suma de 500.000 euro, lăsând să se creadă că are influență asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre favorabilă condamnatului STAIKU DINEL, constând în admiterea unei contestații în anulare și înlăturarea pedepsei definitive de 7 ani închisoare ce îi fusese aplicată în dosarul nr. 14165/4/2006. De altfel, inculpatul STAIKU DINEL inițiasese deja un asemenea demers judiciar, însă contestația sa în anulare care a făcut obiectul dosarului nr. 4077/2/2011 al Curții de Apel București – Secția I penală a fost respinsă, ca inadmisibilă, prin decizia penală nr. 1164 din 26.05.2011. Fiind convins, în urma discuțiilor purtate cu învinuita DASCĂLU ADRIANA, că doar prin utilizarea acestui instrument judiciar, dar suplimentat de prevalarea de influență pe care învinuita susținea că o are asupra unui anumit complet de judecată de la Curtea de Apel București – Secția I penală, inculpatul STAIKU DINEL a formulat o nouă contestație în anulare la 18.08.2011, astfel că la secția penală anterior menționată s-a constituit dosarul nr. 7372/2/2011.

În același timp, STAIKU DINEL a decis să cumpere pretinsa influență a învinuitei DASCĂLU ADRIANA și, în consecință, a promis acesteia să îi remită, prin intermediul fratelui său, învinuitul STAIKU MARIAN, suma de 500.000 euro pretinsă pentru realizarea intervenției pe lângă judecători. În acest sens, inculpatul STAIKU DINEL a comunicat învinuitului STAIKU MARIAN natura înțelegerii perfectate cu învinuita DASCĂLU ADRIANA, inclusiv scopul

pentru care trebuia dat respectivul folos și, totodată, i-a solicitat să asigure învinuitei primirea sumei de 500.000 euro promise.

Drept urmare, STAICU MARIAN a remis ulterior suma de 500.000 euro învinuitei DASCĂLU ADRIANA, în prezența martorului MIHAI MARIAN și a învinuitului DINIȘOARĂ COSTINEL, pe fondul unei întâlniri care, inițial, a avut loc în fața Penitenciarului Rahova, dar, apoi, reconfigurată, din considerente legate de asigurarea unor măsuri de protecție, în Piața Rahova, din București.

Cu toate acestea, contestația în anulare care a făcut obiectul dosarului nr. 7372/2/2011 nu a fost repartizată pentru soluționare la judecătorii pe lângă care învinuita DASCĂLU ADRIANA avea posibilitatea să intervină, fiind vorba despre completul din care făcea parte inculpata CÎRSTOIU VERONICA, motiv pentru care STAICU DINEL a solicitat învinuitei să restituie, tot prin medierea fratelui său, folosul primit. De asemenea, STAICU DINEL și-a retras acea contestație în anulare, împrejurare de care instanța a luat act prin decizia penală nr. 2217 din 11.11.2011. Pentru a se asigura că banii îi vor fi înapoiați, STAICU DINEL a cerut martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA să transmită, atât învinuitului STAICU MARIAN, cât și învinuitei DASCĂLU ADRIANA, solicitarea sa de restituire a folosului. În consecință, suma de 500.000 euro a fost restituită de către DASCĂLU ADRIANA învinuitului STAICU MARIAN, în contextul unei întrevederi desfășurate la Târgoviște și la care au participat și numiții DINIȘOARĂ COSTINEL și MIHAI MARIAN.

Demersurile de obținere, prin corupție judiciară, a unei hotărâri de admitere a contestației în anulare au fost reluate, la scurt timp, de către inculpatul STAICU DINEL, în circumstanțele săvârșirii faptei prezentate la punctul 1 al acestui rechizitoriu.

Săvârșirea de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a infracțiunii de trafic de influență, precum și de către inculpatul STAICU DINEL și învinuitului STAICU MARIAN a infracțiunii corelative, de cumpărare a influenței, în forma autoratului și, respectiv, a complicității, a rezultat din declarațiile martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA (volumul

9, filele 1-230), care se coroborează cu convorbirea purtată în mediul ambiental la 03.07.2013, administrată ca mijloc de probă, conform art. 91¹ C.p.p. (procesul verbal de redare – volumul 6, filele 211-234), cu depozițiile martorului MIHAI MARIAN (volumul 10, filele 22-29) și ale învinuitului DINIȘOARĂ COSTINEL (volumul 3, filele 239-247), precum și cu declarațiile inculpatului STAICU DINEL (volumul 2, filele 122-148), învinuitului STAICU MARIAN (volumul 3, filele 334-365) și ale învinuitei DASCĂLU ADRIANA (volumul 3, filele 10-93).

Din declarațiile date de către martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA în prezenta cauză (volumul 9, filele 207-212, 4-70 și volumul 29, filele 371-381) a rezultat că, pe fondul unei discuții pe care a purtat-o, în perioada august – septembrie 2011, la Penitenciarul Rahova, cu inculpatul STAICU DINEL, acesta i-a dezvăluit, prin scriere pe un bilet, că învinuita DASCĂLU ADRIANA trebuia să îi restituie suma de 475.000 euro. Sub acest aspect, denunțătoarea a precizat că a fost pentru prima dată când a luat cunoștință de acele împrejurări, în condițiile în care, până în acel moment, nu știa despre intenția inculpatului STAICU DINEL de a cumpăra influența învinuitei DASCĂLU ADRIANA și nici despre circumstanțele sau scopul în care fusese remisă respectiva sumă de bani. Potrivit depozițiilor martorei denunțătoare, inculpatul STAICU DINEL i-a relatat, în contextul aceleiași discuții purtate la penitenciar, că dăduse suma de 500.000 euro învinuitei DASCĂLU ADRIANA, care susținea că îi putea obține, prin intermediul relațiilor pe care le avea la Curtea de Apel București, admiterea unei contestații în anulare formulate împotriva hotărârii de condamnare definitivă a sa la pedeapsa de 7 ani închisoare aplicate în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor. Totodată, inculpatul i-a solicitat martorei denunțătoare să transmită fratelui său, învinuitul STAICU MARIAN, precum și învinuitei DASCĂLU ADRIANA că aceasta putea să păstreze 25.000 euro pentru „deranjul” său și să restituie diferența de 475.000 euro până la concurența sumei de 500.000 euro pe care o primise în scopul anterior menționat. În perioada imediat următoare, martora denunțătoare RĂDUCAN

ILEANA ALINA a comunicat învinuiților STAICU MARIAN și DASCĂLU ADRIANA cererea inculpatului STAICU DINEL, așa cum a fost avansată de către acesta.

Relativ la aceleași împrejurări de fapt, RĂDUCAN ILEANA ALINA a menționat că învinuita DASCĂLU ADRIANA i-a confirmat ulterior că primise suma de 500.000 euro în considerarea influenței pe care susținea că o avea asupra unor judecători de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre de admitere a contestației în anulare la care se referise anterior și inculpatul STAICU DINEL, însă a invocat că se impunea ca acesta să îi acorde timpul necesar și să nu facă presiuni asupra sa, întrucât era necesar să procedeze în așa fel încât contestația în anulare să fie repartizată la completul de judecată pe lângă care ea putea interveni. Învinuita DASCĂLU ADRIANA a acceptat fără rezervă să restituie banii, însă a precizat că avea nevoie de 2-3 zile pentru a reîntra în posesia lor, întrucât nu îi ținea depozitați în București. Tot în cadrul discuțiilor pe care martora denunțătoare le-a purtat cu învinuita DASCĂLU ADRIANA după momentul în care inculpatul STAICU DINEL a formulat solicitarea de restituire a respectivei sume de 500.000 euro, învinuita i-a destăinuit că ar fi utilizat 25.000 euro din acei bani în cadrul demersurilor pe care le făcuse deja la Curtea de Apel București pentru soluționarea favorabilă a contestației în anulare, sens în care a afirmat că dăduse aproximativ 10.000 euro pentru „dirijarea” dosarului constituit, cu ocazia înregistrării acestuia la instanță, la completul de judecată pe lângă care ea putea să intervină. Privitor la aceleași acte materiale de traficare a influenței, martora denunțătoare a arătat că, în perioada care a urmat, învinuita DASCĂLU ADRIANA a specificat în prezența sa, pe fondul unor discuții purtate la penitenciar cu inculpatul STAICU DINEL, faptul că susținerile sale se fundamentau pe influența pe care o putea exercita asupra judecătorului CÎRSTOIU VERONICA.

În legătură cu folosul care a reprezentat suma de 500.000 euro, martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA a precizat că, ulterior, a aflat, atât de la învinuitul STAICU MARIAN, cât și de la învinuita DASCĂLU ADRIANA, că aceasta din urmă a restituit învinuitului suma de 475.000 euro,

asa cum solicitase inculpatul STAICU DINEL. Despre circumstanțele înapoierii acelu folos, învinuitul STAICU MARIAN a menționat martorei denunțătoare că primise de la învinuita DASCĂLU ADRIANA aceeași bani pe care îi dăduse anterior, referindu-se atât la cupiura bancnotelor, cât și la modul în care acestea erau legate în teancuri. În contextul relatării împrejurărilor în care i s-au restituit banii, învinuitul STAICU MARIAN i-a mai dezvăluit martorei denunțătoare faptul că îi dăduse învinuitei DASCĂLU ADRIANA suma de 500.000 euro, aflată într-o sacoșă, într-o piață din București, fiind însoțit de învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL, precum și că, în momentul remiterii banilor, a fost nevoit să își învingă teama de a fi surprins de organele judiciare.

De asemenea, martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA a declarat că primirea sumei de 500.000 euro de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a reprezentat, în fapt, prima încercare a acesteia de a obține anularea pedepsei de 7 ani închisoare aplicată inculpatului STAICU DINEL în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor, ocazie cu care învinuita s-a prevalat de influența pe care o avea asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, la fel cum a procedat și ulterior, când, în același scop, a primit suma de 1.200.000 euro, în împrejurările expuse cu prilejul analizării faptei prezentate la punctul 1 al acestui rechizitoriu.

Totodată, mai reținem că martora denunțătoare a învederat că este convinsă de faptul că inculpatul STAICU DINEL a decis ca respectiva sumă de 500.000 euro să fie remisă învinuitei DASCĂLU ADRIANA, în scopul anterior menționat, întrucât, de-a lungul anilor în care a lucrat pentru inculpat, a constatat că una dintre regulile fundamentale impuse de acesta presupunea exprimarea acordului său prealabil pentru darea oricărei sume de bani, indiferent cu ce titlu. Același principiu de acțiune a fost respectat, conform precizărilor martorei denunțătoare, și ulterior, când inculpatul STAICU DINEL a negociat personal folosul care a fost dat învinuitei DASCĂLU ADRIANA pe fondul realizării cu succes a intervenției pe lângă judecătorul CÎRSTOIU VERONICA pentru admiterea contestației în anulare, sens în care s-a plecat de la pretinderea de către învinuită a sumei de 2.500.000 euro și, până la urmă, s-a perfectat între ei

înțelegerea de remitere a 1.500.000 euro, din care o primă tranșă de 1.200.000 euro, înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești „cumpărate” în această modalitate.

Pe de altă parte, împrejurările circumscrise celor două episoade legate de intervenția promisă de către învinuita DASCĂLU ADRIANA în scopul facilitării obținerii soluției la care ne referim au fost sintetizate de susnumită în contextul **convorbirii purtate în mediul ambiental** (înregistrată, conform art. 91¹ C.p.p. și redată prin procesul verbal – *volumul 6, filele 211-234*) cu martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, în **data de 03.07.2013**. Cu acel prilej, învinuita DASCĂLU ADRIANA s-a referit la eșecul primelor sale acțiuni de traficare a influenței, urmate de restituirea integrală a sumei de 500.000 euro primită de la inculpatul STAICU DINEL, afirmând „*păi, stai puțin! Da’ acuma, o dată ți-am zis că pot! S-a întâmplat, că i-a apucat spaima* (n.n. referire la membrii completului de judecată pe lângă care intervenise) *și nu s-a mai putut! Tratăm pân’ la ultimul leu, cum ne-am înțeles!*”. În ceea ce privește a doua încercare de realizare a intervenției, învinuita și-a exprimat satisfacția de a fi rezolvat cu succes problema înlăturării pedepsei definitive de 7 ani închisoare aplicată inculpatului STAICU DINEL: „*a venit partea a doua! I-am spus:<< Vrei să...? Astea sunt!>> I le-am arătat* (n.n. garanțiile care au dovedit realitatea susținerilor sale privitoare la intervenția pe lângă completul din care făcea parte judecătorul CÎRSTOIU VERONICA)! *A venit momentul, a fost OK* (n.n. obținerea soluției de admitere a contestației în anulare)!”.

Martorul MIHAI MARIAN a declarat (*volumul 10, filele 22-29*) că, aproximativ în vara sau la începutul toamnei anului 2011, fiind angajat ca șofer la Cabinetul de avocatură „ADRIANA DASCĂLU”, a condus-o cu autoturismul pe învinuita DASCĂLU ADRIANA la Penitenciarul Rahova, unde aceasta s-a întâlnit cu învinuiții STAICU MARIAN și DINIȘOARĂ COSTINEL, care era șoferul învinuitului prim-menționat. O perioadă de timp, DASCĂLU ADRIANA, STAICU MARIAN și RĂDUCAN ILEANA ALINA (care a venit la întâlnire cu o altă mașină decât cea folosită de STAICU MARIAN și DINIȘOARĂ COSTINEL) au discutat separat în parcarea din fața

penitenciarului. După câteva minute, la solicitarea învinuitei DASCĂLU ADRIANA, martorul a condus-o pe aceasta cu autoturismul în Piața Rahova, din București, unde s-au reîntâlnit cu învinuiții STAICU MARIAN și DINIȘOARĂ COSTINEL, care au făcut deplasarea separat, cu autoturismul lor. Martorul a mai relatat că, în timp ce s-au aflat în acea piață, STAICU MARIAN i-a înmânat o sacoșă voluminoasă, din rafie și deosebit de grea, acest din urmă aspect fiind constatat în momentul în care a pus sacoșa în portbagajul autoturismului său. Potrivit depoziției martorului MIHAI MARIAN, acesta nu a avut posibilitatea să vadă ce conținea acea sacoșă. Ulterior, la solicitarea învinuitei DASCĂLU ADRIANA, a condus-o pe aceasta cu autoturismul la Târgoviște, unde învinuita ar fi dat sacoșa primită martorei ȘEICĂRESCU MIHAELA, după care au revenit în București. Referitor la aceleași împrejurări, martorul MIHAI MARIAN a precizat că, pe timpul cât s-a purtat discuția în parcare penitenciarului, l-a văzut pe învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL ținând un telefon mobil mascat în palmă și a presupus că încerca să înregistreze convorbirea purtată de DASCĂLU ADRIANA cu STAICU MARIAN și denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA. Martorul a menționat că i-a adus la cunoștință învinuitei DASCĂLU ADRIANA acest aspect, pe durata deplasării ulterioare către Piața Rahova, însă învinuita s-a limitat să afirme că va discuta despre acel incident cu STAICU MARIAN.

De asemenea, martorul MIHAI MARIAN a declarat că, după aproximativ 2-3 săptămâni, a condus-o cu autoturismul pe învinuita DASCĂLU ADRIANA, din nou, la Târgoviște, unde aceasta a luat de la locuința martorei ȘEICĂRESCU MIHAELA aceeași sacoșă iar, apoi, s-a întâlnit la marginea orașului cu învinuiții STAICU MARIAN și DINIȘOARĂ COSTINEL. La solicitarea învinuitei DASCĂLU ADRIANA, martorul i-a înmânat sacoșa învinuitului STAICU MARIAN și a constatat că era la fel de grea ca și în momentul în care o primise de la acesta, în Piața Rahova. Martorul a mai arătat că, după ce a rămas numai cu DASCĂLU ADRIANA, aceasta a afirmat că „*nu mai vreau să am de-a face cu ăștia*”. Totodată, în condițiile în care martorul MIHAI MARIAN a întrebat ce se afla în acea sacoșă de o făcea atât de grea,

învinuita DASCĂLU ADRIANA a susținut că ar fi fost o căprioară, însă, potrivit precizărilor martorului, acesta nu a avut posibilitatea să afle dacă răspunsul dat de învinuită era adevărat.

Împrejurările remiterii de către STAICU MARIAN a unei „*sume foarte mari de bani*”, aflată într-o sacoșă de rafie, învinuitei DASCĂLU ADRIANA, precum și restituirea ulterioară de către aceasta din urmă a aceleiași genți, au fost confirmate de învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL, prin declarațiile date în prezentul dosar (*volumul 3, filele 239-247*).

Astfel, învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL a relatat că, în toamna anului 2011, l-a însoțit pe STAICU MARIAN la Penitenciarul Rahova. În acele împrejurări, STAICU MARIAN avea asupra sa o sacoșă de rafie în care, potrivit afirmațiilor acestuia, se afla o sumă de bani pe care trebuia să o remită învinuitei DASCĂLU ADRIANA. După ce a avut loc întâlnirea la penitenciar, STAICU MARIAN a luat sacoșa din mașină și a încercat să o dea învinuitei DASCĂLU ADRIANA în acel loc, însă a revenit imediat cu aceeași geantă și i-a solicitat să meargă după autoturismul în care se afla învinuita. Învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL a precizat că s-a conformat și a condus mașina în care se afla împreună cu STAICU MARIAN, urmând la mică distanță autoturismul învinuitei DASCĂLU ADRIANA, la volanul căruia se afla „*un bărbat mai în vârstă*”, până la Piața Rahova, din București. În acel loc, STAICU MARIAN a luat, din nou, sacoșa și a dat-o învinuitei DASCĂLU ADRIANA.

După o perioadă de timp, DINIȘOARĂ COSTINEL a dat curs solicitării învinuitului STAICU MARIAN de a se deplasa, fiecare cu câte un autoturism, la Târgoviște, context în care învinuitul a motivat că se întâlnea cu DASCĂLU ADRIANA pentru a-i restitui banii, întrucât „*nu făcuse nimic*”. Privitor la acele împrejurări, DINIȘOARĂ COSTINEL a menționat că, pe timpul cât s-au aflat în Târgoviște, l-a așteptat aproximativ 30 minute pe învinuitul STAICU MARIAN, care a revenit având asupra sa aceeași sacoșă de rafie pe care o dăduse anterior învinuitei DASCĂLU ADRIANA în Piața Rahova, din București. Ulterior, învinuiții DINIȘOARĂ COSTINEL și STAICU MARIAN s-au întors la Craiova, însă pe drum, la solicitarea acestuia din urmă, au făcut schimb de

autoturisme, aspect care, în opinia celui prin menționat, a fost determinat de temerea de a nu fi urmăriți.

Împrejurările remiterii sumei de 500.000 euro, ca obiect al infracțiunii de trafic de influență comisă de învinuita DASCĂLU ADRIANA aproximativ în toamna anului 2011, au fost prezentate și de **învinuitul STAICU MARIAN** (*volumul 3, filele 334-349 și 363-365*), **care a recunoscut** darea respectivului folos.

Astfel, învinuitul STAICU MARIAN a relatat, în acord cu probațiunea expusă mai sus la acest punct al rechizitoriului, dar și în consens cu depozițiile inculpatului STAICU DINEL și cele ale învinuitei DASCĂLU ADRIANA, că s-a întâlnit cu aceasta din urmă în fața Penitenciarului Rahova, însă învinuita a invocat că acel loc nu era suficient de sigur pentru a lua banii și a impus să se deplaseze împreună, însă fiecare cu autoturismul său, într-o altă locație. Învinuitul STAICU MARIAN a precizat că, în acele împrejurări, a fost însoțit de învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL, iar DASCĂLU ADRIANA era împreună cu șoferul MIHAI MARIAN. Potrivit declarațiilor învinuitului STAICU MARIAN, acesta a respectat indicațiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA și a urmat cu autoturismul său, condus de DINIȘOARĂ COSTINEL, mașina în care se afla susnumita până în zona Pieței Rahova, din București, unde a dat învinuitei suma de 500.000 euro, aflată într-o sacoșă de rafie.

În ceea ce privește scopul remiterii aceluși folos, învinuitul STAICU MARIAN a menționat că DASCĂLU ADRIANA a susținut că va folosi banii pentru a-i da, cu titlu de mită, judecătorilor de la Curtea de Apel București pe lângă care a afirmat că poate interveni. Cu toate acestea, STAICU MARIAN a prezentat oscilant natura beneficiului „*cumpărat*”, sens în care, inițial, a precizat că învinuita DASCĂLU ADRIANA s-a prevalat, în momentul pretinderii sumei de 500.000 euro, de influența pe care a invocat că o avea asupra magistraților de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o soluție de achitare a inculpatului STAICU DINEL, cu ocazia judecării recursului în dosarul în care acesta era cercetat pentru fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor. Pe parcursul acelorași declarații, învinuitul STAICU MARIAN a

revenit asupra explicației de mai sus și a menționat că, în mod cert, intervenția privea respectiva cauză, după momentul în care STAICU DINEL a fost extrădat din Ungaria, însă nu își mai amintește cu exactitate dacă beneficiul promis de învinuita DASCĂLU ADRIANA consta în facilitarea obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile în recurs sau dacă viza soluția de admitere a unei contestații în anulare.

De altfel, învinuitul STAICU MARIAN a plasat eronat în timp și faptul că învinuita DASCĂLU ADRIANA a stabilit, după data la care a primit suma de 500.000 euro, o întâlnire la restaurantul Horoscop, unde trebuia să vină, pe lângă martorii denunțatori RĂDUCAN ILEANA ALINA și BOBOCEL BOGDAN MARIAN, judecătoarea CÎRSTOIU VERONICA, pentru ca, prin prezența sa în acel loc, să confirme realitatea afirmațiilor anterioare ale învinuitei privitoare la realizarea intervenției pe lângă respectivul magistrat, în scopul soluționării favorabile a dosarului în care era cercetat inculpatul STAICU DINEL. În realitate, așa cum a reieșit din probațiunea prezentată cu ocazia expunerii faptei de la punctul 1 al acestui rechizitoriu, evenimentul la care se referă învinuitul STAICU MARIAN s-a întâmplat la o dată ulterioară comiterii acestei fapte, și anume pe fondul pretinderii de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a sumei de 1.500.000 euro, din care a primit 1.200.000 euro.

Aceeași lipsă de concordanță cu realitatea obiectivă, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probele aflate la prezentul dosar, a fost manifestată de învinuitul STAICU MARIAN în condițiile în care a susținut că învinuita DASCĂLU ADRIANA ar fi pretins și primit suma de 70.000 euro, anterior datei la care a formulat solicitarea de a remitere a celor 500.000 euro. Sub acest aspect, fără să indice probe concludente în susținerea versiunii sale, învinuitul STAICU MARIAN a afirmat că, aproximativ în cursul lunii august 2011, DASCĂLU ADRIANA i-a pretins suma de 70.000 euro, lăsând să se creadă că are influență asupra judecătorilor, pentru a-i determina să pronunțe o soluție de punere în libertate a inculpatului STAICU DINEL în dosarul privind fraudarea TRANSGAZ, aflat la acea vreme pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 București. Potrivit respectivei variante factuale, învinuita DASCĂLU ADRIANA ar fi

impus să îi fie remis folosul în maximum două ore, motiv pentru care STAICU MARIAN s-a întâlnit, în acel interval de timp, cu învinuita într-o farmacie și i-ar fi dat suma de 70.000 euro. Ulterior, întrucât învinuita DASCĂLU ADRIANA nu a obținut beneficiul judiciar promis, STAICU MARIAN i-a solicitat să îi restituie banii, însă învinuita, prin intermediul martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, i-ar fi comunicat ca alternativă să accepte ca, pe lângă cei 70.000 euro care se aflau deja în posesia ei, să îi mai dea diferența până la concurența sumei de 1.500.000 euro, promițând ca, în schimb, să intervină pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe în favoarea inculpatului STAICU DINEL o hotărâre de admitere a contestației în anulare formulate împotriva condamnării definitive la pedeapsa de 7 ani închisoare în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor. Conform acestei prezentări faptice a învinuitului STAICU MARIAN, acesta s-a întâlnit ulterior, în prezența martorei denunțatoare, cu învinuita DASCĂLU ADRIANA, care i-a reiterat pretinderea folosului ce reprezenta suma de 1.500.000 euro, în scopul anterior menționat și ar fi impus să îi fie dați, în termen de maximum o săptămână, încă 500.000 euro. Drept urmare, STAICU MARIAN ar fi acceptat ca asupra învinuitei DASCĂLU ADRIANA să rămână cei 70.000 euro remiși inițial și, totodată, după câteva zile de la acea întâlnire, a mai dat susnumitei diferența de 500.000 euro, astfel că, în total, folosul care a ajuns în posesia învinuitei ar fi fost de 570.000 euro. De altfel, STAICU MARIAN a revenit pe parcursul aceleiași declarații și a precizat că beneficiul promis de învinuita DASCĂLU ADRIANA, în schimbul sumei de 70.000 euro, ar fi constat în facilitarea obținerii, prin intervenții exercitate asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, a soluției de admitere a contestației în anulare formulate de inculpatul STAICU DINEL în condițiile în care, într-un alt pasaj al depoziției sale, a menționat că, la acel moment, dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor se afla în faza judecării recursului și, ca atare, nu era pronunțată o hotărâre definitivă în acea cauză. Susținerile învinuitului STAICU MARIAN referitoare la remiterea sumei de 70.000 euro au rămas singulare în ansamblul probatoriului aflat la prezentul dosar și vor fi

analizate în cele care urmează, cu ocazia prezentării considerentelor privitoare la vinovăția persoanelor în sarcina cărora s-a reținut săvârșirea infracțiunilor de corupție examinate la acest punct al rechizitoriului.

Revenind la cronologia evenimentelor prezentate de învinuitul STAICU MARIAN, mai reținem că aceasta a confirmat și împrejurarea că, întrucât învinuita DASCĂLU ADRIANA nu a obținut soluția favorabilă promisă, i-a solicitat să îi restituie banii, astfel că s-a deplasat împreună cu învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL la Târgoviște, unde s-a întâlnit cu învinuita, care era însoțită de șoferul MIHAI MARIAN și a primit de la ea banii aflați în aceeași sacoșă de rafie pe care i-o dăduse în București. Învinuitul STAICU MARIAN a susținut că DASCĂLU ADRIANA i-ar fi restituit, în acele împrejurări, suma de 570.000 euro.

Pe de altă parte, învinuitul STAICU MARIAN a declarat că fratele său, inculpatul STAICU DINEL, nu ar fi avut cunoștință despre faptul că a dat învinuitei DASCĂLU ADRIANA respectivul folos, însă nu a oferit explicații verosimile în raport cu depozițiile concordante ale martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA și cele ale învinuitei, precum și declarațiile inculpatului, din care a reieșit o stare de fapt contrară susținerilor sale.

De altfel, cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală (conform procesului verbal din *volumul 30, filele 39-40*) învinuitul STAICU MARIAN a revenit asupra afirmațiilor sale anterioare și a declarat că inculpatul STAICU DINEL a discutat inițial cu învinuita DASCĂLU ADRIANA și s-a înțeles cu aceasta să îi dea suma de 500.000 euro. Totodată, STAICU MARIAN a precizat că, în schimbul acestui folos, învinuita a susținut că va interveni pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre de admitere a contestației în anulare formulate de STAICU DINEL. Privitor la beneficiul promis, STAICU MARIAN a specificat că intervenția de care se prevala învinuita DASCĂLU ADRIANA privea contestația în anulare care a fost soluționată de către instanță la 11.11.2011 (respectiv, dosarul nr. 7372/2/2011 al Curții de Apel București – Secția I penală în care s-a pronunțat decizia penală nr. 2217 din 11.11.2011.

Prin aceeași declarație suplimentară, STAICU MARIAN a menționat că învinuitul STAICU MARIAN i-ar fi transmis, prin intermediul martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, faptul că se înțelesese cu învinuita DASCĂLU ADRIANA în privința remiterii sumei de 500.000 euro, în scopul anterior menționat, dar a impus ca banii să fie dați după ce s-ar fi obținut de la instanță soluția favorabilă promisă. Cu toate acestea, potrivit relatării învinuitului STAICU MARIAN, învinuita DASCĂLU ADRIANA și martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA au insistat ca folosul promis de inculpatul STAICU DINEL să fie dat imediat, situație față de care s-a întâlnit cu învinuita și i-a remis suma de 500.000 euro, în împrejurările pe care le-a expus în declarațiile sale anterioare, precizând că menține în întregime și aspectele expuse în legătură cu circumstanțele restituirii integrale a banilor de către susnumită. Referitor la aceste din urmă împrejurări, STAICU MARIAN a adăugat că pe teancurile de bancnote care au compus suma de 500.000 euro erau aplicate (atât în momentul remiterii banilor învinuitei DASCĂLU ADRIANA, cât și atunci când aceasta i-a restituit) niște bucăți de hârtie pe care erau consemnate olograf de către inculpatul STAICU DINEL mențiuni privitoare la cupiura bancnotelor, numărul acestora și suma totală reprezentată de fiecare teanc. De asemenea, învinuitul STAICU MARIAN a declarat că în suma de 1.200.000 euro pe care a dat-o învinuitei DASCĂLU ADRIANA, în cursul lunii februarie 2012 (fapta prezentată la punctul 1 al acestui rechizitoriu), a inclus și teancurile de bancnote ce reprezentau cei 500.000 euro remiși anterior învinuitei și recuperati de la aceasta, având aplicate bucățile de hârtie anterior menționate, în timp ce pe alte teancuri de bancnote erau puse înscrisuri cu însemnări similare, dar executate de către învinuit. Acesta a mai precizat că, pe fondul studierii materialului de urmărire penală, a recunoscut unele dintre bucățile de hârtie cu mențiuni consemnate de inculpatul STAICU DINEL, precum și altele conținând scrisul său, între înscrisurile care s-au aflat pe teancurile de bancnote ce au compus suma de 400.000 euro pusă de către învinuita DASCĂLU ADRIANA la dispoziția procurorilor pe parcursul desfășurării anchetei în prezentul dosar.

Inculpatul STAICU DINEL a declarat (*volumul 2, filele 133-144*) că, în cursul anului 2011, când se afla deja pe rolul Curții de Apel București o contestație în anulare pe care o formulase împotriva hotărârii prin care fusese condamnat definitiv la pedeapsa de 7 ani închisoare în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor, învinuita DASCĂLU ADRIANA a pretins suma de 500.000 euro, susținând că poate interveni pe lângă judecătorii din completul la care era repartizat acel dosar, pentru a-i determina să admită contestația sa în anulare. Inculpatul a precizat că a „*căzut de acord*” cu învinuita DASCĂLU ADRIANA să îi dea folosul pretins și că, deși nu este sigur, crede că a stabilit să remită suma de 500.000 euro după ce învinuita ar fi obținut soluția de admitere a contestației în anulare ca urmare a exercitării influenței de care se prevala, întrucât la acea vreme a tratat cu reticență acele susțineri. Atitudinea rezervată a fost determinată, potrivit afirmațiilor inculpatului STAICU DINEL, de faptul că aflate în acea perioadă că DASCĂLU ADRIANA fusese condamnată pentru trafic de influență sau înșelăciune și nu avea încredere în ea. Totodată, STAICU DINEL a menționat că, ulterior, a declarat în fața instanței că își retrage contestația în anulare, realizând acest demers în pofida acordului de a da cei 500.000 euro pretinși de învinuita DASCĂLU ADRIANA și fără ca măcar să o înștiințeze pe aceasta de decizia sa. Referitor la împrejurările în care instanța a luat act de retragerea contestației în anulare care făcea obiectul acelui dosar, inculpatul STAICU DINEL a mai arătat că a urmărit o anumită strategie care, în esență, a presupus să pună la dispoziția unui alt coinculpat din dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor un raport de expertiză extrajudiciară pe care îl obținuse personal în vederea susținerii contestației sale în anulare, pentru a testa valoarea probantă a acelui raport și modul în care era apreciat de instanță, în condițiile în care pe rolul aceluiași complet de judecată se aflau, atât cererea de revizuire formulată de acel coinculpat, cât și dosarul său.

La rândul său, **învinuita DASCĂLU ADRIANA a recunoscut prin declarații** date (*volumul 3, filele 10-93*) săvârșirea acestei fapte de corupție.

În acest sens, învinuita a relatat că, în luna august sau în cursul lunii septembrie 2013, pe fondul unor discuții purtate la Penitenciarul Rahova cu

inculpatul STAICU DINEL, a pretins de la acesta suma de 500.000 euro, lăsând să se creadă că are influență asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre de admitere a contestației în anulare pe care inculpatul intenționa să o formuleze împotriva deciziei penale definitive a aceleiași instanțe de condamnare a sa la pedeapsa de 7 ani închisoare aplicată în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor. Învinuita a precizat că, deși avea încă din acel moment intenția de a interveni, în scopul anterior menționat, pe lângă judecătoarea CÎRSTOIU VERONICA, nu a dezvăluit acest aspect inculpatului STAICU DINEL, ci a susținut față de acesta că avea posibilitatea să își trafice influența pe lângă judecătorii dintr-un anumit complet, astfel că reușita acțiunii sale era condiționată, în prealabil, de repartizarea contestației în anulare la respectivul complet de judecată. În aceleași împrejurări, inculpatul STAICU DINEL și-a exprimat acordul de a da învinuitei suma de 500.000 euro și i-a făcut cunoscut că folosul urma să îi fie remis prin intermediul fratelui său, învinuitul STAICU MARIAN.

Totodată, învinuita DASCĂLU ADRIANA a declarat că, ulterior, fiind împreună cu martorul MIHAI MARIAN, s-a întâlnit la Penitenciarul Rahova cu învinuitul STAICU MARIAN, care era însoțit de șoferul DINIȘOARĂ COSTINEL, după care s-au deplasat separat cu autoturismele în zona Pieței Rahova, din București, unde a primit de la învinuit suma de 500.000 euro, aflată într-o sacoșă de rafie. Învinuita a menționat că, după primirea banilor, nu a întreprins niciun demers de intervenție pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel București, deoarece inculpatul STAICU DINEL i-ar fi impus să aștepte o anumită perioadă de timp inițierea acțiunilor, pentru a obține niște înscrisuri pe care le solicitase autorităților din Ungaria și întrucât dorea să afle mai întâi soluția pronunțată de instanță în cauza ce avea ca obiect contestația în anulare pe care o formulase POPESCU ION, coinculpat în dosarul privind fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor.

De asemenea, învinuita DASCĂLU ADRIANA a evidențiat că nu a discutat la acea vreme cu martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA despre înțelegerea perfectată cu inculpatul STAICU DINEL în legătură cu

remiterea celor 500.000 euro, deoarece relațiile dintre ele erau la început, astfel că nu știe dacă denunțătoarea a cunoscut acele împrejurări. Din declarațiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA a mai rezultat că, după aproximativ 2-3 săptămâni de la primirea respectivului folos, inculpatul STAICU DINEL i-a cerut să restituie banii, motivând că erau de durată demersurile pe care le făcuse pentru obținerea documentelor din Ungaria și că, în situația în care aceste acțiuni ajungeau la un rezultat negativ, urma să reia cu învinuita discuțiile privitoare la realizarea intervenției pe lângă judecători. Cu aceeași ocazie, STAICU DINEL a precizat învinuitei, conform declarațiilor acesteia, faptul că putea să păstreze din cei 500.000 euro aproximativ 20.000 euro, cu titlu de plată a onorariului de 75.000 lei stabilit prin contractul de asistență juridică încheiat anterior între ei, astfel că se impunea să îi restituie, prin intermediul învinuitului STAICU MARIAN, numai circa 480.000 euro. Cu toate acestea, STAICU MARIAN i-a pus ulterior în vedere învinuitei DASCĂLU ADRIANA să restituie în întregime folosul pe care îl primise, situație față de care învinuita s-a deplasat cu autoturismul condus de martorul MIHAI MARIAN la Târgoviște, unde s-a întâlnit cu cel prim-menționat și i-a restituit suma de 500.000 euro, în aceeași sacoșă de rafie în care banii s-au aflat și în momentul remiterii lor în București. Privitor la circumstanțele restituirii integrale a folosului, DASCĂLU ADRIANA a precizat că învinuitul STAICU MARIAN a fost însoțit de un șofer, însă nu își amintește dacă era DINIȘOARĂ COSTINEL sau altă persoană.

*

* *

Prin urmare, din probațiunea administrată cu privire la împrejurările comiterii acestei fapte a rezultat dincolo de orice dubiu săvârșirea de către DASCĂLU ADRIANA a infracțiunii de trafic de influență, constând în pretinderea sumei de 500.000 euro, prin prevalarea de influența pe care susținea că o are asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București, în scopul facilitării în beneficiul inculpatului STAICU DINEL a obținerii unei soluții de admitere a contestației în anulare împotriva hotărârii definitive de condamnare a acestuia la pedeapsa de 7 ani închisoare în dosarul nr. 14165/4/2006.

În egală măsură, probele aflate la prezentul dosar au evidențiat fără echivoc săvârșirea de către inculpatul STAICU DINEL a infracțiunii de cumpărare a influenței, prin promisiunea, în scopul anterior menționat, a remiterii sumei de 500.000 euro învinuitei DASCĂLU ADRIANA, precum și complicitatea la aceeași infracțiune a învinuitului STAICU MARIAN, actele materiale ale acestuia reprezentând un ajutor dat inculpatului pentru tradițiunea folosului ca obiect al cumpărării influenței. Afirmațiile învinuitului STAICU MARIAN, conform cărora inculpatul STAICU DINEL nu ar fi avut cunoștință de circumstanțele remiterii sumei de 500.000 euro învinuitei DASCĂLU ADRIANA, în scopul specificat mai sus, urmează a fi înlăturate ca nesincere și făcute pro causa, în condițiile în care din declarațiile martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, învinuitei DASCĂLU ADRIANA și inculpatului STAICU DINEL a reieșit, în mod univoc, o situație de fapt contrară și anume aceea că infracțiunea de cumpărare a influenței s-a consumat în forma promisiunii (ca ipostază a elementului material) inculpatului de dare a respectivei sume de bani, acest angajament fiind asumat în cadrul unei interacțiuni directe cu învinuita, care, în aceleași împrejurări, a pretins folosul în cauză. Doar în temeiul realizării acestui acord de voință au survenit actele materiale comise de învinuitul STAICU MARIAN, la solicitarea inculpatului STAICU DINEL, de tradițiune a sumei de 500.000 euro învinuitei DASCĂLU ADRIANA, acțiunile reprezentând un ajutor dat inculpatului la epuizarea infracțiunii de cumpărare a influenței. De altfel, săvârșirea faptei în aceste împrejurări a fost recunoscută finalmente și de către învinuitul STAICU MARIAN prin declarația suplimentară dată în contextul prezentării materialului de urmărire penală.

Întrucât beneficiul promis nu a fost obținut, învinuita DASCĂLU ADRIANA a restituit învinuitului STAICU MARIAN, tot la cererea inculpatului STAICU DINEL, folosul primit. Sub acest aspect, se constată că precizările martorei denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA în sensul că învinuita ar fi restituit doar 475.000 euro s-au fundamentat exclusiv pe relatările acesteia din urmă și ale învinuitului STAICU MARIAN, însă ambii învinuiți au declarat că

folosul a fost înapoiat integral. În consecință, vom reține că suma de 500.000 euro primită de către învinuita DASCĂLU ADRIANA, ca obiect al infracțiunii de trafic de influență, a fost restituită în întregime învinuitului STAICU MARIAN.

Circumstanțele comiterii acestei fapte, structurate prin evidențierea elementelor esențiale ale incriminărilor specifice, au fost aduse la cunoștința organului de urmărire penală de către martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA prin declarația olografă dată la 15.07.2013 (*volumul 9, filele 209-212*), astfel că față de învinuitul STAICU MARIAN (care a relatat aceleași împrejurări de fapt, chiar dacă într-o manieră mai amănunțită) nu este aplicabilă cauza de impunitate prevăzută de art. 6¹ alin. 2 din Legea nr. 78/2000.

5.1. Actele materiale comise de RĂDUCAN ILEANA ALINA, constând în faptul că, la solicitarea inculpatului STAICU DINEL, a comunicat cererea acestuia de restituire a sumei de 500.000 euro învinuiților STAICU MARIAN și DASCĂLU ADRIANA excede cadrului judiciar specific incriminării infracțiunilor de cumpărare a influenței și, respectiv, trafic de influență, întrucât aceste infracțiuni erau epuizate în acel moment, care a fost corespunzător datei la care folosul pretins și promis a ajuns în posesia învinuitei.

De asemenea, în raport cu actele de urmărire penală aflate la prezenta cauză, se constată că afirmațiile învinuitului STAICU MARIAN privind transmiterea de către denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a pretinderii sumei de 1.500.000 euro de către învinuita DASCĂLU ADRIANA, în condițiile în care acesta ar fi primit anterior suma de 70.000 euro, ca obiect al unei infracțiuni distincte de trafic de influență, precum și alegațiile aceluiași învinuit în legătură cu participația penală a denunțătoarei la remiterea sumei de 500.000 euro nu au suport probant. Așa cum a reieșit din expunerea de mai sus a probelor administrate, denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a luat cunoștință despre împrejurările săvârșirii acestei fapte din relatările inculpatului STAICU DINEL și, apoi, din aspectele care i-au fost povestite de învinuiții STAICU MARIAN și DASCĂLU ADRIANA, însă după ce folosul ajunsese asupra acesteia din urmă. În același sens, avem în vedere și faptul că învinuita

DASCĂLU ADRIANA a declarat că, întrucât relațiile dintre ea și denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA erau la început în acea perioadă, nu a fost abordat în discuțiile dintre ele subiectul pretinderii și primirii sumei de 500.000 euro. În consecință, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de RĂDUCAN ILEANA ALINA, pentru complicitate la infracțiunile de trafic de influență și cumpărare a influenței, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 257 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 33 lit. a C.p., deoarece nu sunt întrunite cerințele acestei forme de participare penală, prin prisma elementelor constitutive specifice laturii obiective a respectivelor infracțiuni.

5.2. De asemenea, din ansamblul probațiilor aflate la prezentul dosar, se constată că susținerile învinutului STAICU MARIAN privitoare la pretinderea și primirea de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a sumei de 70.000 euro, ca obiect al unei infracțiuni distincte de trafic de influență nu au fost confirmate în vreun mod de actele administrate pe parcursul efectuării instrucției penale și chiar învinuitul s-a aflat în imposibilitate de a indica eventuale mijloace de probă. De altfel, prezentarea eronată de către învinuitul STAICU MARIAN a unor împrejurări de fapt privitoare la comiterea unor fapte de corupție judiciară având ca scop obținerea unor soluții favorabile în dosarele în care era cercetat inculpatul STAICU DINEL trebuie analizată în ansamblul multiplelor acte materiale de acest gen desfășurate de învinuit în perioada 2011 – februarie 2013, dar în circumstanțe diferite din punct de vedere al persoanelor implicate, beneficiului urmărit și al folosului remis (unele dintre fapte fac obiectul prezentei cauze, în timp ce altele au fost cercetate în dosarul nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției aflat în prezent pe rolul Curții de Apel București – Secția I penală, pentru judecarea pe fond). Ca atare se va dispune neînceperea urmăririi penale față de DASCĂLU ADRIANA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, întrucât fapta nu există.

5.3. Pe de altă parte, urmărirea penală a evidențiat că, deși învinuitul DINIȘOARĂ COSTINEL și martorul MIHAI MARIAN i-au însoțit pe

învinuitul STAICU MARIAN și, respectiv, pe învinuita DASCĂLU ADRIANA, în momentul remiterii sumei de 500.000 euro, nu au avut cunoștință de scopul tradiției aceluși folos. În consecință, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de DINIȘOARĂ COSTINEL, pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și față de MIHAI MARIAN, pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 257 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000, deoarece nu sunt întrunite cerințele acestei forme de participare penală, prin prisma elementelor constitutive specifice laturii subiective a respectivelor infracțiuni.

5.4. Totodată, în raport cu declarațiile concordante ale învinuitei DASCĂLU ADRIANA și martorei ȘEICĂRESCU MIHAELA, se constată că nu sunt fundamentate din punct de vedere probator afirmațiile martorului MIHAI MARIAN în sensul că învinuita ar fi lăsat în custodia martorei anterior menționate suma de 500.000 euro, după ce a primit-o de la STAICU MARIAN, ca obiect al infracțiunii de trafic de influență. Ca atare, se va dispune neînceperea urmăririi penale față de ȘEICĂRESCU MIHAELA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de favorizare a infractorului, prev. de art. 17 lit. a din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 264 C.p., întrucât fapta nu există.

6. Cu privire la fapta de trafic de influență săvârșită de DASCĂLU ADRIANA, în legătură cu dosarul nr. 388/P/2012, privind pe inculpații RĂDUCAN ILEANA ALINA, STAICU MARIAN ș.a.

Potrivit acuzațiilor penale formulate în prezenta cauză s-a stabilit că, la începutul lunii iulie 2013, DASCĂLU ADRIANA a pretins, prin intermediul denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, suma de 150.000 euro de la STAICU DINEL, prevalându-se de influența pe care a susținut că o au judecătorii MUSTAȚĂ STAN, CÎRSTOIU VERONICA și URSULESCU ELENA, de la Curtea de Apel București, pentru fraudarea sistemului informatic ECRIS, în vederea „dirijării” la un complet favorabil a dosarului de urmărire penală nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a

corupției, în momentul sesizării instanței anterior menționate pentru judecarea fondului respectivei cauze, precum și în scopul facilitării pronunțării unei hotărâri favorabile inculpaților STAICU MARIAN și RĂDUCAN ILEANA ALINA.

Prin urmare, rezoluția din data de 24.07.2013, ora 11:30, a fost începută urmărirea penală față de învinuita DASCĂLU ADRIANA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Din probatoriul administrat a reieșit următoarea **situație de fapt**:

În contextul în care prezenta cauză penală s-a constituit în data de 10.04.2013, în baza denunțurilor formulate, printre alții, de RĂDUCAN ILEANA ALINA și BOBOCEL BOGDAN MARIAN, încă de la primele întâlniri pe care le-a avut cu martorii denunțatori anterior menționați – în zilele de 17.04.2013 și, respectiv, 18.04.2013 – învinuita DASCĂLU ADRIANA a susținut că a întreprins demersuri pentru „dirijarea” dosarului nr. 388/P/2012 la un complet favorabil de la Curtea de Apel București. Învinuita a precizat că a făcut respectivele intervenții atât în mod direct, cât și prin intermediul judecătoarei CÎRSTOIU VERONICA, însă „dirijarea” nu era posibilă în timpul urmăririi penale, ci numai în momentul în care instanța de judecată ar fi fost sesizată cu rechizitoriu.

Aceste promisiuni au fost reiterate de învinuita DASCĂLU ADRIANA pe parcursul mai multor întâlniri pe care le-a avut cu denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA (aflată în stare de arest preventiv până la 12.05.2013). Totodată, învinuita a afirmat în mod repetat că inculpatul STAICU DINEL avea o „datorie” de 300.000 euro, reprezentând diferența dintre suma de 1.500.000 euro promisă, cu titlu de mită, pentru admiterea contestației în anulare, și cei 1.200.000 euro care au fost remiși la începutul lunii februarie 2012.

În data de 02.07.2013, după ce a aflat de la martora denunțătoare că dosarul nr. 388/P/2012 intrase în procedura prezentării materialului de urmărire penală și devenise iminentă întocmirea actului de sesizare a instanței (rechizitoriul a fost emis la 05.07.2013), învinuita DASCĂLU ADRIANA a

susținut din nou că poate interveni pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel București, însă un asemenea demers nu era posibil decât dacă STAICU DINEL achita „datoria” de 300.000 euro. A pretins că, prin intermediul judecătorilor CÎRSTOIU VERONICA, MUSTAȚĂ STAN ȘI URSULESCU ELENA, putea obține o soluție favorabilă în dosarul nr. 388/P/2012. În aceeași zi - 02.07.2013, RĂDUCAN ILEANA ALINA a transmis, mai departe, inculpatului STAICU DINEL susținerile și pretențiile învinuitei DASCĂLU ADRIANA, inculpatul fiind de acord cu demersurile de intervenție în vederea soluționării favorabile a dosarului nr. 388/P/2012, însă nu a oferit nicio sumă de bani în schimbul intervențiilor respective și nici nu și-a exprimat intenția de plăti „datoria” de 300.000 euro.

La 03.07.2013, învinuita DASCĂLU ADRIANA și-a concretizat pretențiile, în sensul că deși STAICU DINEL îi „datora” suma de 300.000 euro, era dispusă să primească doar 150.000 euro pe care i-ar fi „direcționat”, în parte, către judecătorii CÎRSTOIU VERONICA (50.000 euro), MUSTAȚĂ STAN (50.000 euro) și URSULESCU ELENA (10.000 euro), urmând ca diferența de 40.000 euro să o împartă, în mod egal, cu denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, câte 20.000 euro fiecare. În schimbul sumei de 150.000 euro, învinuita a susținut că poate obține, prin intermediul judecătorilor anterior menționați, „dirijarea” dosarului nr. 388/P/2012 către un complet favorabil de la Curtea de Apel București, în vederea pronunțării unei soluții de condamnare a inculpaților RĂDUCAN ILEANA ALINA și STAICU MARIAN la pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ori, în cazul inculpatului STAICU MARIAN, la o condamnare cu detenție într-un quantum cât mai apropiat de durata arestării preventive pe care acesta deja o executase („*Una este un an... alta e trei!*”, „*Sau doi sau...*”, „*Aici, gândește-te, că tot avantajos este!*”, „*Măcar scapi cu unu!*”).

Ulterior, inculpatul STAICU DINEL a refuzat categoric să dea curs solicitării învinuitei, motivând că era prea riscant în condițiile în care judecătorul CÎRSTOIU VERONICA era deja în atenția autorităților din cauza pronunțării soluției de admitere a contestației în anulare. Răspunsul inculpatului STAICU

DINEL a fost comunicat învinuitei prin intermediul denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA.

Faptele de corupție în legătură cu dosarul nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a corupției, au rezultat din declarațiile inculpatului STAICU DINEL, ale învinuitei DASCĂLU ADRIANA care se coroborează atât între ele, cât și cu declarațiile martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, cu înscrisurile atașate la dosarul cauzei, precum și cu convorbirile telefonice și purtate în mediul ambiant, interceptate și înregistrate în cauză, în conformitate cu disp. art. 91¹ și urm. C.p.p.

Pe fondul primei discuții, interceptate și înregistrate audio, conform art. 91¹ și urm. C.p.p. (filele 224-267, volumul 4), pe care denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a avut-o, în prezentul cadru procesual, în ziua de 17.04.2013, la locul de deținere, cu DASCĂLU ADRIANA, care a vizitat-o la grefă în calitate de apărător, învinuita a susținut că intervenise deja pe lângă judecătorul CÎRSTOIU VERONICA în vederea soluționării favorabile a dosarului nr. 388/P/2012. Învinuita a oferit explicații pentru faptul că, deși CÎRSTOIU VERONICA fusese judecătorul investit să judece la termenul din 12.04.2013 cererea de liberare provizorie sub control judiciar formulată de RĂDUCAN ILEANA ALINA nu a putut pronunța o soluție favorabilă, însă magistratul promisese că va încerca să îi asigure un asemenea beneficiu mai târziu, cu ocazia unui alt demers judiciar al denunțătoarei. Potrivit declarațiilor martorei RĂDUCAN ILEANA ALINA (filele 85-90, volumul 9), învinuita DASCĂLU ADRIANA a afirmat și în contextul discuției din 17.04.2013 faptul că judecătorul CÎRSTOIU VERONICA avea încă „putere” și că o va ajuta, consemnând aceste aspecte pe o bucată de hârtie. Totodată, DASCĂLU ADRIANA a susținut că a intervenit deja la un complet de la Înalta Curte de Casație și Justiție și că a obținut promisiunea respectivilor judecători de a pronunța o hotărâre de punere în libertate a martorei denunțătoare, însă obținerea unui asemenea beneficiu era condiționată de împrejurarea ca dosarul să fie repartizat la acel complet de judecată, întrucât, potrivit afirmațiilor susnumitei,

aceasta nu avea posibilitatea să facă intervenții pentru „dirijarea” dosarului nr. 388/P/2012. În legătură cu judecătoarea CÎRSTOIU VERONICA, învinuita DASCĂLU ADRIANA a relatat că a fost tensionată și foarte stresată de faptul că a trebuit să judece cererea de liberare provizorie sub control judiciar formulată de RĂDUCAN ILEANA ALINA, precum și că, din cauza acelei stări, a fost necesar să ia anumite pastile pentru a depăși situația. Sub același aspect, DASCĂLU ADRIANA a menționat că deși o cunoștea de mulți ani pe CÎRSTOIU VERONICA, nu a văzut-o niciodată într-o asemenea stare de tensiune. De altfel, a precizat și că avea stabilită o întâlnire cu respectivul magistrat, în seara aceleiași zile, la locuința învinuitei DASCĂLU ADRIANA.

În data de 18.04.2013, cu ocazia audierii martorului denunțator BOBOCEL BOGDAN-MARIAN (filele 244-246, volumul 9), acesta a precizat că s-a întâlnit, în aceeași zi, cu DASCĂLU ADRIANA care i-a sugerat că trebuie să „uite” de suma de 1.200.000 euro, remisă cu titlu de mită pentru anularea pedepsei de 7 ani închisoare, aplicate inculpatului STAICU DINEL, transmițându-i, totodată, că s-a întâlnit cu judecătoarea CÎRSTOIU VERONICA și că acesta știa că este „filată”, motiv pentru care nu o putea ajuta pe RĂDUCAN ILEANA-ALINA să fie pusă în libertate. DASCĂLU ADRIANA i-a mai spus martorului denunțator că, împreună cu CÎRSTOIU VERONICA, se vor implica atunci când dosarul va fi în faza de judecată în scopul de a obține o soluție mai blândă pentru RĂDUCAN ILEANA-ALINA, subliniind că deja a aranjat cu o greșieră de la Curtea de Apel București (al cărui nume nu i l-a specificat) ca dosarul să fie „dirijat” la un rezultat favorabil. Aceste aspecte au fost confirmate de înregistrarea convorbirii ambientale din 18.04.2013, când DASCĂLU ADRIANA și-a arătat disponibilitatea de implicare în faza de judecată, în favoarea martorei RĂDUCAN ILEANA-ALINA: „Deci, până când dosaru’ nu va ajunge pe instanță, nu se va întâmpla nimic.”, „Mai ales în cazul’ ăsta, că e atât de repede și de aproape.”, „Și mai ales că ea e vizată! Deci, am stat de vorbă cu șefu’ de secție, am stat de vorbă cu colegile, cu toată lumea, nu se pune, plus că a fost avertizată. I-a trimis vorbă!”. Învinuita a relatat și activitățile pe care, deja, le derulase în același scop: „Pentru că eu...

eu am fost la... am fost la registratură ca să-i aranjez”, „Treaba!”. Atunci când BOBOCEL BOGDAN MARIAN a cerut lămuriri despre demersurile întreprinse: *„Să cadă la ea?”*, DASCĂLU ADRIANA a confirmat: *„Da!”*, *„La ea sau la încă două-trei!”*, *„La care, tipa de la registratură...”*, *„«Stai liniștită, că te ajut...» Zice: «Oricând! Cel puțin pentru un moment nu mi-e greu să te ajut»”* (proces-verbal de redare a convorbirii purtate în mediu ambiantal, interceptată audio-video conform art. 91¹ și urm. C.p.p., filele 268-291, volumul 4).

Cu prilejul întâlnirii pe care a avut-o cu martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, în data de 03.07.2013, învinuita DASCĂLU ADRIANA a reiterat pretenția de a primi datoria de 300.000 euro (din suma de 1.500.000 euro promisă pentru anularea pedepsei de 7 ani închisoare), susținând că nu putea să „evite” decât o parte de datorie, în cuantum de 200.000 euro (a scris „3” când s-a referit la 300.000 euro și, respectiv, cifra „2” pe care a tăiat-o cu un „x” atunci când a afirmat că nu poate evita decât suma de 200.000 euro). În continuare, a precizat că trebuia neapărat să remită suma de 100.000 euro judecătorilor CÎRSTOIU VERONICA (a scris „V”) și MUSTAȚĂ STAN (a scris „M”) de la Curtea de Apel București, respectiv câte 50.000 euro fiecăruia dintre aceștia, pentru „dirijarea” dosarului nr. 388/P/2012, la momentul sesizării instanței de judecată prin rechizitoriu, la un complet favorabil care va pronunța o hotărâre avantajoasă. În aceleași împrejurări, DASCĂLU ADRIANA și-a mărit pretențiile, de la 100.000 euro la 150.000 euro, afirmând că s-ar putea să fie necesară remiterea sumei de 10.000 euro și judecătorului URSULESCU ELENA, președintele Secției a II-a penale a Curții de Apel București (a scris „U” și semnul „?”), care ar fi putut avea un rol important în „dirijarea” aceluiași dosar penal. De asemenea, DASCĂLU ADRIANA a stabilit că diferența de 40.000 euro, din suma de 150.000 euro pretinsă, urma să o împartă cu RĂDUCAN ILEANA ALINA, câte 20.000 euro fiecare (conversația fiind completată de mențiunile olografe „A+A”, „40”, „20” și „20”). Când RĂDUCAN ILEANA ALINA a cerut lămuriri despre mențiunile olografe „Cine sunt ăștia «A+A»?”, învinuita i-a reproșat lipsa de perspicacitate: *„Tu,*

proastă...”. A susținut că, dacă va remite judecătorilor anterior menționați suma totală de 110.000 euro, dosarul nr. 388/P/2012 (a scris „*dosarul nostru*”) va ajunge la un complet de judecată care, în schimbul unor sume de bani pe care nu le-a precizat sub aspectul cuantumului, ar putea să dea o soluție favorabilă inculpaților RĂDUCAN ILEANA ALINA și STAICU MARIAN, în sensul suspendării condiționate a executării pedepsei (pe hârtie a menționat „*Tu și Mugurel suspendare*”). Când a consemnat „*1.500 E*” s-a referit la suma de 1.500.000 euro, pretinsă cu titlu de mită pentru anularea pedepsei de 7 ani închisoare aplicată inculpatului STAICU DINEL, diferența de încasat fiind de 300.000 euro (a scris „*300*”), din care dorea să primească cât mai curând o primă tranșă de 150.000 euro (cifra „*150*” pe care a încercuit-o), pentru *dirijarea*” dosarului nr. 388/P/2012. Atunci când a scris „*20 ani*”, s-a referit la faptul că o cunoștea de 20 de ani pe CÎRSTOIU VERONICA și numai în temeiul acestei relații putea să facă asemenea intervenții, context în care a subliniat că degeaba ai bani dacă nu ai o „*relație de o viață*”, astfel încât să poți da acei bani unor judecători care pot pronunța sau care pot influența pronunțarea unei soluții favorabile. Învinuita i-a solicitat denunțătoarei să transmită, mai departe, pretențiile sale inculpatului STAICU DINEL: „*Și știi foarte bine că dacă nu mă bazez eu nu vorbesc și nu spun!*”, „*Așa! Iar pentru el, cred că i-am făcut destule dovezi și e treaba lui dacă nu are încredere și e prost! Dacă el mă ascultă, pentru că, dacă el m-ascultă de prima dată, el nu era nici el în pușcărie, nici voi!*” (proces-verbal de redare a convorbirii purtate în mediu ambiental, interceptată audio-video conform art. 91¹ și urm. C.p.p., filele 211-234, volumul 6). La dosarul cauzei a fost atașat înscrisul cu consemnările olografe ale învinuitei DASCĂLU ADRIANA, executate de către aceasta pentru completarea exprimării orale (fila 247, volumul 6).

Din declarațiile martorei RĂDUCAN ILEANA ALINA (filele 4-70 și 85-230, volumul 9) a reieșit faptul că, pe parcursul întâlnirilor pe care le-a avut în perioada aprilie – iulie 2013, DASCĂLU ADRIANA a afirmat în mod repetat că, prin intermediul relațiilor pe care a pretins că le avea cu judecătorii de la Curtea de Apel București, avea posibilitatea să influențeze, în mod favorabil

pentru denunțatoare și pentru inculpatul STAICU MARIAN, soluționarea dosarului nr. 388/P/2012, de către instanța anterior menționată. În schimbul acestor intervenții, învinuita a pretins, în data de 03.07.2013, suma de 150.000 euro, din care a susținut că 110.000 euro îi va remite, mai departe, judecătorilor implicați în acest demers infracțional. În evoluția ulterioară a evenimentelor, inculpatul STAICU DINEL a refuzat să dea curs solicitărilor învinuitei și a sfătuit-o pe martora denunțatoare să fie prudentă în relațiile cu DASCĂLU ADRIANA și CÎRSTOIU VERONICA, exprimându-și temerea că acestea ar putea fi depistate de autorități, cu prilejul implicării lor în alte demersuri infracționale, cu consecința devalării și a actelor de corupție comise de inculpat împreună cu denunțatoarea.

Fiind audiată, **învinuita DASCĂLU ADRIANA a declarat** (*filele 10-31, volumul 3*) că, după ce RĂDUCAN ILEANA ALINA a fost arestată preventiv în dosarul nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, a avut mai multe discuții cu denunțatoarea despre „datoria” de 300.000 euro, reprezentând diferența de bani pe care STAICU DINEL o promisese în vederea obținerii soluției de admitere a contestației în anulare, din suma totală de 1.500.000 euro. În contextul discuțiilor respective, învinuita i-a reproșat că neonorarea datoriei a condus la deteriorarea relațiilor pe care le avea cu judecătorii de la Curtea de Apel București. Astfel, din cauza impactului public creat de admiterea contestației în anulare formulate de STAICU DINEL, judecătorii PICIARCĂ DUMITRIȚA și BĂDESCU LILIANA își depuseseră cereri de pensionare, în timp ce CÎRSTOIU VERONICA se transferase la Secția contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Învinuita a recunoscut faptul că s-a angajat să demareze demersurile necesare astfel încât dosarul nr. 388/P/2012, în momentul sesizării instanței cu rechizitoriu, să ajungă la un complet de judecată care să pronunțe o hotărâre judecătorească favorabilă denunțatoarei, explicându-i acesteia că ar putea să întreprindă asemenea intervenții numai în situația în care STAICU DINEL îi va achita datoria de 300.000 euro. În realitate, învinuita nu avea posibilitatea să asigure „dirijarea” dosarului la un complet favorabil și nici nu discutase cu nimeni în vederea

efectuării unor astfel de demersuri. Deși o cunoștea pe greșiera „ADRIANA” de la registratura Curții de Apel București care îi promisese că o va înștiința cu privire la momentul în care dosarul nr. 388/P/2012 va fi înregistrat cu rechizitoriu pe rolul instanței anterior menționate, totuși nu i-a cerut niciodată acesteia să fraudeze sistemul de repartizare aleatorie a dosarelor. Învinuita DASCĂLU ADRIANA a relatat că „în mod ipotetic” i-a explicat denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA că, în situația în care STAIUCU DINEL i-ar fi achitat măcar suma de 150.000 euro din datoria de 300.000 euro, ar fi putut să obțină repartizarea dosarului nr. 388/P/2012 la un complet care să pronunțe o hotărâre judecătorească favorabilă. A susținut că din suma de 150.000 euro va da 50.000 euro judecătorului CÎRSTOIU VERONICA, 50.000 euro judecătorului MUSTAȚĂ STAN și 10.000 euro judecătorului URSULESCU ELENA. În concret, urma să îi înmâneze suma de 110.000 euro judecătorului CÎRSTOIU VERONICA, care, la rândul lui, trebuia să remită 50.000 euro judecătorului MUSTAȚĂ STAN și 10.000 euro judecătorului URSULESCU ELENA. Învinuita a declarat că, potrivit unei judecăți personale, judecătorului URSULESCU ELENA i se cuvenea suma de 10.000 euro deoarece era președintele Secției a II-a penale și, în această calitate, avea posibilitatea să fraudeze sistemul informatic de repartizare aleatorie a dosarelor. Într-o perioadă anterioară, în împrejurările în care discutase despre facilitarea pronunțării hotărârii de admitere a contestației în anulare formulate de STAIUCU DINEL, judecătorul CÎRSTOIU VERONICA i-a menționat învinuitei, la un moment dat, că a vorbit cu șeful său, care la acea vreme era judecătorul MUSTAȚĂ STAN, pentru a face în așa fel încât respectiva contestație în anulare să fie repartizată la completul de judecată din care făcea ea parte. Învinuita nu a aflat, în cele din urmă, dacă judecătorul CÎRSTOIU VERONICA își exercitase, într-adevăr, influența asupra judecătorului MUSTAȚĂ STAN, în sensul celor de mai sus.

Cu privire la această acuzație penală, învinuita **DASCĂLU ADRIANA**, cu prilejul prezentării materialului de urmărire penală, a susținut că a fost provocată de martora denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA și că nu a avut inițiativa sau intenția comiterii vreunui act de corupție. A relatat că a avut

discuții aproape zilnice cu denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA, atât la biroul de avocatură al învinuitei, cât și în cadrul întâlnirilor din zona restaurantului Mc. Donald's (București, Dristor), copiii lor urmând cursurile aceleiași școli. La un moment dat, în cursul lunii iunie 2013, denunțatoarea i-ar fi transmis „din senin”, din partea inculpatei POPESCU CARMEN IOANA că aceasta din urmă își exprimase intenția de a plăti „datoria” de 300.000 euro, conform promisiunii făcute în februarie 2012 (data la care a fost judecată contestația în anulare formulată de STAICU DINEL). Învinuita a declarat că a fost surprinsă de această solicitare, fiind însă de acord să se întâlnească cu POPESCU CARMEN IOANA, fără a insista asupra subiectului de discuție inițiat de denunțatoare. Această conversație ar fi fost urmată și de la alte solicitări insistente ale martorei RĂDUCAN ILEANA ALINA, care i le transmitea ca fiind din partea inculpatului STAICU DINEL, în sensul de a o implica în soluționarea favorabilă a dosarului nr. 388/P/2012. Urmare a acestor insistențe, învinuita a afirmat că, în schimbul sumei de 150.000 euro, va interveni pe lângă judecătorii CÎRSTOIU VERONICA, MUSTAȚĂ STAN și URSULESCU ELENA, fără a avea o intenție reală în acest sens. Motivul invocat de învinuită, referitor la pretențiile formulate în schimbul exercitării influenței asupra judecătorilor anterior menționați, a fost acela că dorea „să scape” de RĂDUCAN ILEANA ALINA căreia, de altfel, nu i-a cerut niciodată să transmită pretențiile formulate, mai departe, inculpatului STAICU DINEL.

Apărarea formulată în acești termeni de învinuita DASCĂLU ADRIANA apare ca vădit netemeinică, fiind contrazisă de probatoriul administrat în cauză. Astfel, din momentul în care s-a constituit prezentul dosar penal, convorbirile purtate în mediul ambiental de martora denunțatoare RĂDUCAN ILEANA ALINA cu persoanele cercetate sau cu alte persoane, în legătură cu obiectul cauzei, au fost interceptate și înregistrate conform art. 91¹ și urm. C.p.p., rezultând fără nicio îndoială faptul că inițiativa demersurilor de obținere a unei hotărâri judecătorești favorabile în dosarul nr. 388/P/2012 a aparținut învinuitei DASCĂLU ADRIANA (încă din data de 17.04.2013), care a și emis pretenții bănești în schimbul intervențiilor promise. Mai mult, în situația în care martora

denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA i-a transmis refuzul exprimat de inculpatul STAICU DINEL, în sensul că acesta nu dorea să remită nicio sumă de bani potrivit propunerii avansate de învinuita DASCĂLU ADRIANA, aceasta din urmă i-a avertizat asupra eventualelor consecințe. În concret, din perspectiva hotărârii de condamnare care se prefigura în dosarul TRANSGAZ, care urma să rămână definitivă la Curtea de Apel București și în condițiile în care inculpații STAICU DINEL și POPESCU CARMEN IOANA refuzau să achite „datoria” de 300.000 euro, învinuita a susținut că exista riscul pronunțării unei condamnări întemeiate exclusiv pe resentimentele generate de asemenea refuz. Observăm că același tip de „strategie” a fost adoptat de învinuită și în cazul intervenției în beneficiul inculpatului OBEANU GABRIEL LUCIAN (fapta descrisă la punctul 2 al rechizitoriului), atunci când investigatorul sub acoperire TAMÁS RÉKA a sugerat că ar putea reveni asupra hotărârii de a remite suma de bani promisă. În același mod în care a procedat și în legătură cu dosarul nr. 388/P/2012, învinuita a dat de înțeles că judecătorii investiți cu soluționarea recursului ar fi putut să pronunțe o soluție nefavorabilă inculpatului OBEANU GABRIEL LUCIAN, în relație cauzală directă cu un eventual refuz de a „plăti” hotărârea judecătorească favorabilă.

*

*

*

6.1. În lipsa unor probe care să susțină faptul că judecătorii **CÎRSTOIU VERONICA, MUSTĂȚĂ STAN și URSULESCU ELENA** au pretins vreun folos, prin intermediul învinuitei DASCĂLU ADRIANA, în vederea soluționării favorabile a dosarului penal nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, în momentul în care această cauză penală ar fi fost trimisă pentru judecare la Curtea de Apel București, prin influența exercitată asupra magistraților de la instanța anterior menționată, constatăm că în sarcina acestora nu poate fi reținută existența infracțiunii de *trafic de influență*, urmând a se dispune **neînceperea urmăririi penale** față de aceștia, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000.

6.2. În evoluția evenimentelor prezentate în cele de mai sus, inculpatul STAICU DINEL a acceptat inițial propunerea învinuitei DASCĂLU ADRIANA de a interveni pe lângă judecătorii Curtea de Apel București, în vederea obținerii unei soluții favorabile inculpaților STAICU MARIAN și RĂDUCAN ILEANA ALINA în dosarul nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, fără a promite, oferi sau remite vreun folos în schimbul beneficiului promis.

În consecință, se va dispune **neînceperea urmăririi penale**, față de STAICU DINEL, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *cumpărare a influenței*, prev. de art. 6¹ alin.1 din Legea nr. 78/2000.

6.3. În ceea ce privește contribuția martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență de referință, reținem că această activitate infracțională a fost inițiată de către învinuita DASCĂLU ADRIANA, în contextul în care RĂDUCAN ILEANA ALINA a sesizat, prin denunțul formulat la 10.03.2013, faptele de dare de mită și luare de mită care au fost prezentate la punctul 1 al rechizitoriului. În desfășurarea evenimentelor, denunțătoarea a cooperat cu organele judiciare, în vederea stabilirii adevărului și obținerii de probe, cu respectarea dispozițiilor art. 68 C.p.p., motiv pentru care în sarcina susnumitei nu se poate reține *complicitate* la săvârșirea infracțiunii de *trafic de influență*, nefiind întrunite elementele constitutive ale acesteia, în privința laturii subiective. Ca atare, față de RĂDUCAN ILEANA ALINA se va dispune **neînceperea urmăririi penale**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 257 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

7. Cu privire la săvârșirea de către învinuita DASCĂLU ADRIANA a infracțiunii de trafic de influență, în legătură cu soluționarea favorabilă la Înalta Curte de Casație și Justiție a dosarului nr. 4324/2/2013, având ca obiect cererea de liberare provizorie sub control judiciar formulată de către inculpatul STAICU MARIAN

Potrivit acuzațiilor penale formulate în prezenta cauză s-a stabilit că, la începutul lunii iulie 2013, DASCĂLU ADRIANA a pretins de la STAICU

DINEL, prin intermediul denunțătoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, o sumă de bani care nu a fost particularizată în privința cuantumului, iar, ulterior, a susținut că a dat din banii personali suma de 10.000 euro, lăsând să se creadă că are influență, prin medierea magistratului DUMITRAȘCU SOFICA, asupra judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, care intrau în compunerea completului investit să judece recursul în dosarul nr. 4324/2/2013, având ca obiect cererea de liberare provizorie sub control judiciar formulată de inculpatul STAICU MARIAN, pentru a-i determina să pronunțe în beneficiul acestuia o hotărâre favorabilă.

Ca atare, prin rezoluția din 24.07.2013, ora 11:30, s-a dispus începerea urmăririi penale față de DASCĂLU ADRIANA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Faptele de corupție reținute în legătură cu obținerea unei hotărâri judecătorești favorabile în dosarul nr. 19797/300/2010/a4 au rezultat din declarațiile inculpatului STAICU DINEL, ale învinuiților DASCĂLU ADRIANA, ZGĂBEI GIORGEL, ale martorei denunțătoare RĂDUCAN ILEANA ALINA, ale martorilor ȘTEFAN FLORIN, BRĂGĂU MARIUS, BRĂGĂU DANIELA, VULPOI FLORIN CRISTIAN, DUMITRAȘCU SOFICA, coroborate cu înscrisurile atașate, precum și cu convorbirile telefonice și purtate în mediul ambiantal, interceptate și înregistrate în cauză, în conformitate cu disp. art. 91¹ și urm. C.p.p.

Din probatoriul administrat a rezultat că, pe fondul cercetării în stare de arest preventiv a inculpatului STAICU MARIAN în dosarul nr. 388/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a corupției, susnumitul a formulat o cerere de liberare provizorie sub control judiciar, care a fost înregistrată la Curtea de Apel București sub numărul 4324/2/2013. Întrucât instanța de fond a respins, ca neîntemeiată, respectiva cerere, inculpatul STAICU MARIAN a declarat recurs, astfel că dosarul anterior menționat a ajuns pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, având prim termen de judecată stabilit pentru data de 03.07.2013. În data anterior

menționată, cauza a fost amânată până la termenul din 05.07.2013, când Înalta Curte de Casație și Justiție a respins, ca nefondat, recursul declarat de STAICU MARIAN împotriva încheierii din 20.06.2013, pronunțate de Curtea de Apel București, Secția a II-a penală.

Din declarațiile date la 02.07.2013, 04.07.2013 și 05.07.2013 de către denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA (filele 181-187, 193-199, volumul 9), aceste depoziii fiind concordante cu înregistrările convorbirilor purtate în mediul ambiantal în zilele de 03.07.2013, 04.07.2013 și 05.07.2013 (filele 211-234, 248-262, 284-315, volumul 6), administrate ca mijloace de probă, conform art. 91¹ C.p.p., coroborate și cu procesele-verbale din 05.07.2013 și 08.07.2013, privind ridicarea unor înscrisuri de la denunțatoare (filele 263-283, 326-331, volumul 6), a rezultat că învinuita DASCĂLU ADRIANA a susținut că are influență, prin medierea judecătorului DUMITRAȘCU SOFICA, asupra magistraților de la instanța supremă care intrau în compunerea completului investit să judece recursul în dosarul numărul 4324/2/2013, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatului STAICU MARIAN. În schimbul prevalării de această influență, DASCĂLU ADRIANA a pretins de la STAICU DINEL, prin intermediul denunțatoarei RĂDUCAN ILEANA ALINA, o sumă de bani care nu a fost particularizată sub aspectul cuantumului, iar, ulterior, a susținut că a dat din banii personali suma de 10.000 euro, în acest scop.

Astfel, la 03.07.2013, în contextul în care învinuita DASCĂLU ADRIANA și denunțatoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA au dezbătut împrejurările legate de traficarea influenței acesteia, în schimbul pretinderii sumei de 150.000 euro, pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel București, pentru „dirijarea” dosarului nr. 388/P/2012 la un complet favorabil, denunțatoarea i-a spus învinuitei că recursul în dosarul nr. 4324/2/2013 se judeca la instanța supremă la termenul din 05.07.2013. Întrucât respectiva dată era într-o zi de vineri, DASCĂLU ADRIANA a afirmat că era posibil ca dosarul să fie repartizat la completul din care făcea parte judecătorul DUMITRAȘCU SOFICA: „*Vineri e recursul?*”, „... *Doar dacă e la asta...*”, „*La SOFICA*”. Deși RĂDUCAN ILEANA ALINA a menționat că nu era la curent cu

compența completului („La SOFICA, nu știu!”), învinuita a continuat să-și exprime optimismul: „Păi, da! eu cred că da!”, „Sunt două complete. Trei complete.” și a chiar a venit cu ideea să îl contacteze pe STAIKU DINEL (care trebuia să sosească în dimineața următoare la București), pentru a-i transmite că putea interveni pe lângă judecătorul DUMITRAȘCU SOFICA pentru obținerea unei soluții favorabile inculpatului STAIKU MARIAN: „Deși, deși, eu eu cred că ar fi o treabă bună să și vină un pic pregătit. Dar noi nu mai putem lua legătura cu el”, aceste referiri fiind la remiterea unui folos neparticularizat, în schimbul traficării de către învinuită a pretensei sale influențe asupra judecătorilor de la instanța supremă. RĂDUCAN ILEANA ALINA s-a oferit să se deplaseze la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a afla compența completului de judecată în dosarul de referință („Să mă duc mâine pe la Înalta Curte să văd ce complet...”), însă învinuita nu a fost de acord, dorind să se implice personal: „Du-te! Mda! Azi nu poți! Las’ că mă duc eu!”, „Hai, că încerc eu să mă duc!”, „Mă informez...”, „Și te sun! Dacă e nevoie să ne vedem în seara asta, ne vedem!” (proces-verbal de redare a convorbirii purtate în mediu ambiantal, interceptată audio-video conform art. 91¹ și urm. C.p.p., filele 211-234, volumul 6).

Din aceste considerente, în data de **04.07.2013**, DASCĂLU ADRIANA i-a pus în vedere denunțatoarei să îi transmită inculpatului STAIKU DINEL, fratele inculpatului STAIKU MARIAN, faptul că era necesar să solicite instanței amânarea judecării recursului în respectivul dosar, susținând că avea nevoie de un răgaz pentru realizarea intervenției pe lângă judecători: „... să ceară amânare din nou, că nu e avocatul, că e plecat în provincie și că nu știe când sosește” (proces-verbal de redare a convorbirii purtate în mediu ambiantal, interceptată audio-video conform art. 91¹ și urm. C.p.p., filele 248-262, volumul 6).

Totodată, DASCĂLU ADRIANA i-a arătat denunțatoarei un bilet pe care era consemnat olograf un text și a menționat că îl va trimite judecătorului DUMITRAȘCU SOFICA, printr-un intermediar. În cuprinsul aceluși înscris (pus la dispoziția organului de urmărire penală de către denunțatoarea RĂDUCAN

ILEANA ALINA și depus la prezentul dosar) era consemnat textul „1) *Dosarul la DNA e finalizat urmează să plece la ...[neinteligibil]...* 2) *El cu ocazia prezentării materialului a recunoscut tot așa cum s-a întâmplat și cum a declarat Alina ptr care DNA nu a mai solicitat prelungire de acum 2 luni ...[neinteligibil]...* 3) *Nu este important pentru DNA ...[neinteligibil]...* *De când a fost arest. prev. nu a fost ...[neinteligibil]...* *niciodată și nici băgat în seamă* 4) *Frate-su a schimbat mai mulți avocați iar acum este Gina Matei care ...[neinteligibil]...* 5) *...[neinteligibil]...* *Relația de colaborare între părți este SIGUR”* (filele 263-283, volumul 6).

În contextul aceleiași întâlniri, DASCĂLU ADRIANA a purtat o convorbire telefonică cu o persoană (identificată în persoana martorului ȘTEFAN FLORIN), despre care denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA a declarat că a înțeles că era intermediarul care trebuia să ducă acel bilețel judecătorului DUMITRAȘCU SOFICA („*Îl trimit pe ăsta și ăsta îmi află sigur! Bine că l-am găsit.*”, „*Ce să fac, mă, că eu... nu-mi mai am liniștea de ieri!?*”, „*Că tot, uite, încerc să... îl rezolv, da?*”).

De asemenea, DASCĂLU ADRIANA a stabilit cu denunțătoarea să țină legătura telefonică pentru a o informa cu privire la stadiul demersurilor de intervenție pe lângă judecători, susnumita impunând utilizarea în acest sens, a unei modalități codificate de comunicare. Astfel, DASCĂLU ADRIANA a precizat că dacă îi va spune la telefon că se vor vedea în ziua următoare, la ea acasă la o cafea, însemna că într-un interval de o oră trebuiau să se întâlnească la o anumită benzinărie AGIP, pentru a-i preciza suma de bani pretinsă de judecătorul DUMITRAȘCU SOFICA în schimbul facilitării pronunțării unei soluții favorabile inculpatului STAICU MARIAN. Ulterior, în cursul aceleiași zile de 04.07.2013, învinuita DASCĂLU ADRIANA a contactat-o telefonic pe denunțătoarea RĂDUCAN ILEANA ALINA și utilizând un limbaj voalat, i-a comunicat că a aflat între timp că judecătorul DUMITRAȘCU SOFICA nu intra în completul care judeca respectivul dosar, însă, din respectivul complet făceau parte o prietenă de-a judecătorului anterior menționat și un alt judecător cu care „*se putea vorbi*”.